

॥ श्रीः ॥

काव्यमाला ।

नाम

नानाविधभाषीनकाव्यनाटकचम्पूभाणप्रहसन-
न्दोलंकारादिभाषित्यग्रन्यानां
संग्रहः ।

सप्तमो गुच्छकः ।

जयपुरमहाराजाश्रितेन पण्डितब्रजलालसूनुना पण्डित-
दुर्गाप्रसादेन, मुम्बापुरवासिना परवोपाह-
पाण्डुरङ्गात्मजकाशिनाथशर्मणा च
संगोधितः ।

(द्वितीयं संस्करणम् ।)

स च

मुम्बय्यां निर्णयसागराख्ययन्त्रालये तदधिपतिना मुद्राक्षरैरङ्कयित्वा
प्राकाश्यं नीतः ।

१८९६

(अस्य ग्रन्थस्य पुनर्मुद्रणादिविषये सर्वथा निर्णयनागरमुद्रायन्त्रालयाधिपते
रेवधिकारः ।)

ग्रन्थस्योक्तो प्रागल्भ्यः ।

अनुक्रमिका ।

	पृ०
१. मानवजातीयवर्णनं मन्त्रात्मकोचम्	१
२. गिरिभेदिताकथाशीतं कल्याणमन्त्रिण्योचम्	१०
३. वादिगजपथीनामोकीभाष्योचम्	१७
४. भनजयपथीनं विद्यापदार्थकोचम्	२०
५. भूपालकविपथीना जिनचतुर्विंशतिका	२०
६. देवमन्त्रिण्यथीनं सिद्धितिल्यकोचम्	२१
७. मोमभानार्थोत्सविता सूक्तिमुक्तावली	२६
८. जम्बुमुनिगणिन जिनजगत्कम्	५२
९. पद्मानन्दकविपथीनं वैशम्पयजगत्कम्	७१
१०. जिनप्रभसूरिविरचितः सिद्धान्तागमनामः (सातसूरिः)	८६
११. आत्मनिन्दाष्टकम्	९५
१२. जिनब्रह्मसूरिविरचितं महानीगृह्याभिमोत्रम्	९७
१३. हेमचन्द्राचार्यविरचितं	१०२
१४. " " (द्वितीयम्)	१०४
१५. जिनप्रभसूरिविरचितं पार्श्वनाथस्तवः	१०७
१६. " विरचितं गोतममोत्रम्	११०
१७. जिनप्रभाचार्यविरचितः श्रीवीरस्तवः	११२
१८. जिनप्रभसूरिविरचितश्चतुर्विंशतिजिनस्तवः	११५
१९. " पार्श्वस्तवः	११७
२०. " श्रीवीरनिर्वाणकल्याणकस्तवः	११९
१. विमलप्रणीता प्रश्नोत्तररत्नमाला	१२१
. धनपालप्रणीता ऋषभपञ्चाशिका	१२४
. शोभनमुनिप्रणीता चतुर्विंशतिजिनस्तुति (सटिप्पणी)	१३२

यः संस्तुतः सकलवाङ्मयतत्त्ववोधा-

दुद्भूतबुद्धिपटुभिः सुरलोकनाथैः ।

स्तोत्रैर्जगन्नितयचित्तहैरुदारैः

स्तोष्ये किलाहमपि तं प्रथमं जिनेन्द्रम् ॥ २ ॥ (युगम्)

बुद्ध्या विनापि विबुधांचितपाटपीठ

स्तोतुं समुद्यतमतिविगतत्रपोऽहम् ।

वालं विहाय जलसंस्थितमिन्दुविम्ब-

मन्यः क इच्छति जनः सहसा ग्रहीतुम् ॥ ३ ॥

तेभ्यः श्लोकेभ्यस्तेषां मन्त्राणामुद्धारो दुष्कर एव अस्माभिस्तु टीकाचतुष्कमुपल-
ब्धम्—तत्र (१) श्वेताम्बरेण गुणचन्द्रसूरिशिष्यगुणाकरेण प्रणीता टीका समीचीना
अस्या चतुश्चत्वारिंशत्पद्यानि व्याख्यातानि प्रायः पद्यानन्तरं मन्त्रस्तत्प्रभावकया च व-
र्णितास्ति टीकानिर्माणसमयस्तु समाप्तौ 'वर्षे षड्विंशतिः कृतवर्षात्तुर्दशशतीमिते (१४२६)
च वर्षतो । मासि नभस्ये रचिता सरस्वतीपत्तने विद्यतिः ॥' इत्यमुक्तः. नागार्जुनप्र-
णीतयोगरत्नावल्याष्टीकाकारो गुणाकरस्त्वस्माद्भिन्नः. यतस्तटीकान्ते 'श्रीमन्नृपविक्र-
मतो द्वादशनवपटुभिरङ्किते (१२९६) वर्षे । रचिता गुणाकरेण श्वेताम्बरभिक्षुणा वि-
द्यति ॥' इति टीकानिर्माणकालो वर्तते (२) तपागच्छीयहीरविजयसूरिशिष्यक-
नककुशलप्रणीता टीका सक्षिप्ता उपोद्घातप्रभावकथाभी रहिता च. अत्रापि चतुश्च-
त्वारिंशत्पद्यान्येव व्याख्यातानि. समाप्तौ च 'श्रीमत्तपगणगगनाङ्गणदिनमणिहीरविजय-
सूरीणाम् । शिष्याणुना विरचिता वृत्तिरेय कनककुशलेन ॥ नयनशररसेन्दु (१६५२)-
मिते वर्षे सुविराट्नाम्नि वरनगरे । चालजनविबोधार्थं विजयदशम्यां हि सुसमाप्ता ॥' ए-
तदार्यायुगम वर्तते (३) इय टीका कर्तृनामरहिता सामान्या उपोद्घातमात्रसमेता व-
र्तते एतत्प्रणेतापि कश्चन श्वेताम्बर एव प्रतीयते. यतोऽनेन मानतुङ्गाचार्यो बृहद्ब-
च्छाधीशः श्वेताम्बरश्चासीदित्युक्तमस्ति किलयमष्टचत्वारिंशच्छ्लोकान्व्याख्यातवानि-
त्यस्य श्वेताम्बरत्वे मनावसदेहः (४) इय टीका १६६७ संवत्सरे दिगम्बरभट्टारकरज-
चन्द्रेण प्रणीता अत्रापि तादृश एवोपोद्घातोऽनुष्टुप्पद्यघटितस्तादृश्य एव प्रभावक-
याश्च वर्तन्ते मानतुङ्गाचार्यो दिगम्बर आसीदित्यप्यत्रास्ति किं तु टीकाकारः सुत-
रामप्रौढः. एतटीकाचतुष्टयमस्मभ्यं सूरतनगरवासिनास्मन्मित्रेण केवलदासात्मजभगवा-
न्दासश्रेष्ठिना प्रहितम् द्वित्राणि मूलपुस्तकानि त्वस्माभिर्जयपुरेऽधिगतानि तदाधा-
रेणास्माभिरेतत्स्तोत्रमुद्रणमारब्धमिति शुभम्.

१ श्रीनाभेयमिति गुणाकर, वृषभमिति रजकुशल, श्रीआदिनाथमिति कर्तृ-
नामरहितटीका

तुल्या भवन्ति भवतो ननु तेन किं वा
 भूत्याश्रितं न इह नात्मगमं करोति ॥ १० ॥
 दृष्ट्वा भवन्तमनिमोषविलोहनीयं
 नान्यत्र तोषमुपयाति जनस्य चक्षुः ।
 पीत्वा पयः शशिकरमुति दुग्धमिन्द्रोः
 धारं जलं जलनिधे रमितुं क इच्छेन् ॥ ११ ॥
 मै. शान्तरागरुनिभि. परमाणुभिस्त्वं
 निर्मापितभिभुवनैकललाभभूत ।
 तावन्त एव सल्लु तेऽप्यणवः पृथिव्यां
 यत्ते समानमपरं नहि रूपमग्नि ॥ १२ ॥
 वक्रं क ते सुरनगोरगनेत्रहारि
 नि शेषनिर्जितजगत्रितयोपमानम् ।
 विस्म्यं कलङ्कमलिन क निशाकरस्य
 यद्वासरे भवति पाण्डुपलाशकल्पम् ॥ १३ ॥
 सपूर्णमण्डलशशाङ्ककलाकलाप-
 शुभ्रा गुणास्त्रिभुवनं तव लङ्घयन्ति ।
 ये संश्रितास्त्रिजगदीश्वरनाथमेकं
 कस्तान्निवारयति सचरतो यथेष्टम् ॥ १४ ॥
 चित्रं किमत्र यदि ते त्रिदशाङ्गनाभि-
 नीत मनागपि मनो न विकारमार्गम् ।
 कल्पान्तकालमरुता चलिताचलेन
 कि मन्दराद्रिशिखर चलित कदाचित् ॥ १५ ॥
 निर्धूमवातिरपवाजिततैलपूर
 कृत्स्न जगत्रयमिद प्रकटीकरोषि ।
 गम्यो न जानु मरुता चलिताचलाना
 दीपोऽपरम्स्वममि नाथ जगत्प्रकाश ॥ १६ ॥

त्वामेव सम्यगुपलभ्य जयन्ति मृत्युं

नान्यः शिवः शिवपदस्य मुनीन्द्र पन्थाः ॥ २३ ॥

त्वामव्ययं विभुमचिन्त्यमसंख्यमाद्यं

ब्रह्माणमीश्वरमनन्तमनङ्गकेतुम् ।

योगीश्वरं विदितयोगमनेकमेकं

ज्ञानस्वरूपममलं प्रवदन्ति सन्तः ॥ २४ ॥

बुद्धस्त्वमेव विबुधार्चितबुद्धिवोधा-

त्वं शंकरोऽसि भुवनत्रयशंकरत्वात् ।

धातासि धीर शिवमार्गविधेर्विधाना-

द्वयक्तं त्वमेव भगवन्पुरुषोत्तमोऽसि ॥ २५ ॥

तुभ्यं नमस्त्रिभुवनार्तिहराय नाथ

तुभ्यं नम क्षितितलामलभूषणाय ।

तुभ्यं नमस्त्रिजगतः परमेश्वराय

तुभ्यं नमो जिन भवोदधिगोपणाय ॥ २६ ॥

को विस्मयोऽत्र यदि नाम गुणैरशेषै-

स्त्वं संश्रितो निरवकाशतया मुनीश ।

दोषैरुपात्तविविधाश्रयजातगर्वै-

स्वमान्तरेऽपि न कदाचिदपीक्षितोऽसि ॥ २७ ॥

उच्चैरशोकतरुसंश्रितमुन्मयूख-

माभाति रूपममलं भवतो नितान्तम् ।

स्पष्टोल्लसत्किरणमस्ततमोवितानं

विम्ब रवेरिव पयोधरपार्श्ववर्ति ॥ २८ ॥

मिहासने मणिमयूखशिखाविचित्रे

विभ्राजने तव वपु कनकावदातम् ।

विम्बं वियद्विलमदशुलतावितान

तुङ्गोदयाद्रिगिर्गमीव सहस्रशमे ॥ २९ ॥

सद्य स्वयं दिगतवन्धभया भवन्ति ॥ ४६ ॥

मत्तद्विपेन्द्रमृगजदवानलाहि-

सद्वामवाग्निधिमहोदरवन्धनोत्थम् ।

तस्याशु नादाशुपयाति भयं भियेव

यन्नावकं स्वयमिमं मतिमानधीति ॥ ४७ ॥

स्तोत्रसजं तव जिनेन्द्र गुणैर्निबद्धां

भक्त्या मया रुचिरवर्णविचित्रपुष्पाम् ।

धत्ते जनो, य इह कण्ठगतामजस्रं

तं मानतुङ्गमवशा समुपैति लक्ष्मीः ॥ ४८ ॥

इति श्रीमानतुङ्गाचार्यविरचित भक्तामरस्तोत्रम् ।

श्रीसिद्धसेनदिवाकरप्रणीतं कल्याणमन्दिरस्तोत्रम् ।

कल्याणमन्दिरमुदारमवद्यभेदि

भीताभयप्रदमनिन्दितमङ्घ्रिपद्मम् ।

संसारसागरनिमज्जदशेषजन्तु-

पोतायमानमभिनम्य जिनेश्वरस्य ॥ १ ॥

यस्य स्वयं सुरगुरुर्गारिमाञ्चुराग्रेः

स्तोत्रं सुविस्मृतमर्तिर्न विभुर्विधातुम् ।

१ मानतुङ्गमिति खकीय नामाप्याचार्येण युक्त्या चरमपद्ये निवेशितम्. २ कल्याणमन्दिरस्तोत्रं सिद्धसेनदिवाकरेण प्रणीतमिति प्रसिद्धिरस्ति. स्तोत्रान्तिमपद्ये तु कुमुदचन्द्र इति कर्तुर्नाम लभ्यते. तच्च सिद्धसेनदिवाकरस्य गुरुणा दीक्षावमरे विहितं नामेति स्तोत्रटीकाकर्ता वक्ति सिद्धसेनदिवाकरो विक्रमादित्यसमय उत्रयिन्यामागत इत्यादि प्रवन्धचिन्तामणौ विक्रमादित्यप्रवन्धे वर्तते. स च श्वेताम्बर आसीदित्यपि तत एव प्रतीयते दिगम्बरास्तु दिगम्बरमेव वदन्ति. त्रिस्तावदीयपष्टशत-कोद्भूत श्रीवराहमिहिराचार्यो बृहज्जातकस्य सप्तमेऽध्याये कंचन सिद्धसेननामान गणकम्बरति, स चाद्यभेव सिद्धसेनदिवाकर. स्यात् अन्येऽपि द्विजा सिद्धसेना जनेषु प्रसिद्धा सन्ति. कल्याणमन्दिरस्तोत्रं तु दिगम्बरा श्वेताम्बराश्च पठन्ति. किं तु भ-

भूयस्यटीका प्रतिपद्य मन्त्रास्तत्प्रभावकिवदन्त्यश्च नातीव प्रच-
सन्ति मध्ये प्रक्षिप्तश्लोका अपि न दृश्यन्ते अस्मद्दृष्टेषु निखिलेष्वपि पुस्तकेषु
चतुश्चत्वारिंशत्पद्यान्धैव वर्तन्ते एतन्मुद्रणावमरे चाम्भाभिरेक कर्तृनामरहितसहित-
टीकाममेतमपर हिन्दीभाषान्तरमहितमिति पुस्तकद्वय भगवान्दासप्रेरित प्राप्तम्
२- णि मूलपुस्तकानि चेति

पूतम् निगन्तुं ननु वा किमन्य-

नेदम्न भिन्नवपः ननु रणिंज्ञाया ॥ १४ ॥

ध्यानार्जिनेन भवतो भविम दग्नेन

केन विहाय परमान्मदजां व्रजन्ति ।

तीमानलाटुपलभावमपाग्य लोके

चागीररत्वमचिगादिव धालुभेदा ॥ १५ ॥

अन्त. सदैव जिन यस्य विभावसे त्वं

भव्यै कथं तदपि नाजयसे शरीरम् ।

एतत्स्वरूपमथ गध्यचिवर्तिनो हि

यद्भिन्नं प्रथमयन्ति महानुभावा. ॥ १६ ॥

आत्मा मनीषिभिरयं त्वदभेदबुद्ध्या

ध्यातो जिनेन्द्र भवतीह भवत्प्रभाव ।

पानीयमप्यमृतमित्यनुचिन्त्यमानं

किं नाम नो विषविकारमपाकरोति ॥ १७ ॥

त्वामेव वीततमसं परवादिनोऽपि

नूनं विभो हरिहरादिधिया प्रपन्ना. ।

किं काचकामलिभिरीश सिऽतोपि शङ्को

नो गृह्यते विविधवर्णविपर्ययेण ॥ १८ ॥

धर्मोपदेशसमये सविधानुभावा-

दान्ता जनो भवति ते तरुरर्ष्यंशोक ।

अभ्युद्गते दिनपतौ समहीरुहोऽपि

किं वा विवोधमुपयाति न जीवलोक ॥ १९ ॥

चित्र विभो कथमवाङ्मुखवृन्तमेव

विष्वक्पतन्यविरला नुरपुष्पवृष्टि ।

पक्षत्य पञ्चवीजस्य २ मनविपद इति पाठ : काचकामलादयो
युक्ते ४ श्रीपाञ्चलोऽशोकवृक्षान्ते स्थितवान् 'उच्चैरशोकतरसा'
नामरत्नवेऽपि

सद्यो भुजंगममया इव मध्यभाग-

मभ्यागते वनशिखण्डिनि चन्दनस्य ॥ ८ ॥

मुच्यन्त एव मनुजाः सहसा जिनेन्द्र

रौद्रैरुपद्रवशतैस्त्वयि वीक्षितेऽपि ।

गोस्वामिनि स्फुरिततेजसि दृष्टमात्रे

चौरैरिवाशु पशवः प्रपलयमानैः ॥ ९ ॥

त्वं तारको जिग कथं भविनां त एव

तामुत्तहन्ति हृदयेन यदुत्तरन्तः ।

यद्वा दृतिस्तरति यज्जलभोग नून-

मन्तर्गतस्य गरुतः स किलानुभावः ॥ १० ॥

यस्मिन्द्गप्रभृत्तयोऽपि हतप्रभावाः

सोऽपि त्वया गतिपतिः क्षपितः क्षणेन ।

विश्यापिता हुतभुजः पयसाथ येन

पीतं न किं तदपि तुर्धरनाड्येन ॥ ११ ॥

गार्भिजनव्यगारिमाणगपि प्रपन्ना-

र्या जन्तवः कथमती हृदये दधानाः ।

नमोर्वा । ननु तरन्त्यविलासनेन

विनयो न हन्ति मदना यदि वा प्रभाव ॥ १२ ॥

श्रीधरव्या यदि विना प्रथम निगमो

वन्द्यमिहा ननु कथं किन्तु कर्मयोगे ।

ननु ननु यदि वा शिवाशरणेन

ननु ननु यदि वा शिवाशरणेन ॥ १३ ॥

ननु ननु यदि वा शिवाशरणेन

ननु ननु यदि वा शिवाशरणेन ।

त्वद्गोचरे सुमनसां यदि वा मुनीश
 गच्छन्ति नूनमथ एव हि बन्धनानि ॥ २० ॥
 स्थाने गभीरहृदयोदधिसंभवायाः
 पीयूषतां तव गिरः समुदीरयन्ति ।
 पीत्वा यतः परमसंमदसङ्गभाजौ
 भव्या व्रजन्ति तरसाप्यजरामरत्वम् ॥ २१ ॥
 स्वामिन्सुदूरभवनम्य समुत्पतन्तो
 मन्ये वदन्ति शुचयः सुरचामरौघाः ।
 येऽस्मै नतिं विदधते मुनिपुंगवाय
 ते नूनमूर्ध्वगतयः खलु शुद्धभावाः ॥ २२ ॥
 श्यामं गभीरगिरमुज्ज्वलहेमरत्न-
 सिंहासनस्थमिह भव्यशिखण्डिनस्त्वाम् ।
 आलोकयन्ति रमसेन नदन्तमुच्चै-
 श्चामीकराद्रिशिरसीव नवाम्बुवाहम् ॥ २३ ॥
 उद्गच्छता तव गितिद्युतिमण्डलेन
 लुप्तच्छदच्छविरशोकतरुर्बभूव ।
 मांनिध्यतोऽपि यदि वा तव वीतराग
 नीरागतां व्रजति को न सचेतनोऽपि ॥ २४ ॥
 भो भोः प्रमादमवधूय भजध्वमेन-
 मागत्य निर्वृतिपुरीं प्रति मार्थवाहम् ।
 गन्त्रिवेदयति देव जगन्नयाय
 मन्ये नदन्नमिनभ मुग्धन्तुभिम्ते ॥ २५ ॥
 उद्गोचरिणेषु भवना भुवनेषु नाथ
 तन्गन्विनो त्रिपुरय विहनाधिकार ।
 मुक्तकटापका कर्तुं ममिनातपत्र
 व्यर्णात्र म इत्तन्नुर्ध्वमभ्युपेत ॥ २६ ॥

भक्त्या नने मयि महेश दयां विधाय

दुःस्नाहुरोद्धन्नतत्परतां विधेहि ॥ ३९ ॥

नि संस्त्यसारशरणं शरणं शरण्य-

मानान् सादितरिपुप्रथितावदानम् ।

त्वत्पादपङ्कजमपि प्रणिभानवन्ध्यो

वन्ध्योऽस्मि चेद्भुवनपावन हा हतोऽस्मि ॥ ४० ॥

देवेन्द्रवन्द्य विदिताखिलवस्तुसार

संसारतारक विभो भुवनाधिनाथ ।

त्रायस्व देव करुणाहृद मां पुनीहि

सीदन्तमद्य भयदव्यसनान्पुराशे ॥ ४१ ॥

यद्यस्ति नाथ भवदङ्घ्रिसरोरुहाणां

भक्तेः फल किमपि संततसंचितायाः ।

तन्मे त्वदेकशरणस्य शरण्य भूयाः

स्वामी त्वमेव भुवनेऽत्र भवान्तरेऽपि ॥ ४२ ॥

इत्थं समाहितधियो विधिवज्जिनेन्द्र

सान्द्रोल्लसत्पुलककञ्चुकिताङ्गभागाः ।

त्वद्विम्बनिर्मलमुखान्बुजवद्गलक्ष्या

ये संस्तवं तव विभो रचयन्ति भव्याः ॥ ४३ ॥

जननयनकुमुदचन्द्र प्रभास्वराः स्वर्गसंपदो भुक्त्वा ।

ते विगलितमलनिचया अचिरान्मोक्षं प्रपद्यन्ते ॥ ४४ ॥ (युग्मम्)

इति श्रीसिद्धसेनादेवाकरविरचितं पार्श्वनाथस्य कल्याणमन्दिरस्तोत्रम् ॥

श्रीवैदिराजप्रणीतं

एकीभावस्तोत्रम् ।

एकीभाव गत इव मया य त्वय कर्मवन्धो

घोर दृ ख भवभवगतो दुर्निवार करोति ।

१ विम्ब प्रतिमा । २ वैदिराजस्य देशकाले न ज्ञायेते, किं त्वेनप्रणीतमे

वन्धोत्र दिग्मन्वर एव पठन्ति अस्तु त्ववस्य कर्तृनामरहितेका सति ५

मूलुत्कानि चास्माभिर्जयपुर एव ममधिगतानि

ध्वस्तोर्ध्वकेशविकृताकृति गर्त्यमुण्ड-

प्रालम्बभृङ्गयदवक्रधिनिर्गदग्निः ।

प्रेतव्रजः प्रति भवन्तमपीरितो यः

सोऽस्याभवन्प्रतिभवं भवद्दुःखहेतुः ॥ ३३ ॥

धन्यास्त एव भुवनाधिप ये त्रिसंध्य-

माराधयन्ति विधिवद्विधुतान्यकृत्याः ।

भक्त्योल्लसत्पुलकपद्मलदेहदेशाः

पादद्वयं तव विभो भुवि जन्मभाजः ॥ ३४ ॥

अस्मिन्नपारभववारिनिधौ मुनीश

मन्ये न मे श्रवणगोचरतां गतोऽसि ।

आकर्णिते तु तव गोत्रंपवित्रमग्ने

किं वा विपद्विपधरी सविधं समेति ॥ ३५ ॥

जन्मान्तरेऽपि तव पादयुगं न देव

मन्ये मया महितमीहितदानदक्षम् ।

तेनेह जन्मनि मुनीश परामवानां

जातो निकेतनमहं मथिताशयानाम् ॥ ३६ ॥

नूनं न मोहतिमिरावृतलोचनेन

पूर्वं विभो सकृदपि प्रविलोकितोऽसि ।

मर्मविधो विधुरयन्ति हि मामनर्था

प्रोद्यत्प्रबन्धगतयः कथमन्यथैते ॥ ३७ ॥

आकर्णितोऽपि महितोऽपि निरीक्षितोऽपि

नूनं न चेतसि मया विधृतोऽसि भक्त्या ।

जातोऽस्मि तेन जनवान्धव दुःखपात्रं

यस्मात्क्रियाः प्रतिफलन्ति न भावशून्याः ॥ ३८ ॥

त्वं नाथ दुःखिजनवत्सल हे शरण्य

कारुण्यपुण्यवसते वशिनां वरेण्य ।

सर्वाङ्गेण स्पृशति भगवंस्त्वय्यशेषं मनो मे

श्रेय. किं तत्त्वयमहरहर्यन मामभ्युपैति ॥ ७ ॥

पश्यन्तं त्वद्गचनममृतं भक्तिपात्र्या पिबन्तं

कर्मारण्यात्युरुपमसमानन्दधाम प्रविष्टम् ।

त्वां दुर्वारस्सरमदहरं त्वत्पसादैकभूमिं

क्रूराकाराः कथमिव रुजाकण्टका निर्लुठन्ति ॥ ८ ॥

पापाणात्मा तदितरसमः केवलं रतमूर्ति-

मानस्तन्मो भवति च परस्तादृशो रतवर्गः ।

दृष्टिप्राप्तो हरति स कथं मानरोगं नराणां

प्रत्यासत्तिर्यदि न भवतस्तस्य तच्छक्तिहेतुः ॥ ९ ॥

हृद्यः प्राप्तो मरुदपि भवन्मूर्तिशैलोपवाही

सद्य पुंसां निरवधि रजाधूलिवन्धं धुनोति ।

ध्यानाहृतो हृदयकमलं यस्य तु त्वं प्रविष्ट-

स्तस्याशक्य क इह भुवने देव लोकोपकारः ॥ १० ॥

जानासि त्वं मम भवभवे यच्च यादृक्च दुःखं

जातं यस्य स्मरणमपि मे शनवनिष्पिनाष्टि ।

त्वं सर्वेण सकृप इति च त्वानुपेतोऽस्मि भक्त्या

यत्कर्तव्यं तदिह विषये देव एव प्रमाणम् ॥ ११ ॥

प्रापद्देव तव नुतिपदैर्जीवकेनोपदिष्टै

पापाचारी मरणममये साग्नेयोऽपि सौख्यम् ।

क सदेहो यदुपलभते वानवश्रीप्रभुत्व

जल्पत्वाद्यैर्मणिभिर्मलैन्व समन्वारचक्रम् ॥ १२ ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

तस्याप्यस्य त्वयि जिनरवे भक्तिरुन्मुक्तये चे-
 जेतुं शक्यो भवति न तथा कोऽपरस्तापहेतुः ॥ १ ॥
 ज्योतीरूपं दुरितनिवहध्वान्तविध्वंसहेतुं
 त्वामेवाहुर्जिनवर चिरं तत्त्वविद्याभियुक्ताः ।
 चेतोवासे भवसि च मम स्फारमुद्भासमान-
 स्तस्मिन्नहं कथमिव तमो वस्तुतो वस्तुमीष्टे ॥ २ ॥
 आनन्दाश्रुस्त्रापितवदनं गद्गदं चाभिजल्प-
 न्यश्चायेत त्वयि दृढमना. स्तोत्रमन्त्रैर्भवन्तम् ।
 तस्याभ्यस्तादपि च सुचिरं देहवल्मीकमध्या-
 निष्कास्यन्ते विविधविषमव्याधयः काद्रवेयाः ॥ ३ ॥
 प्रागेवेह त्रिदिवभवनादेप्यता भव्यपुण्या-
 त्पृथ्वीचक्रं कनकमयतां देव निन्ये त्वयेदम् ।
 ध्यानद्वारं मम रुचिकरं स्वान्तगेहं प्रविष्ट-
 स्तस्मिन् चित्रं जिन वरपुरिदं यत्सुवर्णोक्तरोपि ॥ ४ ॥
 लोकस्यैकस्त्वमसि भगवन्निर्निमित्तेन वन्धु-
 स्त्वप्येवासौ सकलविषया शक्तिरप्रत्यनीका ।
 भक्तिस्फीतां चिरमधिवसन्मामिकां चित्तशय्यां
 मय्युत्पन्नं कथमिव ततः क्लेशयूथं सहेथा. ॥ ५ ॥
 जन्माटव्यां कथमपि मया देव दीर्घं भ्रमित्वा
 प्राप्तैवेयं तव नयकथा स्फारपीयूषवापी ।
 तस्या मध्ये हिमकरहिमव्यूहगीते नितान्तं
 निर्मग्न मां न जहति कथं तु खटाघोपतापा. ॥ ६ ॥
 पाठन्यामादपि च पुनतो यात्रया ते त्रिलोकी
 हेमाभामो भवति मुग्धि श्रीनिवामश्च पद्म ।

१ सूत्रयेत् चायं पूजितश्चामनयो' २ इष्टरोगाकान्त मदीय शरीरमिति

आहार्येभ्यः स्पृहयति परं यः स्वभावादहृद्यः

शस्तग्राही भवति सततं वैरिणा यश्च शक्यः ।

सर्वाङ्गेषु त्वमसि सुभगस्त्वं न शक्यः परेषां

तर्किं भूषावसनकुसुमैः किं च शसैरुदसैः ॥ १९ ॥

इन्द्रः सेवां तव सुकुरुतां किं तया श्लाघनं ते

तस्यैवेयं भवलयकरी श्लाघ्यतामातनोति ।

त्वं निस्तारी जननजलधेः सिद्धिकान्तापतिस्त्वं

त्वं लोकानां प्रभुरिति तव श्लाघ्यते स्तोत्रमित्थम् ॥ २० ॥

वृत्तिर्वाचामपरसदृशी न त्वमन्येन तुल्य-

स्तुत्युद्गारा कथमिव ततस्त्वय्यमी नः क्रमन्ते ।

मैवं भूवंस्तदपि भगवन्भक्तिपीयूषपुष्टा-

स्ते भव्यानामभिमतफला पारिजाता भवन्ति ॥ २१ ॥

कोपावेशो न तव न तव कापि देव प्रसादो

व्याप्तं चेतस्तव हि परमोपेक्षयैवानपेक्षम् ।

आजावश्यं तदपि भुवनं संनिधिर्वैरहारी

कैवंभूतं भुवनतिलकं प्रौढं त्वत्परेषु ॥ २२ ॥

देव स्तोत्रं त्रिदिवगणिकामण्डलीगीतकीर्तिं

तोतूतिं त्वां सकलविषयज्ञानमूर्तिं जनो यः ।

तस्य क्षेमं न पदमटतो जातु जोहूतिं पन्था-

स्तत्त्वग्रन्थस्मरणविषये नैव मोहूतिं मर्त्यं ॥ २३ ॥

चित्ते कुर्वन्निरवधिसुखज्ञानं दृग्वीर्यरूपं

देव त्वा यः समयनियमादादरेण मन्वीति ।

श्रेयोमार्गं न ग्वत्सु मुकुती तावता पृथयिन्वा

कल्याणता भवति दिषयः पञ्चधा पञ्चतन्त्रम् ॥ २४ ॥

शङ्खोद्घाटं भवति हि कथं मुक्तिरामरा पुंगो
 मुक्तिद्वारं परिदृढमहामोहमुद्गाकपाटम् ॥ १३ ॥
 प्रच्छन्न. सत्त्वयमघमयैरन्धकारैः समन्ता-
 त्पन्था मुक्तेः स्पष्टितपद्. क्लेशगर्नैरगतै ।
 तत्कलेन व्रजति गुरातो देव तत्त्यावभासी
 यन्म्रेऽप्रे न भवति भगवद्भारतीरजद्रीपः ॥ १४ ॥
 आत्मज्योतिर्निभिरनवभिर्द्रुष्टुरागन्दहेतुः
 कर्मक्षोणीपटलपिहिनो योऽनवाप्यः परेषाम् ।
 हन्ते कुर्वन्त्यनतिचिरतमं भवद्भक्तिभाजः
 स्तोत्रैर्वन्धप्रकृतिपरुषोद्दामधात्रीरानित्रै ॥ १५ ॥
 प्रत्युत्पन्नानयैहिमगिरेरायता चामृताब्धे-
 र्या देव त्वत्पदकमलयोः संगता भक्तिगजा ।
 चेतस्तस्यां मम रुचिचयादाप्सुतं क्षालिताहः-
 कल्पायं यद्भवति किमियं देव संदेहभूमिः ॥ १६ ॥
 प्रादुर्भूत स्थिरपदसुख त्वामनुध्यायतो मे
 त्वय्येवाहं स इति मतिरुत्पद्यते निर्विकल्पा ।
 मिथ्यैवेयं तदपि तनुते तृप्तिमत्रेपरूपां
 दोषात्मानोऽप्यभिमतफलास्त्वत्प्रसादाद्भवन्ति ॥ १७ ॥
 मिथ्यावादं मलमपनुदन्सैतमङ्गीतरङ्गै-
 र्वागम्भोधिर्भुवनमखिलं देव पर्येति यस्ते ।
 तस्यौवृत्तिं सपदि विबुधाश्चेतमैवाचलेन
 व्यातन्वन्त सुचिरममृतासेवया तृप्नुवन्ति ॥ १८ ॥

१ तन्वे सप्तसहस्रेरवभामते य २ प्रकृतिस्थित्यनुभागप्रदेशा बन्धप्रकृतय इति
 टीका ३. स्याद्वादनयहिमाचलात् ४ स्यादस्ति स्यात्वास्ति, न्यादस्ति नास्ति,
 स्यादवक्तव्यम्, स्यादस्त्यवक्तव्यम्, न्यानास्त्यवक्तव्यम् स्यादस्ति च नास्ति चाव-
 क्तव्य च इति सप्त भेदा स्याद्वादनये प्रसिद्धा ५ चेतोरूपपर्वतेनाश्रुति मथनम्

दाता न हर्ता दिवसं विवस्वानद्यश्च इत्यच्युत दर्शिताशः ।
सव्याज्यमेवं गमयत्यशक्तः क्षणेन दत्सेऽभिमतं नताय ॥ ६ ॥
उपैति भक्त्या सुमुखः सुखानि त्वयि स्वभावाद्धिसुखश्च दुःखम् ।
सदावदातघृतिरेकरूपस्तयोस्त्वमादर्श इवावभासि ॥ ७ ॥
अगाधताब्धेः स यतः पयोधिमेरोश्च तुजा प्रकृतिः स यत्र ।
धावापृथिव्योः पृथुता तथैव व्याप त्वदीया भुवनान्तराणि ॥ ८ ॥
तैवानवस्था परमार्थतत्त्वं त्वया न गीत. पुँनरागमश्च ।
दृष्टं विहाय त्वमदृष्टमैषीर्विंरुद्धवृत्तोऽपि समञ्जसस्त्वम् ॥ ९ ॥
स्मरः सुदग्धो भवतैव तस्मिन्नुद्भूलितात्मा यदि नाम शंभुः ।
अशेत वृन्दोपहतोऽपि विष्णुः किं गृह्यते येन भवानजागः ॥ १० ॥
स नीर्ऋजाः स्यादपरोऽघवान्वा तद्दोषक्रील्यैव न ते गुणित्वम् ।
स्वतोऽम्बुरागेर्महिमा न देव स्तोकापवादेन जलाशयस्य ॥ ११ ॥
कर्मस्थितिं जन्तुरनेकभूमि नयत्यमुं सा च परस्परस्य ।
त्वं नेतृभावं हि तयोर्भवाब्धौ जिनेन्द्रनौनाविकयोरिवाख्य ॥ १२ ॥
सुखाय दुःखानि गुणाय दोषान्धर्माय पापानि समाचरन्ति ।
तैलाय बालाः सिकतासमूहं निपीडयन्ति स्फुटमेत्वदीयाः ॥ १३ ॥
विषापहारं मणिमौषधानि मद्गं समुद्दिश्य रसायनं च ।
भ्रान्त्यन्त्यहो न त्वमिति स्मरन्ति पर्यायनामानि तवैव तानि ॥ १४ ॥
चित्ते न किञ्चित्कृतवानसि त्वं देव कृतश्चेतसि येन सर्वम् ।
हस्ते कृतं तेन जगद्धिचित्रं मुखेन जीवत्यापि चित्तवाह्य ॥ १५ ॥

१ सूयो न ददाति नापहरति केवलभयश्च इत्याशा दर्शयन्शक्तः सन्सव्याज दिवसं
गमयति, केवल कालक्षेप करोतीत्यर्थं अन्यत्राशा दिश २ यत्र स मेस्वर्तते तत्रैव
तुष्टा प्रकृतिर्नान्यत्र ३ तव मतेऽनवरथा परमार्थं न व वर्तते ४ पुनरावृत्ति
५ वाञ्छितवानसि ६ पापरहित स ब्रह्मादिदेवममृत ७ सरोवरादे स्तोकापवादेन
स्वप्नेनाद न तिदयः समुद्रस्य मह व न रागादे न तु स्वभावेनव मदान् ८ जी-
वमणोरन्योन्यस्य नेतृभावं भवाब्धौ वनगप्र व धिनवानसि ९ यः समुद्रे नै-
र्ऋतश्च नरति नाविकश्च नाका तद्वत् १० वस पर द्युःख

भक्तिप्रहमहेन्द्रपूजितपद त्वत्कीर्तने न क्षमाः

सूक्ष्मज्ञानदृशोऽपि संयमभृतः के हन्त मन्दा वयम् ।

अस्माभिस्तवनच्छलेन तु परस्त्वप्यादरस्तन्यते

स्वात्माधीनसुखैपिणां स खलु नः कल्याणकल्पद्रुमः ॥ २९ ॥

वादिराजमनु शाब्दिकलोको वादिराजमनु तार्किकसिंहः ।

वादिराजमनु काव्यकृतस्ते वाजिराजमनु भव्यसहायः ॥ २६ ॥

इति श्रीवादिराजकृतमेकैभावस्तोत्रम् ॥

श्रीधेनंजयप्रणीतं

विषापहारस्तोत्रम् ।

स्वात्मस्थितः सर्वगतः समस्तव्यापारवेदी विनिवृत्तसङ्गः ।

प्रवृद्धकालोऽप्यजरो वरेण्यः पायादपायात्पुरुषः पुराणः ॥ १ ॥

परैरचिन्त्यं युगभारमेक स्तोतुं वहन्व्योगिभिरप्यशक्यः ।

स्तुत्योऽद्य मेऽसौ वृषभो न भानोः किमप्रवेशे विशति प्रदीपः ॥ २ ॥

तत्याज शक्र शकनाभिमानं नाहं त्यजामि स्तवनानुबन्धम् ।

खल्पेन बोधेन ततोऽधिकार्थं वातायनेनेव निरूपयामि ॥ ३ ॥

त्वं विश्वदृश्वा सकलैरदृश्यो विद्वानशेषं निखिलैरवेद्यः ।

वक्तुं कियान्कीदृश इत्यशक्यः स्तुतिस्ततोऽशक्तिकथा तवास्तु ॥ ४ ॥

व्यापीडितं बालमिवात्मदोषैरुल्लाघतां लोकमैवापिपस्त्वम् ।

हिताहितान्वेषणमान्द्यभाजः सर्वस्य जन्तोरसि बालवैद्यः ॥ ५ ॥

१ सर्वेऽपि शाब्दिकास्ताकिकध्रेष्ठा कवयः सज्जनाश्च वादिराजाञ्च्यूना इत्यात्मप्र-
 'सा। कवि कृतवानिति तात्पर्यम् २ द्वि सधानकाव्यकर्ता कश्चिदन्व्योऽयमेव धनंजय
 इति न निश्चयः स्तोत्रस्यास्य द्वित्राणि मूलपुस्तकानि कर्तृनामरहिता टीका चामा-
 दिताम्याभिः ३ एक एवान्यपुरुर्यमेनसाप्यस्मरणीय प्राणिप्राणधारणोपायप्रदर्शनस्वरूपं
 युगभार वहन्धारयन्निति टीका ४. त्वा स्तोतुमह शक्त इत्यभिमानम् ५ स्वल्पाद्वो-
 धात् ६ स्वल्पेनापि गवाक्षेण बृहदपि पर्वतादि यथा विलोक्यते तद्वदह स्वल्पेनापि
 ७. अधिकार्थं निरूपयामिति तात्पर्यम् ८ प्रापितवानिति

... ॥ २८ ॥
 ... ॥ २९ ॥
 ... ॥ ३० ॥
 ... ॥ ३१ ॥
 ... ॥ ३२ ॥
 ... ॥ ३३ ॥
 ... ॥ ३४ ॥
 ... ॥ ३५ ॥
 ... ॥ ३६ ॥
 ... ॥ ३७ ॥
 ... ॥ ३८ ॥

१ ... २ ... ३ ... ४ ... ५ ... ६ ... ७ ... ८ ... ९ ... १० ... ११ ... १२ ... १३ ... १४ ... १५ ... १६ ... १७ ... १८ ... १९ ... २० ... २१ ... २२ ... २३ ... २४ ... २५ ... २६ ... २७ ... २८ ... २९ ... ३० ... ३१ ... ३२ ... ३३ ... ३४ ... ३५ ... ३६ ... ३७ ... ३८ ... ३९ ... ४० ... ४१ ... ४२ ... ४३ ... ४४ ... ४५ ... ४६ ... ४७ ... ४८ ... ४९ ... ५० ... ५१ ... ५२ ... ५३ ... ५४ ... ५५ ... ५६ ... ५७ ... ५८ ... ५९ ... ६० ... ६१ ... ६२ ... ६३ ... ६४ ... ६५ ... ६६ ... ६७ ... ६८ ... ६९ ... ७० ... ७१ ... ७२ ... ७३ ... ७४ ... ७५ ... ७६ ... ७७ ... ७८ ... ७९ ... ८० ... ८१ ... ८२ ... ८३ ... ८४ ... ८५ ... ८६ ... ८७ ... ८८ ... ८९ ... ९० ... ९१ ... ९२ ... ९३ ... ९४ ... ९५ ... ९६ ... ९७ ... ९८ ... ९९ ... १०० ...

त्रिकालतत्त्वं त्वमवैखिलोकीस्वामीति संख्यानियतेरमीषाम् ।
 बोधाधिपत्यं प्रति नाभविष्यंस्तेऽन्येऽपि चेद्वाप्यदमूनपीदम् ॥ १६ ॥
 नाकस्य पत्युः परिकर्म रम्यं नागम्यरूपस्य तवोपकारि ।
 तस्यैव हेतुः स्वसुखस्य भानोरुद्विभ्रतच्छत्रमिवादरेण ॥ १७ ॥
 क्रोपेक्षकस्त्वं क सुखोपदेशः स चेत्किमिच्छाप्रतिकूलवादः ।
 कासौ क वा सर्वजगत्प्रियत्वं तन्नो यथातथ्यमवेविचं ते ॥ १८ ॥
 तुङ्गात्फलं यत्तदाकिचनाच्च प्राप्यं समृद्धान्न धनेश्वरादेः ।
 निरम्भसोऽप्युच्चतमादिवाट्रेनैकापि निर्याति धुनी पयोधेः ॥ १९ ॥
 त्रैलोक्यसेवानियमाय दण्डं दध्रे यदिन्द्रो विनयेन तस्य ।
 तत्प्रातिहार्यं भवत कुतस्त्यं तत्कर्मयोगाद्यदि वा तवास्तु ॥ २० ॥
 श्रिया परं पश्यति साधु निःस्वः श्रीमान्न कश्चित्कृपणं त्वदन्यः ।
 यथा प्रकाशस्थितमन्धकारस्थायीक्षतेऽसौ न तथा तमःस्थम् ॥ २१ ॥
 स्ववृद्धिनिःश्वासनिमेषभाजि प्रत्यक्षमात्मानुभवेऽपि मूढः ।
 किं चाखिलज्ञेयविवर्तिबोधस्वरूपमध्यक्षमवैति लोकः ॥ २२ ॥
 तस्यात्मजस्तस्य पितेति देव त्वा येऽर्वागायन्ति कुलं प्रकाश्य ।
 तेऽद्यापि नन्वाश्मनमित्यवश्यं पाणौ कृतं हेम पुनस्त्यजन्ति ॥ २३ ॥
 दत्तस्त्रिलोक्यां पटहोऽभिभूताः सुरासुरास्तस्य महान्तः लाभः ।
 मोहस्य मोहस्त्वयि को विरोद्भुर्मूलस्य नाशो बलवद्विरोधः ॥ २४ ॥
 मार्गस्त्वयैको ददृशे विमुक्तेश्चैतुर्गतीनां गहनं परेण ।
 सर्वं मया दृष्टमिति सभयेन त्वं मा कदाचिद्भुजमालुलोक ॥ २५ ॥
 स्वर्भानुरर्कस्य हविर्भुजोऽम्भः कल्पान्तवातोऽम्बुनिधेर्विधात ।
 संसारभोगस्य वियोगभावो विपक्षपूर्वाभ्युदयास्त्वदन्ये ॥ २६ ॥
 अजानतस्त्वा नमत फलं यत्तज्जानतोऽन्य न तु देवनेति ।
 हरिन्मणिं काचधिया दधानेन तंभ्य बुद्ध्या बहतो न रिक्त ॥ २७ ॥

अशास्त्रि दिवसा यदि नोपरोधम्ययेत् सक्तं दिश भक्तिवृत्तिम् ।
 करिष्यते देन तथा कृपां मे को नात्मपोथे गुणुगो न सूत्रि ॥ २९ ॥
 वितरति निहिता यथाकथंनिजिन तिननाय मनीषितानि भक्ति ।
 स्वयि नुनिविपया पुनर्निशेषादिगति गुणानि यशो भनं जयं च ॥३०॥
 इति श्री संजयकृतं विषाणकारमोचम् ॥

श्रीभूपालकविप्रणीता

जिनचतुर्विंशतिका ।

श्रीलीलागतनं महीकुलगृहं कीर्तिप्रमोदास्पदं
 वाग्देवीरतिकेतनं जयरमाक्रीडानिधानं महत् ।
 स स्यात्सर्वमहोत्सवैकभवनं यः प्रार्थितार्थप्रदं
 प्रातः पश्यति कल्पपादपदलच्छायं जिनाद्विद्वयम् ॥ १ ॥
 शान्तं वपुः श्रवणहारि वचश्चरित्रं
 सर्वोपकारि तव देव ततः श्रुतज्ञाः ।
 ससारमारवमहास्थलरुद्रसान्द्र-
 च्छायामहीरुह भवन्तमुपाश्रयन्ते ॥ २ ॥
 स्वामिन्नद्य विनिर्गतोऽसि जननीगर्भान्धकूपोदरा-
 दद्योद्धाटितदृष्टिरसि फलवज्जन्मासि चाद्य स्फुटम् ।
 त्वामद्राक्षमहं यदक्षयपदानन्दाय लोकत्रयी-
 नेत्रेन्दीवरकाननेन्दुममृतस्यन्दिप्रभाचन्द्रिकम् ॥ ३ ॥
 निःशेषत्रिदशेन्द्रशेखरशिखारत्नप्रदीपावली
 सान्द्रीभूतमृगेन्द्रविष्टरतटीमाणिक्यदीपावलि ।
 केयं श्री क्व च नि स्पृहत्वमिदमित्यूहातिगस्त्वादृश
 सर्वज्ञानदृशश्चरित्रमहिमा लोकेश लोकोत्तर ॥ ४ ॥

१ द्वित्राणि मूलपुस्तकान्येका च टीकास्य स्तोत्रस्यास्माभि समासादिता तत्र
 १-५ तन्वर्तुर्नाम नास्ति २ पण्डिता ३ रुद्रा विस्तीर्णा ४ मिहासनस्य

जयति सुरनरेन्द्रश्रीगुधानिर्झरिण्या.

कुलधरणिधरोऽयं जैनचैत्याभिरागः ।

प्रविपुलफलधर्मानोकहाप्रप्रवाल-

प्रसरशिखरशुम्भत्केतनः श्रीनिकेतः ॥ १७ ॥

विनमदमरकान्ताकुन्तलान्गान्तकान्ति-

स्फुरितनखमयूरलघोतिताशान्तराल ।

दिविजमनुजराजव्रातपूज्यक्रमाजो

जयति विजितकर्मारतिजालो जिनेन्द्रः ॥ १८ ॥

सुप्तोत्थितेन सुमुखेन सुमङ्गलाय

द्रष्टव्यमस्ति यदि मङ्गलमेव वस्तु ।

अन्येन किं तदिह नाथ तवैव वक्तुं

त्रैलोक्यमङ्गलनिकेतनमीक्षणीयम् ॥ १९ ॥

त्वं धर्मोदयतापसाश्रमशुकस्त्वं काव्यबन्धकम-

क्रीडानन्दनकोकिलस्त्वमुचितः श्रीमल्लिकाषट्पदः ।

त्वं पुत्रागकथारविन्दसरसीहंसस्त्वमुत्तंसकैः

कैर्भूपाल न धार्यसे गुणमणिसञ्जालिभिर्मौलिभिः ॥ २० ॥

शिवसुखमजरश्रीसंगमं चाभिलष्य

स्वमभि नियमयन्ति क्लेशपाशेन केचित् ।

वयमिह तु वचस्ते भूपतेर्भावयन्त-

स्तदुभयमपि शश्वल्लीलया निर्विशामः ॥ २१ ॥

देवेन्द्रास्तव मज्जनानि विदधुर्देवाङ्गना मङ्गला-

न्यापेदुः शरदिन्दुनिर्मलयशो गन्धर्वदेवा जगुः ।

शेषाश्चापि यथानियोगमखिलाः सेवां सुराश्चक्रिरे

तत्किं देव वयं विदध्म इति नश्चित्तं तु दोलायते ॥ २२ ॥

देव त्वज्जननाभिषेकसमये रोमाञ्चसत्कञ्चुकै-

र्देवेन्द्रैर्यदनातिं नर्तनविधौ लब्धप्रभावे स्फुटम् ।

किञ्चान्यत्पुरमुन्दरीकुचतटप्रान्तावनद्भोत्तम-
 प्रेङ्गद्वल्लकिनादजंकृतमहो तत्केन संवर्ण्यते ॥ २३ ॥
 देव त्वल्लनिविम्बमम्बुजदलसेरेक्षणं पश्यतां
 यत्रासाकमहो महोत्पवग्मो दृष्टेरियान्वर्तते ।
 साक्षात्तत्र भवन्तमीक्षितवता कल्याणकाले तदा
 देवानामनिमेषलोचनतया वृत्तः स किं वर्ण्यते ॥ २४ ॥
 दृष्टं धाम रसायनस्य महतां दृष्टं निर्धीनां पदं
 दृष्टं सिद्धरसस्य सन्न सदनं दृष्टं च चिन्तामणेः ।
 किं दृष्टैरथवानुपज्जिकफलैरेभिर्मयाद्य ध्रुवं
 दृष्टं मुक्तिविवाहमङ्गलगृहं दृष्टे जिनश्रीगृहे ॥ २५ ॥
 दृष्टस्त्वं जिनराजचन्द्र विकसद्भूपेन्द्रनेत्रोत्पले
 खातं त्वन्नृतिचन्द्रिकाम्भसि भवद्विद्वच्चकोरोत्सवे ।
 नीतश्चाद्य निदाघजः क्लमभरः शान्तिं मया गम्यते
 देव त्वद्गतचेतसैव भवतो भूयात्पुनर्दर्शनम् ॥ २६ ॥

इति श्रीभूपालकविप्रणीता जिनचतुर्विंशतिका ॥

समाप्त्यं जिनपञ्चस्तवी ।

श्रीदेवनन्दिप्रणीतं

सिद्धिप्रियस्तोत्रम् ।

सिद्धिप्रियैः प्रतिदिनं प्रतिभासमानै-
 र्जन्मप्रबन्धमथनै प्रतिभासमानैः ।

श्रीनाभिराजतनुभूपदवीक्षणेन

प्रापे जनैर्वितनुभूपदवी क्षणेन ॥ १ ॥

येन सरास्रनिकरैरपराजितेन

सिद्धिर्वधूर्ध्रुवमत्रोधि पराजितेन ।

१ जन्माभिपेके २ स्तोत्रस्यास्य त्रिचतुराणि मूलपुस्तकान्येवोपलक्ष्यानि, टीका तु न
 प्राप्ता एकस्मिन्मूलपुस्तके टिप्पण वर्तते तदेवात्रोद्धृतम् ३ देदीप्यमानं ४ प्रतिभया-
 नुपमे ५ नाभिराजतनुभूर्ध्रुवमनाथस्वामी तच्चरणविलोकनेन ६ वितनवो मुक्ताहतेषा
 भूमोऽभूमिस्तस्या पदवी मागो रत्नत्रयान्मक ७ परा उन्कृष्टा, अजितेन एतन्नामा जिनेन ।

चन्द्रप्रभ प्रभजति स्म रमा विना ३ं
 दोर्दण्डमण्डितरतिस्मरमाविनाशम् ॥ ८ ॥
 श्रीपुष्पदन्त जिनजन्मनि काममाशा
 यामि प्रिये वितनुतां च निकाममाशाः
 इत्थं रतिं निगदतातनुना सुराणां
 स्थानं व्यधायि हृदये तैनुना सुराणाम् ॥ ९ ॥
 श्रीशीतलाधिप तवाधिसभं जनानां
 भव्यात्मनां प्रसृतसंसृतिभङ्गनानाम् ।
 प्रीतिं करोति विततां सुरसौरमुक्ति-
 र्मुक्तात्मनां जिन यथा सुरसौर मुक्तिः ॥ १० ॥
 पादद्वये मुदितमानसमानतानां
 श्रेयन्मुने विगतमान समानतानाम् ।
 शोभां करोति तव कांचन भा सुराणां
 देवाधिदेव मणिकाञ्चनभासुराणाम् ॥ ११ ॥
 घोरान्धकारनरकक्षतवारणानि
 श्रीवासुपूज्यजिन दक्ष तवारणानि ।
 मुक्त्यै भवन्ति भवसागरतारणानि
 वाक्यानि चित्तंभवसागरतारणानि ॥ १२ ॥
 भव्यप्रजाकुमुदिनीविधुरंजनानां
 हन्ता विभासि दलयन्विधुरं जनानाम् ।
 इत्थं स्वरूपमखिलं तव ये विदन्ति
 राज्यं भजन्ति विमलेश्वर तेऽविदन्ति ॥ १३ ॥

१ द्वितीयावहवचनम् २ सुरम् ३ दोर्दण्डमण्डितरते स्मरस्य माया लक्ष्म्याथ
 त्वनाशो यन्मिन्मुने मोक्षमुपमिति भाव ४ सूक्ष्मेण ५ सुशब्दा रतिम् ६ सु-
 राना-अर-उक्ति ७ हे सुरश्रेष्ठ ८ मानत्वेन महत्वंतमानानाम् ९ अरणानि युद्धनि-
 पेशकानि १० चित्तंभवसाया कामलक्ष्म्या गरता विपन्ने ता रणन्ति कथयन्ति तानि.
 ११ रूपमाणाम्. १२ विगता दन्तनो यस्मान्द्विदन्ति, न विदन्ति अपिदन्ति ह-
 न्तिशुक्तं राज्यमित्यर्थ

चन्द्रप्रभ प्रभजति सा रेमा विना ३शं
 दोर्दण्डमण्डितरतिसारमाविनाजम् ॥ ८ ॥
 श्रीपुष्पटन्त जिनजन्गनि काममाया
 गामि प्रिये वितनुतां न निकाममायाः
 इत्थं रतिं निगदतातनुना सुराणां
 स्थानं व्यधायि हृदये तनुना सुराणाम् ॥ ९ ॥
 श्रीशीतलाधिप तवाधिसभं जनानां
 भव्यात्मनां प्रसृतसंसृतिभङ्गनानाम् ।
 प्रीतिं करोति विततां सुरसौरमुक्ति-
 मुक्तात्मनां जिन यथा सुरसौर मुक्तिः ॥ १० ॥
 पादद्वये मुदितमानसमानतानां
 श्रेयन्मुने विगतमान समानतानाम् ।
 शोभां करोति तव कांचन भा सुराणां
 देवाधिदेव मणिकाञ्चनभासुराणाम् ॥ ११ ॥
 घोरान्धकारनरकक्षतवारणानि
 श्रीवासुपूज्यजिन दक्ष तर्वारणानि ।
 मुक्त्यै भवन्ति भवसागरतारणानि
 वाक्यानि चित्तंभवसागरतारणानि ॥ १२ ॥
 भव्यप्रजाकुमुदिनीविधुरंजनानां
 हन्ता विभासि दलयन्विधुरं जनानाम् ।
 इत्थं स्वरूपमखिलं तव ये विदन्ति
 राज्यं भजन्ति विमलेश्वर तेऽविदन्ति ॥ १३ ॥

१. १ द्वितीयावहुवचनम् २ सुखम् ३ दोर्दण्डमण्डितरते स्मरस्य माया लक्ष्म्याथ
 त्वनाशो यस्मिन्सुखे मोक्षमुखमिति भाव ४ सूक्ष्मेण ५ मुशब्दा रतिम् ६. सु-
 रसा-अर-उक्ति. ७ हे सुरश्रेष्ठ ८ मानत्वेन सहवर्तमानानाम् ९ अरणानि युद्धनि-
 धेयकानि १०. चित्तभवमाया कामलक्ष्म्या गरता विपत्तव ता रणन्ति कथयन्ति तानि.
 ११ कल्पमाणाम्. १२. विगता दन्तिनो यस्मात्तद्विदन्ति, न विदन्ति अविदन्ति. ह-
 स्तियुक्त राज्यमित्यर्थ

चन्द्रप्रभ प्रभजति स्म रमा विना ३
 दोर्दण्डमण्डितरतिस्मरमाविनाशम् ॥ ८ ॥
 श्रीपुष्पदन्त जिनजन्मनि काममाशा
 यामि प्रिये वितनुतां च निकाममाशाः
 इत्थं रतिं निगदतातनुना सुराणां
 स्थानं व्यधायि हृदये तेनुना सुराणाम् ॥ ९ ॥
 श्रीशीतलाधिप तवाधिसभं जनानां
 भव्यात्मनां प्रसृतसंसृतिभङ्गनानाम् ।
 प्रीतिं करोति विततां सुरसौरमुक्ति-
 र्मुक्तात्मनां जिन यथा सुरसौर मुक्तिः ॥ १० ॥
 पादद्वये मुदितमानसमानतानां
 श्रेयन्मुने विगतमान समानतानाम् ।
 शोभां करोति तव कांचन भा सुराणां
 देवाधिदेव मणिकाञ्चनभासुराणाम् ॥ ११ ॥
 घोरान्धकारनरकक्षतवारणानि
 श्रीवासुपूज्यजिन दक्ष तवारणानि ।
 मुक्त्यै भवन्ति भवसागरतारणानि
 वाक्यानि चित्तंभवसागरतारणानि ॥ १२ ॥
 भव्यप्रजाकुमुदिनीविधुरंजनानां
 हन्ता विभासि दलयन्विधुरं जनानाम् ।
 इत्थं स्वरूपमखिलं तव ये विदन्ति
 राज्यं भजन्ति विमलेश्वर तेऽविदन्ति ॥ १३ ॥

१ द्वितीयावहुवचनम्. २. सुखम् ३ दोर्दण्डमण्डितरतेः स्मरस्य माया लक्ष्म्याश्च
 ४ यस्मिन्मुपे. मोक्षमुखमिति भावः ५ सूक्ष्मेण ६ सुशब्दां रतिम्. ६. उ-
 ७ अरं-उक्तिः. ७ हे सुरश्रेष्ठ. ८ मानत्वेन सहवर्तमानानाम्. ९ अरणानि युद्धनि-
 १०. क्तमपाणाम्. ११. विगता दन्तिनो यस्मात्तद्विदन्ति, न विदन्ति अविदन्ति. १२-
 १३. स्तियुक्तं राज्यमित्यर्थः.

सौभाग्यं विदधाति पल्लवयति प्रीतिं प्रसूते यशः

स्वर्गं यच्छति निर्घृतिं च रचयत्यर्चाहतां निर्मिता ॥ ९ ॥

स्वर्गस्तस्य गृहाज्ञं सहचरी साम्राज्यलक्ष्मीः शुभा

सौभाग्यादिगुणावलिर्विलसति स्वैरं वपुर्वेश्मनि ।

संसारः सुतरः शिवं करतलक्रीडे लुठत्यञ्जसा

यः श्रद्धाभरभाजनं जिनपते. पूजां विधत्ते जनः ॥ १० ॥

कदाचिन्नातङ्कः कुपित इव पश्यत्यभिमुखं

विदूरे दारिद्र्यं चकितमिव नश्यत्यनुदिनम् ।

विरक्ता कान्तेव त्यजति कुगतिः सङ्गमुदयो

न मुञ्चत्यभ्यर्णं लुहदिव जिनार्चा रचयत. ॥ ११ ॥

यः पुष्पैर्जिनमर्चति स्मितसुरस्त्रीलोचनैः सोऽर्च्यते

यस्तं वन्दत एकशसिजगता सोऽहर्निशं वन्द्यते ।

यस्तं स्तौति परत्र वृत्रदमनस्तोमेन स स्तूयते

यस्तं ध्यायति क्लृप्तकर्मनिधन. स ध्यायते योगिभिः ॥ १२ ॥

अथ गुरुप्रक्रम ।

अवद्यमुक्ते पथि य. प्रवर्तते प्रवर्तयत्यन्यजनं च निस्पृहः ।

सै सेवितव्य. स्वहितैपिणा गुरु स्वय तरंस्तारयितुं क्षमः परम् ॥१३॥

विदलयति कुबोधं बोधयत्यागमार्थ

सुगतिकुगतिमार्गौ पुण्यपापे व्यनक्ति ।

अवगमयति कृत्याकृत्यभेदं गुरुर्यो

भवजलनिधिपोतस्तं विना नास्ति कश्चित् ॥ १४ ॥

पिता माता भ्राता प्रियसहचरी नूनुनिवह

नुहन्वामी मायत्करिभटरथाश्च परिकर ।

निमज्जन्त जन्तु नरकवृहरे रक्षितुमल

गुरोर्धर्मार्थमप्रकटनपरान्धोऽपि न पर ॥ १५ ॥

कुर्वन्तु भवन्निवहस्य भोगोभवानां
 गङ्गु पिपं कृत्तुं जनभोगवानाम् ॥ १९ ॥
 संस्तुयसो शुभवता मुनिना गेतेन
 नीतो विनाशु भवता मुनिनायकेन ।
 नाथेन नाथ मुनिगुप्तत मुक्तमाणां
 मुक्तिं चरन्त्या मुनिगुप्ततमुक्तमानाम् ॥ २० ॥
 निरतेन मेरुगिग्भीर दद्यात्तुनाभि
 सनोपतागृत्ताभीग्दया नुनाभि ।
 इत्थं स्तुतो नभिसुनिर्मम तापमानां
 लक्ष्मीं करोतु मम निर्ममतापमानाम् ॥ २१ ॥
 येनोद्देश्यद्गिरिनारगिगविर्नापि
 नेभि स्तुतोऽपि पशुनापि गिग विनापि ।
 कंदर्पदर्पदलनः क्षतमोहतान-
 स्तस्य श्रियो दिशतु दक्षतमोऽहता नः ॥ २२ ॥
 गन्धर्वयक्षनरकिंनर दृश्यमान
 प्रीति करिष्यति न किं नैरदृश्यमानः ।
 भानुप्रभाप्रविकसत्कमलोपमायां
 पार्श्वं प्रसूतजनताकमलोऽपमायाम् ॥ २३ ॥
 श्रीवर्धमानवचसा परंमाकरेण
 रत्नत्रयोत्तमनिधेः परंमाकरेण ।
 कुर्वन्ति यानि मुनयोऽर्जुनता हि तानि
 वृत्तानि सन्तु सततं जनताहितानि ॥ २४ ॥

१. देवानां जनभोगस्य तानो विस्तारो यस्यां ता श्रियं भव्यनिवहस्य कुर्वन्तु
 २. यकेन येन ३. कथितप्रमाणाम् ४. नि शेषेण मतामपम्यन्तीति निर्ममताप-
 सास्तेषाम् ५. उद्भूतवद् प्रशमावचनं प्रशस्तशिरारे गिरिनारिपर्वते ६. इना काने-
 नापि ७. मनुष्यमात्रदृष्टौ ८. प्रमृता प्रकटीकृता जनतार्थं कमला लक्ष्मीर्येन ९. श्री-
 महावीरस्वामिवाक्येन १०. परमेणाकरेण रानिरूपेण ११. परलक्ष्मीकरेण १२. ज-
 नतातो वहिर्भूता अलौकिका इत्यर्थं

सौभाग्यं विदधाति पल्लवयति प्रीतिं प्रसूते यशः

स्वर्गं यच्छति निर्वृतिं च रचयत्यर्चाहतां निर्मिता ॥ ९ ॥

स्वर्गस्तस्य गृहाङ्गणं सहचरी साम्राज्यलक्ष्मी शुभा

सौभाग्यादिगुणावलिर्विलसति स्वैरं वपुर्वेऽश्मनि ।

संसारः सुतर. शिवं करतलक्रीडे लुठत्यञ्जसा

यः श्रद्धाभरभाजनं जिनपतेः पूजां विधत्ते जन. ॥ १० ॥

कदाचिन्नातङ्क. कुपित इव पश्यत्यभिमुखं

विदूरे दारिद्र्यं चकितमिव नश्यत्यनुदिनम् ।

विरक्ता कान्तेव त्यजति कुगति. सङ्गमुदयो

न मुञ्चत्यभ्यर्णं सुहृदिव जिनार्चा रचयतः ॥ ११ ॥

य. पुष्पैर्जिनमर्चति स्मितसुरस्तीलोचनैः सोऽर्च्यते

यस्तं वन्दत एकशस्तिजगता सोऽहर्निशं वन्द्यते ।

यस्तं स्तौति परत्र वृत्रदमनस्तोमेन स स्तूयते

यस्तं ध्यायति क्लृप्तकर्मनिधनः स ध्यायते योगिभिः ॥ १२ ॥

अथ गुरुप्रक्रम ।

अवद्यमुक्ते पथि य. प्रवर्तते प्रवर्तयत्यन्यजनं च निस्पृहः ।

सै सेवितव्य. स्वहितैषिणा गुरु स्वयं तरन्तारयितुं क्षमः परम् ॥१३॥

विदलयति कुबोधं बोधयत्यागमार्थ

सुगतिकुगतिमार्गौ पुण्यपापे व्यनक्ति ।

अवगमयति कृत्याकृत्यभेदं गुरुर्यो

भवजलनिधिपोतस्तं विना नास्ति कश्चित् ॥ १४ ॥

पिता माता भ्राता प्रियसहचरी सूनुनिवह

सुहृत्स्वामी माद्यत्करिभटग्रथाश्च परिकर ।

निमज्जन्त जन्तु नरककुहरे रक्षितुमल

गुरोर्धर्मार्धर्मप्रकटनपराङ्कोऽपि न पर ॥ १५ ॥

पाथोधिः पयसागिवेन्दुमहसां स्थानं गुणानामसा-

वित्यालोच्य विरच्यतां भगवतः संघस्य पूजाविधिः ॥ २१ ॥

यः संसारनिरासलालसमतिर्मुक्त्यर्थमुत्तिष्ठते

य तीर्थं कथयन्ति पावनतया येनास्ति नान्यः समः ।

यस्मै तीर्थपतिर्नमस्यति सतां यस्माच्छुभं जायते

स्फूर्तिर्यस्य परा वसन्ति च गुणा यस्मिन्स संघोऽर्च्यताम् ॥ २२ ॥

लक्ष्मीस्तं स्वयमभ्युपैति रभसात्कीर्तिस्तमालिङ्गति

प्रीतिस्तं भजते मतिः प्रयतते तं लब्धुमुत्कण्ठया ।

स्व श्रीस्तं परिरब्धुमिच्छति मुहुर्मुक्तिस्तमालोकते

यः संघं गुणसंघकेलिसदनं श्रेयोरुचिः सेवते ॥ २३ ॥

यद्भक्तेः फलमर्हदादिपदवीमुख्यं कृपे सस्यव-

च्चक्रित्वत्रिदशेन्द्रतादि तृणवत्प्रासङ्गिकं गीयते ।

शक्तिं यन्माहिमस्तुतौ न दधते वाचोऽपि वाचस्पते.

संघः सोऽधरः पुनातु चरणन्यासैः सतां मन्दिरम् ॥ २४ ॥

अथाहिसाप्रक्रमः ।

क्रीडाभू सुकृतस्य दुष्कृतरजःसंहारवात्या भवो-

दन्वन्नौर्यसनाग्निमेघपटली संकेतदूती श्रियाम् ।

निःश्रेणिसिदिवौकसः प्रियसखी भुक्ते कुगत्यर्गला

सत्त्वेषु क्रियतां कृपैव भवतु क्लेशैरशेषैः परैः ॥ २५ ॥

यदि भ्रावा तोये तरति तरणिर्यद्युदयते

प्रतीच्या सप्तार्चिर्यदि भजति शैत्यं कथमपि ।

यदि क्ष्मापीठ स्यादुपरि सकलस्यापि जगत

प्रमृते सत्त्वाना तदपि न वध कापि सुकृतम् ॥ २६ ॥

न कमलवनमशेषासर भाम्बदस्ता-

दमृतमुरगवत्तात्माधुवाद विवादात् ।

किं ध्यानेन भवत्वशेषविषयत्यागैस्तपोभिः कृतं
 पूर्णं भावनयालमिन्द्रियजैः पर्याप्तमाप्तागमैः ।
 किं त्वेकं भवनाशनं कुरु गुरुप्रीत्या गुरोः शासनं
 सर्वं येन विना विनाथत्रलवत्स्वार्थाय नालं गुणाः ॥ १६ ॥

अथ जिनमतप्रक्रमः ।

न देवं नादेवं न शुभगुरुमेनं न कुगुरुं
 न धर्मं नाधर्मं न गुणपरिणद्धं न विगुणम् ।
 न कृत्यं नाकृत्यं न हितमहितं नापि निपुणं
 विलोकन्ते लोका जिनवचनचक्षुर्विरहिताः ॥ १७ ॥

मानुष्यं विफलं वदन्ति हृदयं व्यर्थं वृथा श्रोत्रयो-
 निर्माणं गुणदोषभेदनकलां तेषामसंभाविनीम् ।
 दुर्वारं नरकान्धकूपपतनं मुक्तिं बुधा दुर्लभां
 सार्वज्ञः समयो दयारसमयो येषां न कर्णातिथिः ॥ १८ ॥

पीयूषं विषवज्जलं ज्वलनवत्तेजस्तमःस्तोमव-
 न्मित्रं शात्रववत्सजं भुजगवच्चिन्तामणिं लोष्टवत् ।
 ज्योत्स्नां ग्रीष्मजघर्मवत्स मनुते कारुण्यपण्यापणं
 जैनेन्द्रं मतमन्यदर्शनसमं यो दुर्मतिर्मन्यते ॥ १९ ॥

धर्मं जागरयत्यघं विघटयत्युत्थापयत्युत्पथं
 भिन्ते मत्सरमुच्छिनत्ति कुनयं मञ्जाति मिथ्यामतिम् ।
 वैराग्यं वितनोति पुष्यति कृपां मुष्णाति तृष्णां च य-
 त्तज्जैनं मतमर्चति प्रथयति ध्यायत्यधीते कृती ॥ २० ॥

अथ ^५संघप्रक्रमः ।

रत्नानामिव रोहणक्षितिधरः खं तारकाणामिव
 स्वर्गः कल्पमहीरुहामिव सरः पङ्केरुहाणामिव ।

१. 'दमै' क. २. स्वामिरहितसैन्यवत् ३. 'जिनमतद्वारम्' ग. ४. 'संघद्वारम्'
 ५. ग. 'रोहण.' क.

अदत्तं नादत्ते कृतसुकृतकामः किमपि यः

शुभश्रेणिस्तस्मिन्वसति कलहंसीव कमले ।

विपत्तस्माद्दूरं व्रजति रजनीवास्त्ररमणे-

विनीतं विद्येव त्रिदिवशिवलक्ष्मीर्भजति तम् ॥ ३४ ॥

यन्निर्वर्तितकीर्तिधर्मनिधन सर्वागसां साधनं

प्रोन्मीलद्वधबन्धनं विरचितक्लिष्टाशयोद्धोधनम् ।

दौर्गत्यैकनिबन्धनं कृतसुगत्याश्लेषसंरोधनं

प्रोत्सर्पत्प्रधनं जिघृक्षति न तद्धीमानदत्तं धनम् ॥ ३५ ॥

परजनमन पीडाक्रीडावनं वधभावना-

भवनमवनिव्यापिव्यापलताधनमण्डलम् ।

कुगतिगमने मार्गः स्वर्गापवर्गपुरार्गलं

नियतमनुपादेयं स्तेयं नृणा हितकाङ्क्षिणाम् ॥ ३६ ॥

अथ शीलप्रकरणं ।

दत्तस्तेन जगत्यकीर्तिपटहो गोत्रे मपीकूर्चक-

श्चारित्रस्य जलाञ्जलिर्गुणगणारामस्य दावानलः ।

संकेतः सकलापदां शिवपुरद्वारे कपाटो दृढः

शीलं येन निजं विलुप्तमखिलं त्रैलोक्यचिन्तामणिः ॥ ३७ ॥

व्याघ्रव्यालजलानलादिविपदस्तेषां व्रजन्ति क्षयं

कल्याणानि समुल्लसन्ति विबुधा सानिध्यमध्यासते ।

कीर्तिः स्फूर्तिमियति यात्युपचयं धर्मं प्रणश्यत्यधं

स्वनिर्वाणसुखानि संनिदधते ये शीलमाविश्रते ॥ ३८ ॥

हरति कुलकलङ्कं लुम्पते पापपङ्कं

सुकृतमुपचिनोति श्लाघ्यतामातनोति ।

नमयति सुरवर्गं हन्ति दुरगोपसर्गं

रचयति श्चि शीलं स्वर्गमोक्षौ सलीलम् ॥ ३९ ॥

रुगपगममजीर्णाञ्जीवितं कालकूटा-

दभिलषति वधाद्यः प्राणिनां धर्ममिच्छेत् ॥ २७ ॥

आयुर्दीर्घतरं वपुर्वरतरं गोत्रं गरीयस्तरं

वित्तं भूरितरं बल बहुतरं स्वामित्वमुच्चैस्तरम् ।

आरोग्यं विगतान्तरं त्रिजगति श्लाघ्यत्वमल्पेतरं

संसाराम्बुनिधिं करोति सुतरं चेतः कृपाद्रान्तरम् ॥ २८ ॥

अथासत्यप्रक्रमः ।

विश्वासायतनं विपत्तिदलनं दैवैः कृताराधनं

मुक्ते पथ्यदनं जलाग्निशमनं व्याघ्रोरगस्तम्भनम् ।

श्रेयःसंवननं समृद्धिजननं सौजन्यसंजीवनं

कीर्तेः केलिवनं प्रभावभवनं सत्यं वचः पावनम् ॥ २९ ॥

यशो यस्माद्भस्मीभवति वनवहेरिव वनं

निदानां दुःखानां यदवनिरुहाणां जलमिव ।

न यत्र स्याच्छ्रैयातप इव तपःसंयमकंथा

कथंचित्तन्मिथ्यावचनमभिधत्ते न मतिमान् ॥ ३० ॥

असत्यमप्रत्ययमूलकारणं कुवासनासन्न समृद्धिवारणम् ।

विपन्निदानं परवञ्चनोर्जितं कृतापराधं कृतिभिर्धिवर्जितम् ॥ ३१ ॥

तस्याग्निर्जलमर्णवः स्थलमरिर्मित्रं सुराः किंकराः

कान्तारं नगरं गिरिर्गृहमहिर्मात्यं मृगारिर्मृगः ।

पातालं विलमस्त्रमुत्पलदलं व्यालः सृगालो विपं

पीयूषं विपमं समं च वचनं सत्याञ्चितं वक्ति यः ॥ ३२ ॥

अथ स्तेयप्रक्रमः ।

तमभिलषति सिद्धिस्तं वृणीते समृद्धि-

स्तमभिसरति कीर्तिर्मुञ्चते तं भवार्ति ।

स्पृहयति मुगनिम्न नेक्षते दुर्गतिम्त

परिहरति विपत्त यो न गृह्णान्यदत्तम् ॥ ३३ ॥

यन्ति कतिप्रथमं पैर्गीप्रसूनागम्पर ।

पशमान्गमा गिर्को मुक्तिं तापान्जटुमः ।

यदि पुनरगौ प्रत्यागति प्रहोपविर्भुजौ

भजति नभने भन्नीभात्र तत्र विफलोदय ॥ ४६ ॥

संतापं तगुने गिनति विनय सौहार्दमुत्पादय-

सुद्वेगं जनयत्यधयचनं गृते विभक्ते कलिम् ।

कीर्तिं कृन्तति दुर्मति वितरति व्याहन्ति पुण्डोदयं

दत्ते य कुगति स हातुमुचितो रोप मद्रोप मताम् ॥ ४७ ॥

यो धर्मं दहति द्रुमं द्वव ज्वोन्मक्षाति नीति लतां

दन्तीयेन्दुकला विधुंतुद इव क्रिधाति कीर्तिं नृणाम् ।

स्वार्थं वायुरिवान्बुद विधटयत्युहासयत्यापदं

तृष्णां धर्म इवोचित कृतकपालोप स कोप कथम् ॥ ४८ ॥

अथ मानप्रकम ।

यस्मादाविर्भवति विततिर्दुस्तरापनदीनां

यस्मिञ्छिष्टाभिरुचितगुणभ्रामनाभापि नास्ति ।

यश्च व्यासं वहति वधधीधून्यया क्रोधदावं

तं मानाद्रि परिहर दुरारोहमौचित्यवृत्ते ॥ ४९ ॥

शमालानं भङ्गन्विमलमतिनाडी विधटय-

न्किरन्दुर्वक्त्रांगूत्करमगणयन्नागमस्तृणम् ।

भ्रमन्तुर्व्या स्वैरं विनयवनवीथीं विदलय-

ज्जन कं नानर्थं जनयति मदान्धो द्विर इव ॥ ५० ॥

औचित्याचरण विलुम्पति पयोवाह नमस्त्वान्द्वि

प्रध्वम विनय नयत्यहिग्वि प्राणन्पृष्ठां जीविनम् ।

कीर्तिं कैरविणी मनङ्गज इव प्रोन्त्यत्यलङ्गना

मानं नीच इवोपक रनिजर हन्ति त्रिवर्ग नृणाम्

सृणोति य कृतममनमनीहितार्थं

मर्जावन विनयजीविनङ्गमजम् ।

तोयत्यग्निरपि ऋजत्यहिरपि व्याघ्रोऽपि सारङ्गति
 व्यालोऽप्यश्वति पर्वतोऽप्युपलति क्ष्वेडोऽपि पीयूषति ।
 विघ्नोऽप्युत्सवति प्रियत्यरिरपि क्रीडातडागत्यपां-
 नाथोऽपि खगृहत्यटव्यपि नृणां ग्रीलप्रभावाद्भुवम् ॥ ४० ॥

अथ परिग्रहप्रक्रमः ।

कालुष्यं जनयज्जडस्य रचयन्धर्मद्रुमोन्मूलनं
 क्लिश्नत्रीतिकृपाक्षमाकमलिनी लोभाम्बुधिं वर्धयन् ।
 मर्यादातटमुद्रुजञ्चुभमनोहंसप्रवासं दिश-
 न्किं न क्लेशकरः परिग्रहनदीपूरः प्रवृद्धिं गतः ॥ ४१ ॥
 कलहकलभविन्ध्यः कोपगृध्रश्मशानं
 व्यसनभुजगरन्ध्रं द्वेषदस्युप्रदोषः ।

सुकृतवनदवाग्निर्माद्वान्भोदवायु-

र्नयनलिनतुषारोऽत्यर्थमर्थानुरागः ॥ ४२ ॥

प्रत्यर्थी प्रशमस्य मित्रमधृतेर्मोहस्य विश्रामभूः

पापानां खनिरापदां पदमसञ्छानस्य लीलावनम् ।

व्याक्षेपस्य निधिर्मदस्य सचिव शोकस्य हेतुः कलेः
 केलीवेश्म परिग्रहः परिहृतेर्योग्यो विविक्तात्मनाम् ॥ ४३ ॥

वहिस्तृप्यति नेन्धनैरिह यथा नाम्भोभिरम्भोनिधि-
 स्तद्बल्लोर्भेघनो घनैरपि धनैर्जन्तुर्न संतुष्यति ।

न त्वेवं मनुते विमुच्य विभवं नि शेषमन्यं भवं

यात्यात्मा तदहं मुधैव विदधाम्येनांसि भूयांसि किम् ॥ ४४ ॥

अथ क्रोधप्रक्रमः ।

यो मित्रं मधुनो विकारकरणे सत्राससपादने

सर्पस्य प्रतिबिम्बमैद्भदहने सप्तार्चिष सोदर ।

चैतन्यस्य निपूदने विपतरो सत्रह्यचारी चिर

स क्रोध कुशलाभिलापकुशलैर्निर्मूलमुन्मूल्यताम् ॥ ४५ ॥

वाढं धनेन्धनसमागमदीप्यमाने

लोभानले शलभतां लभते गुणौघ ॥ ५९ ॥

जातः कल्पतरुः पुर सुरगवी तेषां प्रविष्टा गृहे

चिन्तारतमुपसितं करतले प्राप्ते निधिः संनिधिम् ।

विश्वं वश्यमवश्यमेव सुलभा स्वर्गापवर्गश्रियो

ये संतोषमशेषदोषदहनध्वंसांस्त्रुदं विभते ॥ ६० ॥

अथ सुजनप्रक्रमः ।

वरं क्षिप्तं पाणि कुपितफणिनो वक्तुकुहरे

वरं क्षम्पापातो ज्वलदनलकुण्डे विरचितः ।

वरं प्राप्तप्रान्तः सपदि जठरान्तर्विनिहितो

न जन्यं दौर्जन्यं तदपि विपदां सन्न विदुषा ॥ ६१ ॥

सौजन्यमेव विदधाति यशश्चयं च

स्वश्रेयसं च विभवं च भवक्षयं च ।

दौर्जन्यमावहसि यत्कुमते तदर्ध

धान्येऽनलं क्षिपसि तज्जलसेकसाध्ये ॥ ६२ ॥

वरं विभववन्ध्यता सुजनभावभाजां नृणा-

मसाधुचरितार्जिता न पुनर्रजिताः संपदः ।

कृशत्वमपि शोभते सहजमायतौ सुन्दरं

विपाकविरसा न तु श्वयधुसंभवा स्थूलता ॥ ६३ ॥

न ब्रूते परदूषण परगुणं वक्तव्यल्पमप्यन्वहं

संतोष वहते परद्विषु परावाधासु धत्ते शुचम् ।

स्वश्लाघा न करोति नोज्झति नय नौचित्यमुल्लङ्घय-

त्युक्तोऽप्यप्रियमक्षमा न रचयत्येनच्चगित्र नतान् ॥ ६४ ॥

अथ गुणितप्रक्रमः ।

धर्मं ध्वन्तदयो यशश्च्युतनयो वित्त प्रमत्त पुमा

न्काव्य निष्प्रतिभन्तप शमदमै शन्योऽल्पमेध श्रुतम् ।

जालादिमानविपजं निगमं विकारं

तं मार्द्रवामृतरमेन नगस्य ज्ञान्तिम् ॥ ९२ ॥

अथ गाणाप्रक्रमः ।

कुशलजननवन्ध्यां सत्यमूर्गान्नसंध्यां

कुगतियुवतिमालां मोहमातङ्गगालाम् ।

शमकमलहिमानीं दुर्गशोराजधानीं

व्यसनशतसहायां दूरतो मुञ्च मायाम् ॥ ९३ ॥

विधाय मायां विविधैरुपायैः परस्य ये वञ्चनमाचरन्ति ।

ते वञ्चयन्ति त्रिदिवापवर्गमुस्तान्महामोहसखाः स्वमेव ॥ ९४ ॥

मायामविश्वासविलासमन्दिरं दुरागयो य कुरुते धनागया ।

सोऽनर्थसार्थं न पतन्तमीक्षते यथा विडालो लगुडं पयः पिवन् ॥ ९५ ॥

मुग्धप्रतारणपरायणमुज्जिहीते

यत्पाटवं कपटलम्पटचित्तवृत्तेः ।

जीर्यत्युपप्लवमवश्यमिहाप्यकृत्वा

नापथ्यभोजनमिवामयमायतौ तत् ॥ ९६ ॥

अथ लोभप्रक्रमः ।

यद्दुर्गामटवीमटन्ति विकटं क्रामन्ति देशान्तरं

गाहन्ते गहनं समुद्रमतनुक्लेशां कृपिं कुर्वते ।

सेवन्ते कृपणं पतिं गजघटासंघट्टदुःसंचरं

सर्पन्ति प्रधनं घनान्धितधियस्तल्लोभविस्फूर्जितम् ॥ ९७ ॥

मोलं मोहविपद्गुमस्य सुकृताम्भोरागिकुम्भोद्भवः

क्रोधाग्नेररणिः प्रतापतरणिप्रच्छादने तोयदः ।

क्रीडासद्मकलेर्विवेकशशिनः स्वर्भानुरापन्नदी-

सिन्धु कीर्तिलताकलापकलभो लोभः पराभूयताम् ॥ ९८ ॥

निःशेषधर्मवनदाहविजृम्भमाणे

दुःखौघभस्मानि विसर्पदकीर्तिधूमे ।

श्रेयःपुञ्जनिकुञ्जभञ्जनमहावातं न चेदिन्द्रिय-

त्रातं जेतुमवैति भस्मनि हुतं जानीत सर्वं ततः ॥ ७१ ॥

धर्मध्वंसधुरीणमभ्रमरसावारीणमापत्प्रथा-

लंकमीणमशर्मनिमित्तिकलापारीणमेकान्ततः ।

सैर्वान्नीनमनात्मनीनमनयात्यन्तीनमिष्टे^१ यथा-

कामीनं कुंपथाध्वनीनमजयन्नक्षौघमक्षेमभाक् ॥ ७२ ॥

अथ लक्ष्मीस्वभावप्रकनः ।

निम्नं गच्छति निम्नगेव नितरां निद्रेव विष्कम्भते

चैतन्यं मदिरेव पुष्यति मदं धूम्येव धत्तेऽन्धताम् ।

चापत्यं चपलेव चुम्बति दवज्वालेव तृष्णां नय-

त्युल्लासं कुलटाङ्गनेव कमला स्वैरं परिभ्रान्यति ॥ ७३ ॥

दायादाः स्पृहयन्ति तस्करगणा मुष्णन्ति भूमीभुजो

गृह्णन्ति च्छलमाकलय्य हुतभुग्भस्मीकरोति क्षणात् ।

अन्मः प्लावयते क्षितौ विनिहितं यक्षा हरन्ते हठा-

दुर्वृत्तास्तनया नयन्ति निधनं धिग्वहधीनं धनम् ॥ ७४ ॥

नीचस्थापि चिरं चट्टानि रचयन्त्यायान्ति नीचैर्नतिं

शत्रोरप्यगुणात्मनोऽपि विदधत्युच्चैर्गुणोत्कीर्तनम् ।

निर्वेदं न विदन्ति किञ्चिदकृतज्ञस्यापि सेवाक्रमे

कष्टं किं न मनस्विनोऽपि मनुजाः कुर्वन्ति वित्तार्थिन ॥ ७५ ॥

लक्ष्मी सर्पति नीचमर्णवपय सज्ञादिवाम्भोजिनी-

संसर्गादिव कण्टकाकुलपदा न कापि धत्ते पदम् ।

चैतन्य विपन्ननिधेरिव नृणामुज्जासयत्यजसा

धर्मस्थाननियोजनेन गुणिभिर्ग्राह्य तदस्या फलम् ॥ ७६ ॥

वस्त्रालोकमलोचनश्रलमना ध्यानं च वाञ्छत्यगौ
 यः सङ्गं गुणिनां निमुच्य निमति. कलाणमाकाङ्क्षति ॥ ६५ ॥
 हरति कुमतिं भिन्ते मोहं करोति निवेकिनां
 वितरति रतिं सूने नीतिं तनोति विनीतताम् ।
 प्रथयति यशो भक्ते धर्म व्यपोहति दुर्गतिं
 जनयति नृणां किं नाभीष्टं गुणोत्तमसंगमः ॥ ६६ ॥
 लब्धुं बुद्धिकलापमापदमैपाकतुं विहर्तुं पथि
 प्राप्तुं कीर्तिमसाधुतां विधुवितुं धर्म समासेवितुम् ।
 रोद्धुं पापविपाकमाकलयितुं स्वर्गापवर्गाश्रियं
 चेत्त्वं चित्त समीहसे गुणवता सङ्गं तदङ्गीकुरु ॥ ६७ ॥
 हिमति महिमान्भोजे चण्डानिलयुदयाम्बुदे
 द्विरदति देयारामे क्षेमक्षमाभृति वज्रति ।
 समिधति कुमत्यग्नौ कन्दत्यनीतिलतासु यः
 किमभिलपतां श्रेयः श्रेयान्स निर्गुणि संगमः ॥ ६८ ॥
 अथेन्द्रियप्रक्रमः ।
 आत्मानं कुपथेन निर्गमयितुं यः सूकलाश्रायते
 कृत्याकृत्यविवेकजीवितहतौ यः कृष्णसर्पायते ।
 यः पुण्यद्रुमखण्डखण्डनविधौ स्फूर्जत्कुठारायते
 तं लुप्तव्रतमुद्रमिन्द्रियगणं जित्वा शुभंयुर्भव ॥ ६९ ॥
 प्रतिष्ठां यन्निष्ठां नयति नयनिष्ठां विघटय-
 त्यकृत्येष्वाधत्ते मतिमतपसि प्रेम तनुते ।
 विवेकस्योत्सेकं विदलयति दत्ते च विपदं
 पदं तद्दोषाणां कैरणनिकुरुम्बं कुरु वशे ॥ ७० ॥
 धत्ता मौनमगारमुज्झतु विधिप्रागल्भ्यमभ्यस्यता-
 र्मस्त्वन्तर्वणमागमश्रममुपादत्ता तपस्तप्यताम् ।

१ 'अपाहर्तु' ख २ 'दमारामे' ख ३ 'श्रेय' क ख ४ 'शूकल' क 'सू-
 कलाश्रायते दुर्विनीततुरग इवाचरति' इति टीका. ५ इन्द्रियसमूहम् ६ वने तिष्ठतु

दान्नासं न ननेतरो ज्यन्वितुं ददो दवाग्निं विना
 नावाग्निं न यथापरं जग्मितुं शक्तो विनाम्भोधरम् ।
 निष्णात पवनं विना निरमितुं नान्यो यथाग्भोधरं
 क्रमौघं तपना विना क्रिमपरो हन्तुं नमर्थमथा ॥ ८३ ॥

तोपन्मूलमूल प्रगमपरिकरन्कन्धवन्धप्रपञ्चः
 पैञ्चाक्षीरोधशास्त्र स्फुरद्भयदलः शीलसंपत्प्रवालः ।
 मद्दान्भूपूरसेकाह्विपुलकुलवल्लैर्धर्यसौन्दर्यगोगः
 स्वर्गादिप्राप्तिपुष्प शिवपदफलद स्यात्तपःकल्पवृक्षः ॥ ८४ ॥

अथ भावनाप्रक्रम ।

नीरागे तरुणीकटाक्षितमिव त्यागव्यपेतप्रभोः
 सेवाकष्टमिवोपरोपणमिवान्भोजन्मनामश्मनि ।
 विष्वर्षमिवोपरक्षितितले दानार्हदर्चातपः-
 स्वाध्यायाध्ययनादि निष्फलमनुष्ठानं विना भावनाम् ॥ ८५ ॥
 सर्वं ज्ञीप्सति पुण्यमीप्सति दयां धित्सत्यघं भित्सति
 क्रोधं दित्सति दानशीलतपसां साफल्यमादित्सति ।
 कल्याणोपचयं चिकीर्षति भवान्भोधेस्तटं लिप्सते
 मुक्तिर्सीं परिरिप्सते यदि जनस्तद्भावयेद्भावनाम् ॥ ८६ ॥
 विवेकवनसारिणीं प्रशमशर्मसंजीवनीं
 भवार्णवमहातरीं मदनदावमेघावलीम् ।
 चलाक्षमृगवागुरां गुरुकपायशैलाशनिं
 विमुक्तिपथवेसरीं भजत भावनां किं परैः ॥ ८७ ॥
 घन दत्त वित्त जिनवचनमभ्यस्तमस्त्रिलं
 क्रियाकाण्ड चण्ड रचितमवनौ सुप्तनसकृन् ।

१ अपर हतुं समर्थ' ख-ग. २ पञ्चेन्द्रियाणि पञ्चाक्षी ३ निन्नाग्भोग' म
 'तप पादपोऽयम्' क-ग ४ 'नित्सति' क-ग ५ 'स्वकृत्तुमिच्छति' ६
 का ७ भागोपयुक्तामश्वतरीम्

अथ दानप्रक्रमः ।

चारित्रं चिनुते तनोति विनयं ज्ञानं नयत्युन्नतिं
 पुष्पाति प्रशमं तपः प्रबलयत्युल्लासयत्यागमम् ।
 पुण्यं कन्दलयत्यघं दलयति स्वर्गं ददाति क्रमा-
 न्निर्वाणश्रियमातनोति निहितं पात्रे पवित्रं धनम् ॥ ७७ ॥
 दारिद्र्यं न तमीक्षते न भजते दौर्गत्यमालम्बते
 नाकीर्तिर्न पराभवोऽभिलषते न व्याधिरास्कन्दति ।
 दैन्यं नाद्रियते दुनोति न दरः क्लिश्नन्ति नैवापदः
 पात्रे यो वितरत्यनर्थदलनं दानं निदानं श्रियाम् ॥ ७८ ॥
 लक्ष्मीः कामयते मतिर्मृगयते कीर्तिस्तमालोकते
 प्रीतिश्चुम्बति सेवते सुभगता नोरोगताल्लिङ्गति ।
 श्रेयःसंहतिरभ्युपैति वृणुते स्वर्गोपभोगस्थिति-
 मुक्तिर्वाञ्छति यः प्रयच्छति पुमान्पुण्यार्थमर्थं निजम् ॥ ७९ ॥
 तस्यासन्ना रतिरनुचरी कीर्तिरुत्कण्ठिता श्री-
 खिग्धा बुद्धिः परिचयपरा चक्रवर्तित्वक्रद्धिः ।
 पाणौ प्राप्ता त्रिदिवकमला कामुकी मुक्तिसंप-
 त्सप्तक्षेत्र्यां (१) वपति विपुलं वित्तवीजं निजं यः ॥ ८० ॥
 अथ तप प्रक्रमः ।
 यत्पूर्वाजितकर्मशैलकुलिशं यत्कामदावानल-
 ज्वालाजालजलं यदुग्रकरणग्रामाहिमन्नाक्षरम् ।
 यत्प्रल्यूहतमसमूहदिवसं यल्लब्धिलक्ष्मीलता-
 मूलं तद्विविधं यथाविधि तपः कुर्वति वीतस्पृहः ॥ ८१ ॥
 यस्माद्विघ्नपरम्परा विघटते दास्यं सुराः कुर्वते
 कामः शाम्यति दाम्यतीन्द्रियगण कल्यामुत्सर्पति ।
 उन्मीलन्ति महर्द्धय कलयति ध्वम चय कर्मणा
 स्वाधीनं त्रिदिव शिव च भवति श्लाघ्य तपमन्त्र किम् ॥ ८२ ॥

कृत्वाहृतपदपूजनं यतिजनं नत्वा विदित्वागमं

हित्वा सज्ञमधर्मकर्मठधियां पात्रेषु दत्त्वा धनम् ।

गत्वा पद्धतिमुत्तमक्रमजुपां जित्वान्तरारित्रजं

स्मृत्वा पञ्चनमस्क्रियां कुरु करकोडसामिष्टं सुखम् ॥ ९५ ॥

प्रसरति यथा कीर्तिर्दिक्षु क्षपाकरसोदरा-

भ्युदयजननी याति स्फीतिं यथा गुणसंतति ।

कलयति यथा वृद्धिं धर्मं कुकर्महतिक्षमः

सुलभकुशले न्याय्ये कार्यं तथा पथि वर्तनम् ॥ ९६ ॥^३

भवारण्य मुक्त्वा यदि जिगमिषुर्मुक्तिनगरं

तदानीं मा कार्पीर्विषयविषवृक्षेषु वसतिम् ।

यतश्छायाप्येषां प्रथयति महामोहमचिरा-

द्वयं जन्तुर्यस्मात्पदमपि न गन्तुं प्रभवति ॥ ९७ ॥

सोमप्रभाचार्यमभा च लोके वस्तु प्रकाशं कुरुते यथाशु ।

तथायमुच्चैरुपदेशलेशः शुभोत्सवज्ञानगुणास्तनोति ॥ ९८ ॥

धूमजदजितदेवाचार्यपट्टोदयाद्भि-

द्युमणिविजयसिंहाचार्यपादारविन्दे ।

मधुकरसमतां यस्तेन सोमप्रभेण

व्यरचि सुनिपनेत्रा सूक्तिमुक्तावलीयम् ॥ ९९ ॥

इति श्रीसोमप्रभाचार्यविरचिता सिन्दूरप्रकरापरपर्याया सूक्तिमुक्तावली ।

१ जिनमतप्रसिद्धा पञ्चपरमेश्चिन्मस्फुतिम् २ 'कुशलसुलभे' क-ख ३ एत-
 ञ्छोकानन्तर क-पुस्तके 'करे श्लाघ्यस्त्वाग शिरसि गुरुपादप्रणमन मुखे सत्या वाणी
 श्रुतमधिगत च श्रवणयो' । इति स्वच्छा वृत्तिर्विजयि भुजयो पौरुषमहो विनाप्यैश्वर्येण
 प्रकृतिमहता मण्डनमिदम् ॥' अथ श्लोकोऽधिक ४ विमर्च्येन दूरे भव जनमन रा
 मंनदनम्' इव ५ 'सोमप्रभाचार्यमभा च वप पुमा त्म पद्मपाकरोति । तदायम्
 पिमपदेशतेहो जिगम्यमानेऽ निगमेति नाशम् ॥' अथ क-पुस्तकपाठ 'भारवैराय
 त्रिपण' उपपाठसमान एत एव्यक्त्य सोमप्रभाचार्य इव स्वर्ग्य नाम युक्त्वा
 निर्देशितम् ६ अथ श्लोक ख ग-पुस्तके दोषोक्त ७ सुन्दरनायकेन

तपस्तीव्रं तप्तं चरणमपि चीर्णं चिरतरं
न चेच्चित्ते भावस्तुपवपनवत्सर्वमफलम् ॥ ८८ ॥

अथ वैराग्यप्रक्रमः ।

यद्गुभरज पाथो दृसेन्द्रियद्विरद्राङ्कुशं
कुशलकुसुमोद्यानं माद्यन्मन करिशृङ्खला ।
विरतिरमणीलीलावेश्म स्मरज्वरभेषजं
शिवपथरथस्तद्वैराग्यं विमृश्य भवाभयः ॥ ८९ ॥
चण्डानिल स्फुरितमद्भ्यचयं दवार्चि-
वृक्षत्रजं तिमिरमण्डलमर्कविन्धम् ।
वज्रं महीध्रनिवहं नयते यथान्तं
वैराग्यमेकमपि कर्म तथा समग्रम् ॥ ९० ॥

नमस्या देवानां चरणवरिवस्या शुभगुरो-
स्तपस्या निःसीमक्लमपदमुपास्या गुणवताम् ।
निषधारण्ये स्यात्करणदमविद्या च शिवदा
विराग क्रूरागःक्षणानिपुणोऽन्तः स्फुरसि चेत् ॥ ९१ ॥
भोगान्कृष्णभुजंगभोगविषमान्राज्यं रजःसंनिभं
बन्धून्बन्धनिबन्धनानि विषयग्रामं विषान्नोपमम् ।
भूति भूतिसहोदरां वृणतुलं सैणं विदित्वा त्यजं-
स्तेष्वासक्तिमनाविलो विलभते मुक्तिं विरक्तः पुमान् ॥ ९२ ॥

जिनेन्द्रपूजा गुरुपर्युपास्ति सत्त्वानुकम्पा शुभपात्रदानम् ।
गुणानुरागः श्रुतिरागमस्य नृजन्मवृक्षस्य फलान्यमूनि ॥ ९३ ॥
त्रिसंध्य देवार्चा विरचय चयं प्रापय यशः
श्रियः पात्रे वाप जनय नयमार्गं नय मन ।
स्मरक्रोधाधारीन्दलय कलय प्राणिषु दया
जिनोक्त सिद्धान्त शृणु वृणु जवान्मुक्तिकमलाम् ॥ ९४ ॥

निर्विघ्नान्विघ्नानिघ्नानतिघ्ननघृणया श्लाघ्यघोषानघोषा-
 न्नोराधौधैरनुस्नापघ्ननुघटिताञ्जीप्रसुस्नाद्विपाणीन् ।
 अघोपमाननैर्घान्घटयति लघिनालिङ्गितान्वोऽलघिष्ठा-
 ङ्श्लाघ्यं यस्माद्द्वियुगमं विघटयतु घनं सोऽघसंघातमर्हन् ॥ ९ ॥

रक्तस्त्वक्तस्मारोऽपि प्रंतिभयभयकृन्निर्भयत्वप्रदोऽपि
 प्रायश्चित्तग्रहीता सत्तनिरतिचारोऽपि यत्पादपद्म ।
 वैकुण्ठाभ्यर्चितोऽपि प्रकटमंपचितः पण्डितैः खण्डितांहा-
 स्तन्यादन्याग्यावृत्तिव्यपगमगुरुतां वः स निर्गन्थनाथः ॥ ६ ॥

स्वान्तारण्यं शरण्याश्रयणमिति यदध्यास्त विध्वस्तशङ्क-
 स्तद्धर्मध्यानधूमध्वजजवजनितात्यन्तसंतापतप्तम् ।
 संत्यज्यासखदाहादिव चैरणसरोऽशिश्चियत्सत्सरोजं
 यस्यातिप्रौढरागाद्विरद उरुरजः सोऽस्यतात्तीर्थपो वः ॥ ७ ॥

जङ्घोद्यत्कन्धबुधोद्गतलसदरुणाभाङ्गुलीपङ्कवाट्या-
 न्प्रेङ्गन्तीभिर्नखाच्चिर्निचयरुचिरसन्मञ्जरीभिर्युतान्वः ।
 प्रेक्ष्य प्राप्तेप्सितार्थैर्भुवि वैलंबदवाकल्पवृक्षाः किमेवं
 विद्वद्भिः शङ्कयतेऽङ्गीनतुलफलयुजो यस्य सोऽर्हन्मुदेऽस्तु ॥ ८ ॥

क्षोर्णी क्षान्त्या क्षिपन्तः क्षणिकरतिकरत्कीकटाक्षाक्षताक्षा
 मोक्षक्षेत्राभिकाङ्क्षाः क्षपितशुभशताक्षेमविक्षेपदक्षाः ।

१ अनुद्धा अग्रशक्ता अपघना अघानि २ प्रशस्तहस्तपादान् ३ अघेण पूजया
 गणितान् ४ पूजारहितान् ५ भयानकभयकर्ता भयानकभय कृन्ततीति विरो-
 परिहार ६ सत्तत निरन्तर गृहीतस्य वृत्तस्यैकदेशतो भङ्गोऽतिचार न निर्गतो
 स्मात्तोऽपि प्रायश्चित्तप्रहतेति विरोधः प्रायो बाहुल्येन चित्तस्य ग्रहीता आवर्जक
 तत निरतिचारक्षान्तिप्रमर्षीयश्च त परिहार ७ अपचिनोऽपचय नात इति विरोध
 पचिनं पूजित इति परिहार ८ निग्रहान्पञ्चनन्त्या नाथो जिन ९ चर
 गयो कमलरूपाणि लालुनानि भवन्ति १० हृदय वत्सराग चरणा च सरागाविनि
 गन्त्यर्थम् ११ बलवदत्यधमवासेऽनेमुक्त्वा कल्पेन १२ पूजाया बहुव

श्रीजम्बूगुरुनिरनिर्त जिनशतकम् ।

श्रीमद्भिः स्वैर्महोभिर्गुणनमैभिसुवत्तापयत्नेषु शप-

त्सत्स्वप्यस्मादृशेषु प्रभुषु किमिति मैन्मन्युनेनोपरक्ताः ।

मूर्यं वीर्यादेहायादभिभवितुमिनाभीश्रवो गम्य दीपा

प्रोत्सर्पन्त्याद्वियुग्मप्रभवनमभुवः न श्रियो म्नाजिनो वः ॥ १ ॥

“संसारापारनीरेश्वरगुरुनिरगाशर्मपद्मौघनमा-

नुद्धर्तुं सत्त्वमार्यानिव नैराजमृजाजीर्णरज्जूर्यदीयाः ।

पादाः प्रांसीसरन्तः प्रकटिनकरुणाः प्रार्थितार्थान्ममर्या

भर्तुं तीर्थाधिपोऽसौ पृथुद्वयथुपथप्रसितिं वो रुणद्धु ॥ २ ॥

प्रोद्यद्दीप्रभादयक्रमनखमुकुरकोऽसंक्रान्तविन्धं

वक्त्रं वृत्तस्य शत्रुः स्वकमधिकरुचिं विभ्रदभ्रान्तचेता ।

पश्यञ्जीतांशुकान्तं प्रणतिकरणतो न व्यरंसीत्यमोढा-

द्यस्यासौ श्रीजिनेन्द्रो द्रुतमतनुतमस्तानवं वस्तनोतु ॥ ३ ॥

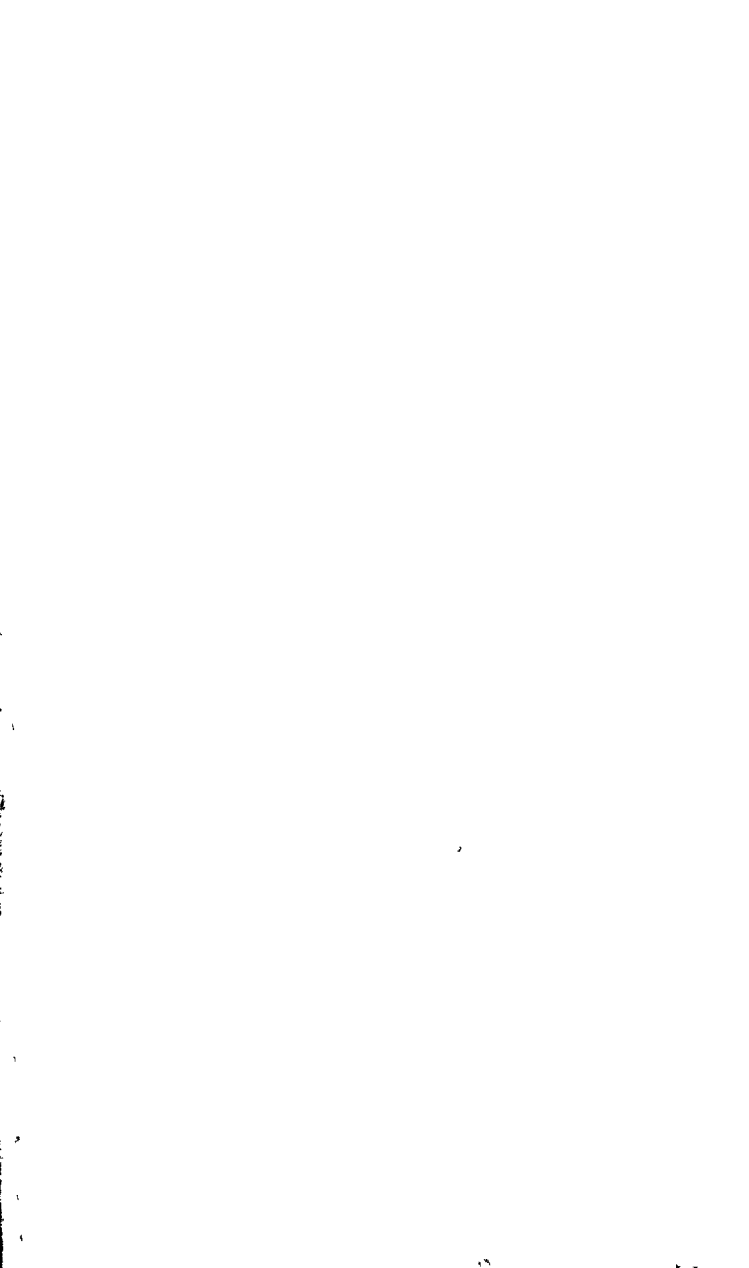
मार्तण्डश्चण्डभावं दधदहनि हिनस्त्यस्तदोपोऽपि पादै-

र्वघ्नात्यहाय रात्रौ पुनरलिपटलैरारटन्तीं रटद्भिः ।

मामैम्भोजन्मधाम्नि स्थिततनुलतिकामेवमालोच्य लक्ष्मी-

रुद्धिमेवांपविभ्रं क्रैमकजमगमद्यस्य सोऽव्याजिनो वः ॥ ४ ॥

१. शतकस्यास्यैक सटीकं मनोहरमपर्युषित नातिशुद्धं चाष्टादशपत्रात्मक पुस्तकं श्रीशान्तिविजयमुनिभिरसम्भ्यं दत्तम्. तत्र नागेन्द्रकुलोद्भूतसाम्बमुनिप्रणीता सनीचीना टीका वर्तते. स च साम्बघटीकासमाप्तौ 'शरदा सपञ्चविंशे शतदशके (१०२५) खातिर्भे च रविवारे । विवरणमिदं समाप्तं वैशाखात्तितत्रयोदश्याम् ॥' इत्यमात्मनो ग्रन्थनिर्माणसमयं वदति द्वितीयं तु मूलमात्रं शुद्धं पत्रचतुष्टयात्मकं प्राचीनं पुस्तकं जोधपुरनगरपाठशालाध्यापकपण्डितरामकर्णशर्माभिः प्रहितम्. टीकानुद्वरणं तु पुस्तकान्तराभावदुष्करमिति मत्वा तत् सक्षिप्तमुपयोगिदिप्पणमात्रमेवात्रोद्धृतम्. २. अस्त्वामिकमिव ३. सन्नुपयमानश्वासौ मन्युस्तेन ४. हर्तुमशक्यात् ५. अपारसंसारसमुद्र एव महानरकदुःख तदेव पद्मौषत्त्र ममान् ६. नखोत्पन्ना दीप्तय एवाजीर्णा नवा रज्जव ७. प्रमारितवन्त ८. शीघ्रम् ९. कमलरूपगृहे १०. निरुपद्रव यथा स्यात् ११. चरणकमलम्

अक्षोभाः क्षीणरूक्षाक्षरपट्टवचना भिक्षवो मङ्क्ष्वलक्ष्मी
 साक्षाद्वीक्ष्य क्षिपन्ति क्षपयतु स जिनः क्षय्यपक्षं यदङ्गी ॥ ९ ॥
 तन्वाना वैनेतेयश्रियर्महितवृषोत्कर्षमोपिप्रतापाः
 कामं कौमोदकीनाशरणशरणदा नीरजोदाररागा ।
 सद्यः प्रद्युम्नयुक्ताः सँदसिकृतमुदो यत्कमाश्चक्रिणो वा
 भ्राजन्ते भ्राजिताशाः सुखमखिलमसौ श्रीजिनो वो विधेयात् ॥ १० ॥
 यत्पादौ पादपौ वा शुचिरुचिनिचिताम्भोजपुञ्जालवालौ
 स्व.सन्मूर्धाधिरूढोद्वटमुकुटकुटैर्निर्यदंशूदभारैः ।
 संसिक्तौ शोणरत्नप्रतिमनखरुचः सत्प्रवालावलीव-
 द्भक्त. शुद्धिं विधेयादधिकमधिपतिः श्रीजिनानामसौ वः ॥ ११ ॥
 धां द्युत्योद्दच्योत्य मुँद्यद्दच्युसदधिपमता विद्युदुद्दच्योतजेज्या-
 विद्योन्नद्याद्यसद्योनय उपदधते सँद्यमोद्यानमोदम् ।
 दुर्भेद्यावद्यमुद्यद्दच्युमणिमिव समाच्छाद्य वन्द्याभिवन्द्याः
 सद्यो यत्पँदकंदा द्यतु स जिनपतिर्वोऽतिनिन्द्यामविद्याम् ॥ १२ ॥
 निर्वाणापूर्वदेशप्रगमकृतधिया शुद्धबुद्धचध्वगानां
 मार्गाचिर्यासयैषा त्रिभुवनविभुना प्रेषिता किं नु लोकैः ।
 आलोक्यारोकेतैवं चरणनखभवा वो विर्भोविर्भवन्ती
 यस्य श्रेयांसि स श्रीजिनपतिरपति. पाप्मभाजां विदध्यात् ॥ १३ ॥

१ भिक्षवो यतयो यदङ्गी साक्षाद्वीक्ष्य मङ्क्ष्वलीक्ष्मी क्षिपन्ति स जिनः क्षय्य-
 पक्ष शत्रुपक्ष क्षपयतु. २. वै निश्चयेन नते प्राणिनि अयश्रिय शुभावहविविधपतिम, (पक्षे)
 र्वनतेयो गरुडः ३ अहितो विरुद्धो यो वृषो धर्मः, (पक्षे) वृषोऽरिष्टामुर . ४. कौ भूमौ
 मोदस्य कीनाशो नाशको यो रणमन्त्र शरणदा, (पक्षे) कौमोदकी गदा तस्या उजाः प्रभ-
 वोऽशरणशरणदाश्च ५ नीरजेविबोदारो रागो येषु, (पक्षे) नीरज शङ्ख ६ प्रकृष्ट युग्मं
 तैजः; (पक्षे) प्रद्युम्नो वामुदेवपुत्र ७ सदसि गभायाम्, (पक्षे) मन्त्रायामि राशो
 नन्दकन्तेन हता मुद्येपाम. ८ कमा पादा वामुदेवा उव ९ पुरितमनोरथा १०
 कुट्टो घट ११ मृद यन्गच्छत १२ त्रिर्यव नदी तस्या आया मद्योनय शोभना-
 न्युत्पन्निस्थानानि १३ मन्त्रायामि यमश्च (नियममन्त्रचर) म एतोयान तस्य मोद पुष्टि-
 लक्षणम् १४ क जलददन्तानि कदा भया पादा एव कदा कृमिव्यव्यय जलवा-पम्
 १५ अनेरेत्या उपप्रक्षिता १. ग्रावमयन्ता ३ १ गच्छन्ती

प्रताप्रान्तप्रसादान्प्रणमदनुमता यत्कमान्स्त्रणन्या-

न्प्राणिप्राणप्रियाणि प्रवितरतु जिन स प्रशान्तप्रयासम् ॥ २४ ॥

उज्जृम्भान्भोजगर्भधितमिति परमेष्ठीयते निष्ठितार्थ

त्रैलोक्यत्रासहन्त्या नरकरिपुनयानन्तनूर्तीयते व ।

सद्भूतिभाजितत्वाद्दृषभगतितया चाद्रिजेशायते य-

त्पादान्भोजं स सद्यो भदनु भवभयाभोगभित्केवैलीश ॥ २५ ॥

इति श्रीजम्बूकविदिरचिते जिनशतके जिनपादवर्णनं नाम त्रयमं परिच्छेद ।

लोपाद्येऽपि द्रविष्ठा विरहितमहिमन्युत्कटे कण्टकैर्मे

सक्ते व्यक्तं जडौषं सुचिरमनुचितं नद्रजस्यत्र वस्तुम् ।

पद्मं पद्मा स्वसन्नेत्युदितविपदिव प्रोज्ज्य यत्रानुलित्ये

छेका दानेच्छलेन त्रिजगदधिपतेर्व पुनीतात्म हस्त ॥ १ ॥

प्रध्वन्नागर्मधर्मप्रणयनविधये व्यापृत प्राणिपुगा-

न्कालव्यालादलुप्तौ प्रतिममवमृतां आन्तिमन्तननोति ।

य संहर्तुं विपार्ति किमयमिह नलत्येवमाग्वण्डन्त्य

ख्यानं नौर्य न दत्तां जिनंवृषभनेन्द्र्य पापिद्रुत व ॥ २ ॥

भागियोंऽन्भोजशोभागभिभवति भृगु विशदुद्भूतभव्यं

भृषाभाष नभाया भवभदभयभिद्रुग्भिर्भागभाजाम् ।

भर्तुर्भद्रग्य पाणिस्त्रिभुवनभदनोद्गामनोद्भूतभूते-

भृगाद्भूत्यै म भृतेर्भृविभुविभदाधीशभृभर्तुभाज ॥ ३ ॥

यत्पान्तेऽनल्पमान प्रत्यग्गुमता मृरमुर्जाविधात

श्रुत्वापुगोतनासामपि रुमन यिन हादसैरत्यमेत्य ।

नित्य पञ्चापि तुमो वयमिति एगितार्पा इदोद्गान्ति भागा

प्रेक्षां यन्मत्त गाल्म शिदरात्वरोऽर्त्तर धोतमत्त ॥ ४ ॥

१ विष्णुः सप्तोत्तर २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

प्रख्यातादच्युतश्रीवरवसतितया शेषकान्त्योपगूढा-
 त्संन्मीनात्क्षीरैनीरेश्वरत इव यदङ्घ्र्योर्गुणान्निर्गता भा ।
 वेल्लेव प्लावयन्ती नखमणिकिरणोन्मिश्रिता श्रीमदब्ज-
 श्रेणी विश्वंभरावद्भवदनभिमतं तीर्थपोऽसौ भिनत्तु ॥ १९ ॥
 मा पतत्तप्त्यभावात्कलिकलिलभराक्रान्तमत्यन्तमेत-
 र्पातालापारपङ्के त्रिभुवनभवनं द्रागितीवावधार्य ।
 त्वंघ्रावष्टम्भनार्थं प्रचुरभरसहौ निर्मिमाते यदङ्घ्री
 वज्रस्तम्भाविवासौ निखिलसुखस्वनीर्वो विधत्तां यतीन्द्रः ॥ २० ॥
 दुर्गे स्वर्गापवर्गाध्वनि स्रदरितया स्यन्दन. सस्यदाग-
 स्तिग्मांशूत्तसजन्तूनप्रति वरविटपी छायाया संयुतत्वात् ।
 सङ्घृत्याहृतिमन्त्र. सति धननिधने व्यक्तवर्णत्वतो वः
 सिद्धयध्वन्यध्वनीनावधुत स मुनिपः पादपद्मो यदीयः ॥ २१ ॥
 यत्पादैः पारिजातक्षितिरुहमहिमा हानिमानीयतेऽहि-
 त्रातृव्यायाप्ययोपाः प्रमदभरनमन्मस्तकस्तदाप्तः ।
 द्राग्भूयो भूषयद्भि. शुचिरुचिनखरुद्भङ्गरीकर्णपूरै.
 पापाकूपारवारिप्रतरणपट्टतां तीर्थकृद् स दध्यात् ॥ २२ ॥
 सर्वोर्वीभृत्प्रवर्हप्रणतिपरशिरःश्रेणिचूडामणिर्द्यु-
 त्संदोहालीढमूढम्रदिम नखमयूखोलसत्केसरालि ।
 वल्गवङ्गुल्यग्रपवं सकमलममलं पादयुग्मं यदीयं
 मात्यादित्योसमिश्रं नलिनमिव स वोऽवधमर्हन्दिनस्तु ॥ २३ ॥
 प्राज्यप्रौढप्रमादप्रतिभटनिधनप्राप्तदीप्रप्रतापा-
 न्प्रोच्चैः प्रीतिं प्रयान्ति प्रतिकलममलान्प्राणिन. प्रेक्षमाणा ।

१. शेषनागस्य कान्त्या अशेषया पूर्णया कान्त्या च २ मन्तो विद्यमाना नीना
 लाञ्छनरूपा यत्र. ३ क्षीरसमुद्रान् ४ पादतलवर्तिनीं लाञ्छनरूपा पद्मपाद्भि विश्व-
 म्भरावद्भूमिवत् ५ तपश्चरणाभावात् ६ नरकरुर्दमे त्रिभुवनरूप गृह मा पतन्न पततु.
 ७ विप्रात्रा ८ मन्त्रयुक्तनया ९ मत्र स्यन्दन वेगेन यदाग पाप तदेव तिग्माशु
 १० अहिर्बुत्रामुरन्त्य भ्रान्त्य शत्रुरिन्द्रस्तस्यायाप्या अनवया योपा त्रियो-
 ऽप्सरस ११ तुमदोहो दीपिमम

साक्षाद्दोषं श्रितोऽपि श्रमणगणगुरोर्वोधयेऽह महिमे-
 तीव प्रेङ्गन्सदोऽन्त प्रणिगदति करो य न वो वामहान्तु ॥ १० ॥
 क्लिग्धं मूर्ध्नोऽलिनीलद्युतिकचनिचयं प्रोद्धरन्धैर्यराशे-
 निर्मूलं लोकभर्तुश्चरणकृतमतेर्भाति य. पाणिपद्म ।
 अन्तर्वर्त्यतिक्वक्ति शितिं कर्लिलमिदं कर्पतीहैप एवं
 देवैरारेक्यमाणो भवदगिवजतागर्म स ताक् धृष्णातु ॥ ११ ॥
 दंक्षं दीक्षां जिघृक्षोर्मदनर्गारनुदो देहतो वीप्रदीप्ती
 सत्वर्णालंकृतीर्यं नरसयुमनस कल्पवृक्षादिवोच्चै ।
 पाणि. प्रोत्तारयन्व नरसिरुहृरुचि नक्रखाशुप्रग्नो
 मालाकारायतेऽसौ न्यतु कुमतिमलं प्राणैर्मत्कंधराणाम् ॥ १२ ॥
 य काल गोणिमानं दधद्रपि निधने कल्मषस्योत्वणस्य
 द्रष्टृणा दृष्टमात्रं मरुगपि नितरा नीरुगान्मासर्मक्तं ।
 लक्ष्मीदानेन तृष्णाछिद्रपि तनुमनामग्रहन्तोऽजडोऽर्मा
 सुध्यादोषानशेषान्कलपितदपुषां दो विरुदान्मकोऽपि ॥ १३ ॥
 मध्यप्यग्निन्मार्गानं प्रभवति भुवने भृभृत कि चरणां
 पानैरुत्तापयन्ति क्षितिमिनेकि भवेद्भूमभावादिवात्म ।
 रक्तं शक्यत्या स्फुरन्वो निगणित इव यो भृषणात्पानशाने
 व्याभेग्व्यान्व पाणि मरुपर्तयत्यासुक्तानो सुचिन्मात्र ॥ १४ ॥
 मा भृदन्त पुरस्तीरटिनृत्तमिगनागिणी गंगभावात्
 लभेत्तन्मिगगाली मारविजान्मात्र रथंनारोत्तरीच ।

गीर्वाणैर्निर्मितोर्वीरुहवहलदलश्यामलाभीशुजालै-

र्जामूतैः प्रावृषेण्यैरिव नभसि सदस्यातते यः समन्तात् ।

विद्युत्पुञ्जायमानः स्फुरदरुणरुचा दृश्यते त्रैदशैर्व-

क्षाणाय स्तात्स हस्तस्तनुरहितजितः साधु बोधोद्यतोऽथ ॥ ५

चञ्चक्रोऽप्यकृष्णो विवरयुतर्तलोऽप्यस्तरन्ध्रानुपङ्ग-

सैत्कार्योऽप्यस्तकृत्यो विलसितकर्मलोऽप्यङ्ग दोषाकरो नो ।

यः सार्वज्ञः सुपर्वा शैय इति महिमापीक्ष्यते नो विरोधी

वध्यात्स ध्यानवृद्धेर्निधनकरमरं वस्तु वः स्तूयमानः ॥ ६ ॥

द्वारं व्यस्तार्गलं वः परमपदपुरो दर्शयाम्येत यूयं

श्रोतृञ्जन्तूनिवैवं गदितुमतिगुरुभ्राम्यतीतस्ततो यः ।

पर्पद्युत्कर्षवत्यां प्रवचनकरणानेहसि श्रीजिनस्य

स्ताद्धस्तो वः प्रशस्त. प्रणिपतनकृतावाटतानां स वृद्धचै ॥ ७

वञ्जिन्वज्रं समस्ति प्रकटतरमिदं मेऽपि मा गर्वितो भू-

र्थेक्ष क्षिप्रं जहीहि त्वमपि निधिमदं शङ्खपद्मौ यतः स्त ।

अम्लानौ मय्यपीमाविति परिहसतीवोच्छलद्भिर्मयूखै-

र्व्याख्यायां यन्नखेभ्योऽखिलसुखकृदसावस्तु वो जैनहस्त. ॥ ८

जेताजावूर्जितौजा विजयिजविगजभ्राजि सद्वाजिराज्यां

तेजोभाजां जजौर्जाविजितजनजितां स्वाजसा दुर्जनानाम् ।

योऽन्यञ्जोऽजातजाड्यो जगति जिनशैयो जम्भजित्पूजितौजा

अश्यायो जन्मवीजं जयतु सरंजसौर्जित्यजित्सोऽञ्जसा व ॥ ९

भित्त्वा द्रोपानुपङ्गं जनवर्नैजवनं बोधयामीद्वधाज्ञा

मोत्कर्ष मूर्ध्न्य कार्पांगिति मम पुरतो दुर्पतो हन्त यत्नम् ।

१. उर्वारहोऽत्राशोक २ त्रिदशममूर्ध् ३ मदनजयिन ४ हस्तपदे विरा
पक्षिप्रेषा इगादयन्मग्निशक्ति ५ सन्धारह ६ कमलो दृग्णि ७ शयो हम्
८. हे कृवेर ९ 'जज्ञि युद्ध' । 'उचन्तीति जजा यो शान्तेषामूर्त्ता वल् मेनापिजित जं
जयन्ति ये तेषाम १० न विगन न्यन्त उपतापो गेगो ज्ञायम् ११ हम् १२ अ
प्रेष्टम् १३ कम १४ मद्र रगा १५ ते मरुजगा मरगा अजातिनो मिय्याप्ययम्ने
१६ र्पन-२ वल् ३ न्यन्ति ४ १० जनस्पसम्भवनम्

प्रोच्चैर्निष्पाद्यतेऽमुं सायमिव वहता धार्यते वैजयन्ती

येनासौ युष्मदाधैर्वधकरणपटुर्वृद्धसक्त करोऽस्तु ॥ २० ॥

श्रद्धालोर्यो विधत्ते विविधवुधधृतीरेधयन्त्रोधवृद्ध्या

धैर्यं धामर्द्धिमिद्धां धनमपनिधनं शुद्धबुद्धि धरित्रीम् ।

व्याधिध्वसं पुरंध्रीजितविधुधवधूर्धर्मवृद्धे समृद्धि

धैर्मोक्तौ व. स धत्ता धियमधिकधृति प्रोद्धृतो बौद्धहस्तः ॥ २१ ॥

ज्येष्ठासक्त संचित्रं गुरुमहिमपुनर्वस्वपोढात्मकं नो

नित्यं सत्कृत्तिकं यज्जनितवृषंतुलं व्यक्तमीन सकुम्भम् ।

व्योमेवाभाति किं तु प्रविरहितमलं शून्यवृत्त्यात्युदात्तं

छिन्द्यात्कृच्छ्राणि तद्ग सुमृदु करतल निर्वृतेरीश्वरस्य ॥ २२ ॥

दारिद्र्याद्रेर्महेन्द्रप्रहरणसमता यो विभेदे विभर्ति

प्राकाश्ये विश्वेश्मोदरविवरगतस्यार्धजातस्य दीप ।

हस्तालम्बोऽर्चलम्बो गुरुतरनरकागाधकूपप्रपाते

पातात्पातात्स हस्तस्तमसि ततमे वो विनेतुस्तिलोक्या. ॥ २३ ॥

यः प्रोद्याद्विद्रुमद्युत्कररुहमणिमन्मस्तकाङ्गुल्यहीन्द्र.

सत्सत्त्वोऽर्पांरिजात पुनर्युरतनुः साधुमुक्ताफलश्री ।

चक्रे हस्त संमुद्रो दशशतनयनेनोर्नुदा मूर्ध्नि मेरो

कृच्छ्रोच्छ्राय छिनत्तु प्रतिहतमुपमं व स जेतु स्मरस्य ॥ २४ ॥

सत्कन्धावद्धमूर्लावृजितभुजलतालमम्लानरूपं

विभ्रद्वन्धूककान्ति करतलमचल पल्लवभ्रान्तिभाग्भिः ।

१ जयपताका वा मया सह स्पष्टेन्येवरूपा ० बुद्धो जिनस्तन्सवन्धी ३ ध-
माक्तो धर्मकथने प्रोद्धत ऊ ३४८ ४ उपेपु वृद्धेवैवोपदेशार्थमानकम् ५ श-

मुद्राभिर्मुद्रितोऽलंकरणविभिकृता वचिणार्हन्करो य
 सोऽहांसहाय हन्तुं प्रविहिनविननेर्भक्तिभाजो जनस्त ॥ १८
 सष्टाजमं श्रियो यः शिवपुरपथिकामग्रहानोचिताया
 कोपाधीशैर्निशान्ते नमुनिगिपुगिगसग्रहा नो चिंताया ।
 आनीयानीय नित्यं परमगुरुकर. पर्वशैलीक्षयाय-
 प्राप्तेर्हेतुः प्रधानो भवतु स भवतां पर्वशैलीक्षयाय ॥ १९
 युक्ता यस्मिन्नृजिज्ञा मन्मणितपरुपोऽग्नेऽर्धचन्द्रायमाणा-
 नशुल्यः संदधाना सष्टृणिनशमणीन्द्राधिमोद्धन्वरूपा ।
 पुष्पेपोर्निर्जितस्येपव इव विप्रेमा संग्रहीता विभान्ति
 क्षेपीयः पातकान्तं प्रजनयतु स व, पाणिरर्हेद्भुजस्थः ॥ २०
 अघ्नेनापीद्धधाना परिहृतमिद्रमालोक्य पातालमूलं
 सव्यालत्वात्करालं तिमिरभरभृत भीरुणेवेति यस्य ।
 वीक्ष्यन्तेऽधो विविक्षन्त्य इव ननु भुवो आजनार्थं नस्वामा.
 सस्तस्य ध्यानकाले दलयतु दुरितं व स जैनेन्द्रपाणिः ॥ २१
 यो नान्वीतो जडिज्ञा नयति न कुंभुद नंदथुं दीप्यमानो
 न ज्योतिर्ज्यानियुक्तोऽहनि मलिनतमं लक्ष्म धत्ते न मध्ये ।
 सोल्लासं नो नैदीनं जनयति लभते धाम दोषोदयान्नो
 सोऽपूर्वो यन्नखेन्दुश्चरंमैतनुशयो योग्यतां वो युनक्तु ॥ २२
 अर्थव्यक्ति विविक्तां विदधति वहवो या करा हारिदश्वा
 विश्वासिस्तीव्ररूपाः प्रशममितवतैकाकिना सा मयापि ।

१ शिवपुरपथिकाश्च तेऽसज्ञानोऽनगरास्तेषा हान त्यागस्तस्योचिताया योग
 २ इन्द्रवचनेन. ३ असग्रहा नो किं तु सग्रहा सत्तेजोविशिष्ट कर. ४. पूरि
 ५ पर्वयुक्तः. ६ ईक्षया दर्शनेनायस्य शुभावहविधे. प्राप्तेर्हेतुः. ७ पर्वाण्यु
 द्यन्ति तनूकुर्वन्तीति पर्वशा विपक्षास्तेषामाली पद्विस्तस्या क्षयाय ८. क
 ९ शृङ्गणग्रन्थयः. १० दीर्घत्वेन प्रशस्तरूपा. ११. पञ्चसंख्याकाः. १२ क्षि

दर्पः कर्पः शत्रोऽसिति भगवता अंगयित्वा यदासं
 क्रोधाद्देहा विधायोद्भूतविततगुणं कार्मुकं तत्किमेतत् ।
 आस्ते न्यस्तं लसद्भूयुगलमिति नृभिर्भाव्यते यत्र वक्रं
 तद्दृष्टुर्विष्टपान्तर्गतनिखिलपदार्थाननर्थं हताहः ॥ ६ ॥
 यत्कान्त्या त्याजितश्री क्षितिपतिरिव सत्कोपपन्नोरुदण्डै-
 रादयोऽपि क्षीणदाढ्यो वसति वनभुवि म्रीडयेवाजखण्ड ।
 तन्मौनीन्द्रं विनिद्रं स्फुरदधरदलं कण्ठनालोपलीनं
 दृग्भृजासङ्गि गुर्वो ग्लपयतु विपदं सन्मुखं युष्मदीयाम् ॥ ७ ॥
 शान्त धेताशुशोचिः शुचिदशनमंगं स्पृष्टृशां दृश्यमानं
 विश्वक्लेशोपशान्ति दिशदतिविशदं श्लोकं प्राशि
 नि शेषश्रीनिशान्त शरणमशरणे नाशिताशेषशङ्कं
 दिश्याह शोभितासं शिवमुपशमिनामीशितु शश्वदास्यम् ॥ ८ ॥
 दुष्टारिष्टानि दृष्टेऽप्यकृतविकृतिकान्येव निर्नामकानि
 क्षीयन्ते दक्षमध्यां प्रचिकसनकृति प्राणियूथस्य यत्र ।
 नैशानीवांशुमालिन्यलिकुलमलिनान्यन्धकाराणि बन्धो-
 रूर्ध्वाधोमध्यलोकश्रितजनसमितेरास्यमस्यत्वधं तत् ॥ ९ ॥
 व्यालन्वालेलीलालकजलद्रयुजो राजमानाद्धिमान्नी-
 शुभ्रैर्दन्तैः सन्तैर्वरविवरभृत प्रस्फुरद्दण्डशैलात् ।
 यत्साद्गौः शुद्धवर्णा प्रभवति नुमनोमानसं नन्दयन्ती
 तज्जैनेन्द्रं हिमाद्रेरिव दिविर्जनदी वो नुदत्वात्यमेन ॥ १० ॥
 दुर्वोधो दुर्विधैर्यं प्रवररदमणीन्धारयन्मध्यसंस्था-
 नन्तश्रेष्ठौष्ठमुद्रो व्यसन्नशतशमप्रत्यलावाप्तिरुच्चै ।

१ मुनान्द्रसदन्धि : न शमश ह खन : स्पृष्टृशयशानमृष्टम् × दन्ता ७ प्रे
 निगता पर्यन्क्रेरा ७०० - नययन्त ५ विवर सुवन्तराल पुत्रध ७ ७००
 वेव शोलावति सुखपदे ७ ७०० × नययन्त १० व्यसनशतरामे पत्यला नन्धा

मौग्ध्यात्मारुह्यशार्धैर्वनगहनभुवि ध्यानवृत्तेर्विधातु

सिद्धैर्लेलिखते यत्तद्वतु पतनाद्वापदन्तः सदा वः ॥ २५ ॥
इति श्रीजम्बूकनिगिरचिते जिनगतके जिनहृत्पर्वणेन नाम द्वितीय परिच्छेदः ।

मल्लध्व्या क्षिप्तदीप्ति प्रलपदलिरवैर्वारिणीन्दीवरं वो

मद्गु शक्त्या वियुक्तं सद्दलमपि जये वाञ्छतीत्युच्छलच्छि ।
हर्षोत्कर्षोत्प्रफुल्लं किमिदमिति जनैः कल्प्यतेऽनल्पधीभि-

र्यच्चशुर्वीक्ष्यमाणं क्षणमहितहतिं तत्तनोत्वाप्तवक्रम् ॥ १ ॥

भास्वान्भास्वानपि स्वैर्घृणिभिरनणुभिर्यत्तमोऽनुत्तमं नो

नेता नेतुं तनुत् तदतनिम मनो मोहयन्मानवानाम् ।

मुष्णद्विष्ण्यं गुणानामगुणमपि मुख खण्डितामूर्तिक्रीते-

स्तथ्य पथ्य प्रथीय प्रदिशतु दशनामीशुभिः शोभितं वः ॥ २ ॥

यस्य स्यादन्तरात्मा कलितमलिनिमा चञ्चलश्च स्वभावा-

तुल्यर्द्धिः स्पर्धयान्य क्रमत ईति सहीतीव धात्रा व्यधायि ।

मर्यादार्थं यदन्तर्निहितनयनयोः सेतुबन्धायमानो

नासावंगो जिनास्य दिशतु शमगंनैः शाश्वतं तद्भवच्चः ॥ ३ ॥

सोत्कण्ठाः कण्ठपीठोल्लुठितजरठरुक्तारहाराभिरामा

विभ्रत्योऽदभ्रमूर्तिस्तनभरमबलाः स्वर्भुवो या समायुः ।

ध्यानध्वंस विधातुं विकृतिमकृत यत्प्रत्युत प्रेक्ष्यमाणं

तास्त्रेवास्यं जिनस्य प्रणुदतु तदघं व स्वरूपश्रियैव ॥ ४ ॥

स्पष्टं जुष्टं ललाटं विकटतरमतिस्निग्धलम्बालकान्तै

कान्त शान्त दृशा शं दिशदनुकुरुते दृश्यमानाङ्गपङ्कम् ।

यस्योद्यत्पार्वणैणाङ्कनशकलमल तद्भवद्भाग्यपुष्टि

द्वेष्टुर्दुष्टाष्टकर्मद्विष उपचिनुतादास्यमस्यत्तमासि ॥ ५ ॥

१ सद्दल सपरिकरमपि २ आप्तस्य जिनस्य मुखम् ३ समर्थ ४ अगुण
नमोगुणादिरहितमपि गुणाना मान्दयादीना विष्ण्वम् ५ खण्डिता अमूले कामस्य
वर्निनयन तस्य जिनस्य ६ अनिशयेन पृथु ७ एव ८ श मुखम् ९ शीघ्रम्-

सुप्रापः प्रायशोऽस्मिञ्जिनवदननिधिर्वृद्धतत्त्वैः सुतत्त्वै-

स्तत्त्वार्थं सत्वरं वस्त्वरयतु स गुरुर्वोद्भुमध्यामरूपम् ॥ ११ ॥

किं विम्बं पद्मवन्धोर्नहि दहनमहस्तन्मनाग्नेदमिन्दो-

स्तर्हि स्यात्सत्कलङ्कं तदपि न विकलं लाञ्छनेनैतदेवम् ।

दृष्ट्वा द्वेषुर्वलस्य प्रमुदितहृदयास्तर्कयन्तेऽतिसुग्धा

वध्वो मूर्ध्न्यद्रिभर्तुर्यद्वैजितलपनं वस्तदेनस्त्वृणेडु ॥ १२ ॥

मान्ये मान्येन कारि स्वद्वगशुभतरात्रेति कृष्णाति कृष्णा

चक्रे चक्रे दिशां यत्सिततरयशसि भ्रूलतारालतारा ।

रक्षारक्षालिनीवैर्त्यं वहितविधिना यत्र पापात्रपापा-

दव्यादव्यापदास्यं तदमरणगुरोर्वः सन्दन्तं सदन्तम् ॥ १३ ॥

वक्षस्याधोक्षजे श्रीः परिवसति सदेति प्रसिद्धि वृथार्था-

मत्यर्थं भावयन्तोऽभिलपितविभवावासितः कल्पयन्ति ।

साक्षात्क्षमीरिहास्तेऽनवरतमिति यद्दर्शने याचकौघा-

स्तद्वक्त्रं वैतरागं गुरुगदगहनध्वंसनाद्भो धिनोतु ॥ १४ ॥

श्रीमत्पौरुन्दरं दृग्गलिनघनवनं वैर्नमप्यन्यदीप्ति

प्रत्यर्क्षन्वेक्षणेन श्रवणार्परिकरः स्वातिरक्तो बुधंप्रीः ।

स्वाभिर्यो दीधितिभिः कुरुत इति तैरामाचरन्नप्यचण्ड-

श्रण्डांगोः कर्म धर्माधिपलपनविधुर्वो विरुद्धं स वध्याम् ॥ १५ ॥

सद्वैरणं सालकान्तं शिशिरघनतरच्छायमन्तद्विजोना

राज्यापूर्णं सदन्तच्छदलसदलिकं काननं वैर्ननं वः ।

१ प्रकटनरम्. २ दाहात्मकतेजोविशिष्टम् ३ इन्द्रस्य ४ अजितस्य जिनस्य
लयनं मुख्यम् ५ हिनन्तु. ६ कृष्णादप्यति कृष्णा ७. दिशा समूहे यद्गच्छति ततः
चयो यस्य ८ कुटिलकनीनिका दृक् ९ अरक्षा न विद्यते अन्वा रक्षा यस्याः सा
रक्षा. १०. अचहितेन यात्रा ११ त्रयामापयति प्रापयति तन्मात्र १२ निरुपद्रवम्
१३ जिनस्य १४. दन्तं महिनम् १५ शोभनप्रान्तम् १६. म्लानमपि १७. प्रदक्ष
न्वेन यदीक्षण तेन १८ श्रवणां कर्णां श्रवणं च नक्षत्रम् १९. शोभना आतिर्गति
२० बुधान्प्रीणयति २१ अनिययेन. २२ सुगमये याणः शब्द. २३. दन्तानां
पक्षिणा च पद्मना २४. इत्यर्थे वा,

इन्द्रैर्विद्राणनिद्रं श्रितविधि विवुधैः सार्धकं ऋक्षनाथैः ।

सिद्धैः साध्यार्थसिद्धौ धुतदिति दितिजैः साधुभिः साधितार्थम् ।
गन्धर्वैर्गीतगर्भं कृतकरमुकुलैः श्रूयमाणानणीयो

जैनी गौगौरवं वोऽस्तनुभुवनकुटीकोटगन्तः करोतु ॥ २ ॥

या मन्दारैरशोकैः प्रविकचनुमन शोभितैर्भिक्षुवृक्षै-
स्तुज्ञैर्नारोगमानैः सततमुपचिता भारती वैतरागी ।

स्वच्छायाच्छिन्नतापा विहितशुभफललंकृतोरामलेखा-

तुल्या कल्याणमाल्यैर्वहुभिरिह तनूर्भूषयत्वाशु सा व ॥ ३ ॥

यूथैर्या सयंताना नुद्वदनियमनान्मोक्षमाकाङ्क्षमाणै-

र्गुप्तैः संसृत्यटव्याश्रयणगमनत संश्रितत्वादितीह ।

कारागारानुकाराप्यधनतरतमा निर्भया भ्रष्टवन्धा

साधीयोधीधनद्वैरतिसमधिकता सा क्रियास्त्रिद्वर्गीर्व ॥ ४ ॥

संसारोदन्वदम्भस्यमितिमृत्तिमहोमिण्प्रगण्योद्भवैर्व-

द्युद्धीमे लोभकुम्भीननविषमतले मज्जतो जन्तुराशीन् ।

प्रत्यप्रान्तप्रथिसि सरमकरवति ब्राह्म्यजिह्मन्वरूपा

निर्व्याज नाव्यते या यतिपतिगदिता सा ह्नाहो द्विपन्नम् ॥ ५ ॥

नामीष्ट विष्टपान्त प्रति चरमचरं प्राणिन प्राणितव्या-

दन्यद्गन्धिव्यवेत्य न्वमिव तद्रपि भो रक्षता धुद्रभावा ।

भद्र भोक्त विमुक्त्या यद्वि मतिगिति याकार्यते वर्णान्ध्रै

सा धीयोगीन्द्रगीर्व प्रचलयतु बलं कालमद्द्र विजेतुम् ॥ ६ ॥

द्रव्यादेशेन निव्य यदित्तद्गपि तन्पर्ययादेशतोऽस्मि

न्दन्वेव यद्गमेव प्रकटयति नयद्गन्धतो तिप्रकारम् ।

कुआहोयग्रहास्यप्रपतिततनुभृत्स्तोममुन्मोचयन्ती

चेतोभूप्रच्युतिं वः सुमतिर्यतिपुरोगस्य सा वाग्विधेयात् ॥ ७ ॥

निर्दोषा सन्निशीथाप्यवितथरचना सत्यहीनापि नित्यं

सद्गुप्तिर्भोक्षदापि श्रुतयममहिमाप्युन्नतासत्कृतान्ता ।

द्विष्टार्था सार्थकापि स्वलितपरमताप्युन्नतासत्तमाया-

मारोप्यात्सा पदव्या प्रगमिपरिवृढब्राह्म्यलं वोऽविलम्बम् ॥ ८ ॥

सत्या सत्यानताङ्गे तनुमति भविका सर्वदा सर्वदाग-

स्तानेऽस्तानेकशर्मण्यपि विनिपतिते स्तूयमानायमाना ।

नाशं नाशङ्कितार्था भवतु कविशतैः पूरितार्शारिताशा

गौर्वा गौर्वामपङ्के मुनिपलपनभूर्व संदावासदावा ॥ ९ ॥

वाचो वोऽर्चामचिन्त्याचलचरणरुचेश्चुचुरन्मा चिराया-

ल्युच्चैस्ताश्चोरयन्त्यो रुचिमतिशुचयो नीचवाक्तारकाणाम् ।

याश्चण्डाश्चण्डवर्चोरुच इव निचितं चित्तंभूध्वान्तचित्या

सच्चेतोम्भोजचक्रं प्रचुररुचिचितं कुर्वते चित्रचाराः ॥ १० ॥

श्रोतृन्वृन्दारकादीन्प्रणिहितकरणानादराद्देशनायां

संसद्यासाद्य सद्यः परिणमति वचोऽर्हन्मुखान्निर्गतं सत् ।

तेषा भापाविशेषैर्विपमिव विषदाद्भूचिभागान्विभिन्ना-

न्वैः स्वैर्वर्णैः सुवर्णं यदनुगुणयतास्त्वश्रुतौ तन्मनो वः ॥ ११ ॥

या वारिक्षीरयोर्वा प्रकृतिपुरुषयोः श्लिष्टयोस्त्रोटयन्ती

सचन्ध निर्विबन्ध ललितपदगती रीमिरामेव रम्या ।

सा वः शुक्लाभदेहा दहतु महदपि क्षुद्रपक्षद्रुमाणां

वृन्दं वृन्दारकादीश्वरसभसरसीभूषणा वाग्जिनस्य ॥ १२ ॥

१ निशीथो ग्रन्थविशेष २ सती शोभना अहीना च ३ असन्नविद्यमान कृतान्तो
ग्रमो यस्याम्, अन्यत्र मत्कृतान्ता शोभनमिद्वान्ता ४ द्विष्टोऽथो द्रव्यादिर्यया ५ सर्वं
ददातीति सर्वदा ६ पापविस्तारे ७ वामपङ्के मिथ्यादृष्टिरूपकर्दमे नाशमयमाना ग-
च्छन्ती ८ अरिता गत्रुता इयति सा ९ मदावासो मोक्षस्त ददति ते ज्ञानादय
स्तानवति सा १० मदनान्वकारममृहेन ११ पयायान्तरमनुभवति १२ जलमिव
१३ जलदान १४ कर्मजीवयो १५ मनोहरवनिर्तेव

भ्रमानं विभ्रतोऽपि प्रकटयति झटित्योजसा स्वेन हानिं
स्नेहस्योच्चैः पतङ्गप्रभृतितनुमतोऽवन्त्यनित्यत्वशून्या ।

यान्यादृक्षेव साक्षात्कृतनयनपथातीतवस्तुस्वरूपा

दैपी वर्तिः कुवृत्तीरपहरतुतरामर्हतां वागसौ वः ॥ १८ ॥

ज्योतिर्मैत्रं न यत्र प्रविचरति रुचिर्नैन्दवी न प्रकाश्यं

यद्भासां चित्रभानोरनणुमणिरुचां गोचरे यच्च नैव ।

वस्तु प्रत्यक्षयन्ती तदपि मुदमितैः प्राप्तरूपैर्नुता या

सार्हद्भारत्यरत्या वियुततनुलतान्वः क्रियादक्रमेण ॥ १९ ॥

सालंकारां करोति श्रुतिमति विशदन्त्यायरलोद्भटश्चि

श्रीमद्भिर्धार्यमाणं गतमतिविभवैर्दुर्लभं भास्वराङ्गम् ।

सद्वृत्तोदात्तरूपं व्युपरतविकृतेर्यत्तुलां कुण्डलस्य

क्षिप्रं विभ्रत्क्रियाद्धो वचनमुपचितिं चिन्तिताना तदर्च्यम् ॥ २० ॥

नाश्रेयासि श्रितानां न भयतरलता श्रूयते श्राद्धदेवा-

दश्रीणां नाश्रयोऽश्रु सुतिरपि न नवा विस्रसा न श्रमो वः ।

नाविश्रम्भश्रुतिर्न श्रवणकटुवचो यत्र तत्स्थानमीयुः

श्रुत्वा यां श्रीजिनम्याश्रियमभिभवताद्दौरसौ म्नाकश्रुतीष्टा ॥ २१ ॥

मिथ्यादृक्पाथसान्तर्भृतगुरुविपदावर्तगर्तं गरीयः-

सर्पकन्दर्पसर्पं प्रचरितकुनयानेकनक्राद्विक्रमम् ।

यत्प्राप्य प्रोत्तगन्ति प्रतप्तमपि भवाम्भोनिधि साधुबन्धं

पातात्पोतायमानं तद्वयमपतनाज्जैनचन्द्रं वचो वः ॥ २२ ॥

मोन्मुद्धिर्जन्मवद्धिः शिखिभिरिव समाकर्णिता निर्णयन्ती

क्लेशग्रीष्मोमशोप स्वमहिमभवनात्महरन्ती रजामि ।

विम्हृर्जर्जरीनिधगानिकरपतनत प्रावृषा या समाना

मानोर्गमाननामाप्यपनुदनु भवन्व्याशु सा मृनुता वाक ॥ २३ ॥

१ पतिवृत्ति २ शास्त्रम् ३ अशदा न्याया नीत्य एव इत्यादि ४ जिनम्या ५ य-
स्य ६ चरा ७ रजन्म ८ पापपानान ९ अपतयन्ती १० स्वर्गीयमाहात्म्य-
भवादि ११ जनस्य

तन्वीनेत्रचकोरपार्वणविधौ सौभाग्यलक्ष्मीनिधौ
 धन्यः कोऽपि न विक्रियां कलयति प्राप्ते नवे यौवने ॥ १८ ॥
 सम्यक्परिहृता येन कामिनी गजगामिनी ।
 किं करिष्यति रुष्टोऽपि तस्य वीरवरः स्मरः ॥ १८ ॥
 लज्जेयं प्रलयं प्रयाति अटिति व्रणव्रतं म्रश्यति
 ज्ञानं संकुचति स्मरज्वरवशात्पश्यामि यावत्प्रियाम् ।
 यावत्तु स्मृतिमेति नारकगतेः पाककमो भीषण-
 स्तावत्तत्त्वनिरीक्षणाद्वियतमाप्येषा विधौधायते ॥ १९ ॥
 कारुण्येन हता वधव्यसनिता सत्येन दुर्वाच्यता
 संतोषेण परार्थचौर्यपटुता शीलेन रागान्धता ।
 नैर्ग्रन्थ्येन परिग्रहग्रहिलता यैर्यावनेऽपि स्फुटं
 पृथ्वीयं सकलापि तैः सुकृतिभिर्मन्ये पवित्रीकृता ॥ २० ॥
 यत्राब्जोऽपि(?) विचित्रमञ्जरिभरव्याजेन रोमाञ्चितो
 दोलारूढविलासिनीविलसितं चैत्रे विलोक्याद्भुतम् ।
 सिद्धान्तोपनिषन्निषण्णमनसां येषां मनः सर्वथा
 तस्मिन्मन्मथवाधया न मथितं धन्यास्त एव ध्रुवम् ॥ २१ ॥
 स्वाध्यायोत्तमगीतिसंगतिजुषः संतोषपुष्पाञ्चिताः
 सम्यग्ज्ञानविलासमण्डपगता सद्धानशय्यां श्रिता ।
 तत्त्वार्थप्रतिबोधदीपकालिकाः क्षान्त्यङ्गनासङ्गिनो
 निर्वाणैकसुखाभिलाषिमनसो धन्या नयन्ते निशाम् ॥ २२ ॥
 किं लोलाक्षि कटाक्षलम्पटतया किं स्तम्भजृम्भादिभि
 किं प्रत्यङ्गनिदर्शनोत्सुकतया किं प्रोल्लमचाटुभि ।
 आत्मानं प्रतिवाधसे त्वमधुना व्यर्थं मदर्थं यत्
 शुद्धध्यानमहारसायनरसे लीनं मदीयं मन ॥ २३ ॥

मो ना-यती निर्निर्भो नीनीय 'गो... ॥ ५४ ॥
 दग्धोऽम्भ विनाप मन्वामं दग्ध- ॥ ५५ ॥
 परलोनी वि मेदना सुभाया जन्तोः 'परिपाया
 पाँपो कर्माद्भवत् उन्वत्(मन्वा ' पाययं रति कथम ॥ ५६ ॥
 कल्पयाज सुभायोऽभि तस्य शैवत् तन्वादे
 वनादीमा न कल्पयाज इह कीमत तन्वान्त ॥
 मीकात्यमोऽभि न विपयन्तोमात् तन्वो मि
 गैकापुन्वामं मया निर्निश य दो रो नरपत् ॥ ५७ ॥
 नीति वाङ्मुक्त्याती हृद्य हे शिव्यद्व्यमोऽव्यर्ध
 श्रद्धा धर्मा विकल्पन्वती काक्यपदागादाम ॥
 गह्योना'नर्गन्वी परिभ्रमन्वा मि तन्वाद्दग्ध
 निर्वापं यदि वात्तगीद परमशान्निधिया तद्ग ॥ ५८ ॥
 यत्तार्निर्भो मन्निभ्रमो न न गति ग्यातिर्भो नैवोऽति
 नै व्यातिर्भो धनं..... न यधो ध्यानं न नाप्येपणा ।
 नो दाम्यं न पिताम..... वदनं दाम्यं च लाम्यं च नो
 तन्मासात्क्रिपुण्यपापरहित ध्येयं पदं भीधनाः ॥ ५९ ॥
 नावदानुकुग प्रकाशनपरा यक्षेश्वरोऽप्यर्थवा-
 न्मंपूर्णन्दुमुगीप्रिया प्रियमतीमाधुर्यहृद्या च ।
 ॥ ६० ॥
 हृदये ।
 मन्नरहस्योद्वारी मन्नीव स दूरतस्त्याज्य' ॥ ६१ ॥
 भर्मोऽय निहत प्रमादवशतः प्राप्तेऽपि मानुष्यके
 कार्पण्येन विडम्बितौ सति धने धैर्यकामावपि ।
 अत्यन्त चलचित्तनिग्रहपरैरप्याप्यते वा न वा
 मोक्ष शाश्वतिक प्रसादमदन तेषा ढवीयान्पुन ॥ ६२ ॥

स्फूर्जल्लोभकरालवक्रकुहरो हुंकारगुञ्जारवः

कामक्रोधविलोललोचनयुगो मायानखश्रेणिभाक् ।

स्वैरं यत्र स वम्भ्रमीति सततं मोहाह्वयः केसरी

तां संसारमहाटवीं प्रतिवसन्को नाम जन्तुः सुखी ॥ ९० ॥

एकः स वैवस्वत एव देवः शौटीर्यशाली च महाव्रती च ।

पशौ च गीर्वाणपतौ च यस्या विभिन्नमुद्रस्य दृगः पतन्ति ॥ ९१ ॥

एतानि तानि मदनज्वलनेन्धनानि

दूरीकुरुष्व मयि वक्रविलोकितानि ।

उन्मीलति स ललिताङ्गचधुना स एव

मन्मानसे शुचिविवेककलाविलासः ॥ ९२ ॥

प्रत्यक्षो नरकः स एष वसुधापीठे परायत्तते-

त्येवं पूत्कुरुते जनः प्रतिकलं सर्वोऽपि विद्वानिह ।

तन्नारी(?)वशवर्तिनोऽपि विषयान्कण्डूतिकल्पानयं

रोमाञ्चाङ्कुरचर्विताङ्गलतिकः किं नाम नैवोज्झति ॥ ९३ ॥

ता एवैताः कुवलयदृशः सैष कालो वसन्त-

स्ता एवान्तः शुचिवनभुवस्ते वयं ते वयस्या ।

किं तूद्भूतः स खलु हृदये तत्त्वदीपप्रकाशो

येनेदानी हसति हृदयं यौवनोन्मादलीलाः ॥ ९४ ॥

को देवो वीततमाः कः सुगुरुः शुद्धमार्गसंभाषी ।

किं परमं विज्ञानं स्वकीयगुणदोषविज्ञानम् ॥ ९५ ॥

यत्कारुण्यहिरण्यजं न न च यत्सन्मार्गताम्रोद्भव

नो यत्संयमलोहजन्म न च यत्संतोषमृत्सामयम् ।

यद्योग्यं न तपोविधानदहनज्वालावलीतेजसा

सिद्धिं याति कथं नृधान्यनिकरस्तस्मिन्कुपात्रे श्रित ॥ ९६ ॥

हे मोहाहत जीव हु शृणु वच श्रद्धास्ति चेत्कथ्यता

प्राप्त किंचन सत्फलं भवमहाटव्या त्वया भ्राम्यता ।

श्रीजिनप्रभसूरिविरचितः

सिद्धान्तागमस्तवः ।

सातनूरिः ।

न्यायन्ति श्रीविशेषाय गताशेऽल्येन यम् ।

स्तुतिदारा जगतीः श्रीवीरसुहृणो ररा ॥

पुरा श्रीजिनप्रभसूरिभिः प्रतिदिनं नवमार्गनिर्माणपुरं यत् निरनयाहारग्रहणाभिग्र-
वद्भिः प्रत्यक्षप्राप्ततीक्ष्णीतमामभ्युदयिनः श्रीतपागच्छ विभान्य भगवतां श्रीगोमति-
लक्ष्मरीणां सशंभुशिरपठनवित्योक्तनार्थं यत्कश्चपनित्रच्छन्दोविशेषादिना-
वभ्यामुभयां सप्तशतीमिता सावा उपरीकृता निजनामाङ्किताः । तेष्वयं सर्वेभिः प्रान्त-
न्वो बहुपयोगिन्वादिप्रियने—

नत्वा गुरुभ्यः श्रुतदेवतायै सुधर्मणे च श्रुतभक्तिनुन्नः ।

निरुद्धनानावृजिनागमाना जिनागमाना स्तवनं तनोमि ॥ १ ॥

गुरुभ्यः श्रुतदेवतार्थं सरस्वत्यै सुधर्मणे च पद्ममगधराय नत्वा । त्रिषु नतिप्रिया ।
'अभिप्रेयत्वाद्यतुयां' इति सूत्रेण सप्रदानाद्यतुयां । श्रुतभक्तिप्रेरितोऽहं निरुद्धा न्द्रा
नाना अविरतिरूपायादिभिर्बहुविधानां वृजिनानां पापानामागमाः प्रमरणानि येनैषां
जिनागमानां श्रीवीरसिद्धान्तानां स्तवनं तनोमि करोमि ॥

सामायिकादिकपडध्ययनस्वरूप-

मावश्यकं शिवरमावदनात्मदर्शम् ।

निर्युक्तिभाष्यवरचूर्णिविचित्रवृत्ति-

स्पष्टीकृतार्थनिवहं हृदये वहामि ॥ २ ॥

अवश्यकरणादावश्यकम् । सामायिकादिकानि सामायिक-चतुर्विंशतिस्तव-वन्दनक-
प्रतिरुमण-कायोत्सर्ग-प्रत्याख्यानरूपाणि यानि पडध्ययनानि तत्स्वरूपम् । शिवरमाया
(मोक्षलक्ष्म्याः) वदनात्मदर्शं दर्पणतुल्यम् । पुनः किविशिष्टम् । निर्युक्तिः श्रीभद्रबाहु-
कृता एकत्रिंशच्छतप्रमाणा । भाष्य सूत्रार्थप्रपन्नम् । वरावचूर्णिरष्टादशसहस्रप्रमाणा
पूर्वर्षिविहिता । विचित्रवृत्तिरनुगतार्थकथनं द्वाविंशतिसहस्रप्रमाणम् । एताभिः स्पष्टी-
कृतोऽर्थनिवहो यस्य तथाविधं हृदये वहामि स्मरामि ॥

युक्तिमुक्तास्वातिनीरं प्रमेयोर्मिमहोदधिम् ।

विशेषावश्यकं स्तौमि महाभाष्यापराह्वयम् ॥ ३ ॥

१. स्तोत्रस्यास्यैकमेवाष्टपत्रात्मकं सटीकं पुस्तकं सर्वेगिसाधुवरश्रीशान्तिविजयमु-
नीनां सकाशादधिगतम्, तच्च नातिशुद्धं शतवर्षप्राचीनमिवास्तुमीयते तदाधारेणेतन्मु-
द्रणं विहितमस्ति

युक्त एव सुत्ता मौक्तिकाणि तानि विप्रदत्तन्व विप्रैः । प्रेमैः उच्यते
एवमैव कपोलस्तेषां महोदयिम् । महात्मनि चत्वर उच्यते यन् विप्रैः प्रदत्तं
सौमि ॥

दशवैकालिकं नेरनिव गौचिन्नुच्चिदिम् ।

प्रीतिक्षेत्रं सुमनसां मन्त्रलक्षण्यं तुम् । ४ ।

विकारैनापराहरेण निर्दुर्जालि वैकलिहनि दगाः उच्यते यद्यत् यद्यत्तदु-
रिहत दशवैकालिकं नेरनिव रोचिन्नुच्चिदिह इह सुचूडिदग्नेः यद्यत् यद्यत्
त्वार्दिवाद्योजनमाना । सुमनसासुमनसां पक्षे देवनां प्रीतियान् । मन्त्रलक्षण्यं प्रे-
योमय पक्षे सुवर्गमय तुम् ॥

उद्धामुपोद्धातविकल्पकालमेदप्रमेदप्रतिभेदप्रमद ।

मिताभिधानामनिताभिधेयां नौन्योद्यनिर्युक्तिमनोवृत्तिम् ॥ ५ ॥

उदां प्रराम्या मिताभिधाना मोक्तव्यामलिताभिधेयां उद्योक्तमनुत्तुम् मन्त्रल-
क्षिमोधनिर्मुक्तिं नीलि नीलि । किञ्चिद्दाम् । उद्योक्तं उद्योक्तमिदम् उद्यो-
क्तराणि 'उद्येने निद्वेने निगने' इत्यर्थानि यद्विद्वति । उद्य विद्यन्तान्मन्त्रमेद् उद्य-
य्या नामस्वापनाद्रव्यादयं 'उद्ये' अङ्कहाउ उद्योक्ते इत्यादि योऽन्तेषु यद्येद्यो-
परमवाल्स प्रमेदी नामानुप्रमकाय यद्युक्तैरुक्तमल्य । उद्योः प्रमक्त-
प्रय प्रनिभेदा औपसामान्या इत्युक्तरिदमुद्विद्यमान्यं यद्यदिक्कमन्त्रय-
न त्रिषु औप सामान्यं उद्येगमिधायन्यं मन्त्रव नी तदूपा औपलियुक्तिः श्रीः उद्य-
हन्वाभिना नयमद्वैकमृतीयदाचारमिधायतुने विदितमप्राप्तविश्वदा मन्त्रिक-
गाधूनां रितामिन्वते शिर्गटता श्रीः आयक विदुर्सी गावरवादकाय मेद्वि उ-
सुक्ताद्यय पृथग्प्रत्ययान विहितानि नाम ॥

पिण्डविधिप्रतिपत्तावन्पण्डपाण्डित्यवान्तुर्लक्षितान् ।

नलितपदश्रुतिमिष्टामभिधुम् पिण्डानिर्युक्तम् ॥ ६ ॥

पिण्डप्रकारान् निसिधोपरहितेन विद्वत्प्रायश्चित्ते कृतं विद्वत्प्रायश्चित्तेना-
मिताना उद्योक्तानां पराना भूते यद्यत्तदा निप्र(द्वि) मृगं विद्वत्प्रायश्चित्ते
नगतिम् ॥

प्रयचननाटयन्तं प्रयचिनानपद्यन्नपत्तया ।

यसापयन्नन्दनम् यन्दलयतु नन्दिरानन्दम् ॥ ७ ॥

१ यद्यत्
२ यद्यत्तदा
३ यद्यत्तदा
४ यद्यत्तदा
५ यद्यत्तदा
६ यद्यत्तदा
७ यद्यत्तदा
८ यद्यत्तदा
९ यद्यत्तदा
१० यद्यत्तदा

श्रीजिनप्रभसूरिविरचितः

सिद्धान्तागमस्तत्रः ।

सांगुरिः ।

त्यावन्ति श्रीशेषाय गतानेशा लोकेन यम् ।

सुक्तिद्वारा जयश्रीद श्रीशिरगुरुनो रत्न ॥

पुरा श्रीजिनप्रभसूरिभिः प्रतिदिनं नवन्तानिमांगपुरं गरीं तिरवथाहारग्रहणाभिप्र-
रतिं प्रलक्षपशावतीयेर्गीतसामभ्युदयिन श्रीतपागच्छ विभाव्य भगवता श्रीगोमति-
दत्तमरीणा स्वदीक्षशिष्यादिपठनपिलोहनायर्थं यमरुशेषनित्रच्छन्दोविशेषाग्निना-
वभरीमुमगा सप्तशतीमिता सखा उपश्रीकृता विजनामादिताः । तेषां सर्वमिद्वान्त-
न्वो बहूपयोगित्वाद्द्विप्रियते—

नत्वा गुरुभ्यः श्रुतदेवतायै सुधर्मणे च श्रुतभक्तिनुन्नः ।

निरुद्धनानावृजिनागमानां जिनागमानां स्तवनं तनोमि ॥ १ ॥

गुरुभ्यः श्रुतदेवतायै सरस्वत्यै सुधर्मणे च पद्ममगणधराय नत्वा । त्रिषु नतिग्न्या ।
'अभिप्रेयत्वाच्चतुर्था' इति सूत्रेण सप्रदानाच्चतुथा । श्रुतभक्तिप्रेरितोऽहं निरुद्धा रुद्धा
नाना अविरतिरूपायादिभिर्वहुविधाना वृजिनाना पापानामागमाः प्रसरणानि वन्दे
जिनागमाना श्रीवीरसिद्धान्तानां स्तवनं तनोमि हरुमि ॥

सामायिकादिकपडध्ययनस्वरूप-

मावश्यकं शिवरमावदनात्मदर्शम् ।

निर्युक्तिभाष्यवरचूर्णिविचित्रवृत्ति-

स्पष्टीकृतार्थनिवहं हृदये वहामि ॥ २ ॥

अवश्यककरणादावश्यकम् । सामायिकादिकानि सामायिक-चतुर्विंशतिस्तव-वन्दनक-
प्रतिक्रमण-कायोत्सर्ग-प्रत्याख्यानरूपाणि यानि पडध्ययनानि तत्स्वरूपम् । शिवरमाया
(मोक्षलक्ष्म्याः) वदनात्मदर्शं दर्पणतुल्यम् । पुनः क्विविशिष्टम् । निर्युक्तिः श्रीभद्रबाहु-
कृता एकत्रिंशच्छतप्रमाणा । भाष्य सूत्रार्थप्रपञ्चनम् । वरावचूर्णिरष्टादशसहस्रप्रमाणा
पूर्वैर्षिविहिता । विचित्रवृत्तिरसुगतार्थकथनं द्वाविंशतिसहस्रप्रमाणम् । एताभिः स्पष्टी-
कृतोऽर्थनिवहो यस्य तथाविधं हृदये वहामि स्मरामि ॥

युक्तिमुक्तास्वातिनीरं प्रमेयोर्मिमहोदधिम् ।

विशेषावश्यकं स्तौमि महाभाष्यापराह्वयम् ॥ ३ ॥

१. स्तोत्रस्यास्यैकमेवाष्टपत्रात्मकं सटीकं पुस्तकं सवेगिसाधुवरश्रीशान्तिविजयमु-
नीना सकाशादधिगतम् तच्च नातिशुद्धं शतवर्षेप्राचीनमिवास्तुनीयते तदापारेषेतन्मु-
द्रणं विहितमस्ति

या पद्त्रिंशत्सहस्रान्प्रतिविधिसजुषां विभ्रती प्रश्रवाचां
चत्वारिंशच्छतेषु प्रथयति परितः श्रेणिमुद्देशकानाम् ।

रङ्गङ्गोत्तरज्ञानयगमगहना दुर्विगाहा विवाह-

प्रज्ञप्ती पञ्चमाङ्गं जयति भगवती सा विचित्रार्धकोषः ॥ १४ ॥

या प्रतिविधिरुत्तरं तेन सहितानां प्रश्रवाचां पद्त्रिंशत्सहस्रान्विभ्रती दधती चा
चत्वारिंशच्छतेष्वधिकारविशेषपूर्हेनकाना धोणे परितः सर्वतः प्रथयति सा विवाहप्रज्ञप्ती
नार्त्ता पञ्चमाङ्गं रक्षन्ती चे भद्रा रचनाविशेषास्तेरुत्तरज्ञा उत्कलोला तथा युक्तयो गमा-
सदृशपाठास्तैर्गहना ग्रन्थिला अशुशर्लुर्दुर्विगाहा विचित्रार्धकोषो जयति । भगवतीति
पूजाभिधानम् ॥

कथानकानां यत्रार्धचतन कोटय स्थिता ।

सोक्तिसादिज्ञातहृद्या ज्ञातधर्मकथाः श्रये ॥ १५ ॥

यत्रार्धचतरतः कथानकाना कोटय स्थिता सा ज्ञातधर्मकथा नाम पञ्चमसुक्तिसा-
दिभिर्नीतैर्दृष्टान्तैर्हृद्या भिद्येऽस्तु (श्रये) ॥

आनन्दादिश्रमणोपासकदशकेतिवृत्तनुभगार्थाः ।

विशदामुपासकदशा भावदृशं मम दिशन्तु सदा ॥ १६ ॥

आनन्दाद्यः श्रमणोपासकास्तेषा दशक तस्येतिवृत्तानि चरितानि तै सुभगार्थो
उपासकदशा नाम पञ्चमाङ्गं विशदा भावदृशं मम सदा दिशन्तु ॥

महदृषिमहानतीना गौतमपद्मावतीपुरोगाणाम् ।

अधिकृतशिदान्तमुकृता स्मरतीचैरन्तकृद्दशाः कृतिनः ॥ १७ ॥

गौतमपद्मावतीप्रजुत्ताया नर्त्याया महानतीनामधिकृतानि प्रकटितानि शिदान्तानि
मुकृतानि चासु ता अन्तदृश्या हे कृतिनः, उर्ध्वसूय स्मरत ॥

गुणैर्यदध्ययनकलापकीर्तिता अनुत्तरा प्रज्ञामिषु जालिमुख्यदा ।

अनुत्तरश्रियमभजन्ननुत्तरोपपानिकोपपददशाः श्रयामि ता ॥१८॥

प्रज्ञाप्रयत्नवत्पे कीर्तिता कथिता प्रज्ञामिषु अपिषु गुणैर्यदध्ययनकलापकीर्तिता प्र-
ज्ञामिषु जालिमुख्यदा कालान्तम अपि म एत सुखी तेषा ते जालिमुख्यदा
गुणैर्यदध्ययनकलापकीर्तिता अनुत्तरा प्रज्ञामिषु जालिमुख्यदा ।
अनुत्तरश्रियमभजन्ननुत्तरोपपानिकोपपददशाः श्रयामि ता ॥१८॥

अनुत्तराश्रयमभजन्ननुत्तरोपपानिकोपपददशाः श्रयामि ता ॥१८॥

निष्पन्नाश्रयमभजन्ननुत्तरोपपानिकोपपददशाः श्रयामि ता ॥१८॥

या पद्त्रिंशत्सहस्रान्प्रतिविधिसजुषां विभ्रती प्रश्रवाचां
चत्वारिंशच्छतेषु प्रथयति परितः श्रेणिमुद्देशकानाम् ।
रङ्गरङ्गोत्तरङ्गानयगमगहना दुर्विगाहा विवाह-

प्रज्ञप्ती पञ्चमाङ्गं जयति भगवती सा विचित्रार्थकोषः ॥ १४ ॥

चा प्रतिविधिरुत्तर तेन सहितानां प्रश्रवाचां पद्त्रिंशत्सहस्रान्विभ्रती दधती चा
चत्वारिंशच्छतेष्वधिकारविशेषेपूद्देशकानां श्रेणि परितः सर्वतः प्रथयति सा विवाहप्रज्ञप्ती
नामी पञ्चमाङ्गं रङ्गन्ते ये भद्रा रचनाविशेषास्तेरुत्तरङ्गा उत्कण्ठेला तथा युक्तयो गमा
सदृशपाठास्तैर्गहना ग्रन्थिला अकुशलैर्दुर्विगाहा विचित्रार्थकोषो जयति । भगवतीति
पूजाभिधानम् ॥

कथानकानां यत्रार्थचतन कोटयः स्थिताः ।

सौक्ष्मिणादिज्ञातहृद्या ज्ञातधर्मकथाः श्रये ॥ १५ ॥

यत्रार्थचतन कथानकानां कोटयः स्थिता ना ज्ञातधर्मकथा नाम पष्टमङ्गमुक्तिस्ता-
दिभिर्जातैर्दृष्टान्तैर्दद्या भिन्नेऽस्तु (श्रये) ॥

आनन्दादिश्रमणोपासकदशकेतिवृत्तमुभगार्थाः ।

विगदामुपासकदशा भावदृशं मम दिशन्तु सदा ॥ १६ ॥

आनन्दादयः श्रमणोपानकास्तेषां दशकं तस्येतिवृत्तानि चरितानि तैः सुभगार्था
उपासकदशा नाम सप्तमाह विगदां भावदृशं मन मदा दिशन्तु ॥

महदपिमहासतीनां गौतमपद्मावतीपुरोगाणाम् ।

अधिकृतशिवान्तमुकृता स्मरतोच्चैरन्तकृद्दशाः कृतिनः ॥ १७ ॥

गौतमपद्मावतीप्रमुख्या मरुपीणा महानतीनामधिकृतानि प्रकृतितानि शिवान्तानि
मुकृतानि चासु ता अन्तकृद्दशा हे कृतिनः, उच्चैर्युयः स्मरत ॥

गुणैर्यदध्ययनकलापकीर्तिता अनुत्तरा प्रशामिषु जालिमुख्यका ।

अनुत्तरश्रियमभजन्ननुत्तरोपपातिकोपपददशाः श्रयामि ता ॥ १८ ॥

यदध्ययनकलापे कीर्तिता कथिता प्रशामिषु ऋषिषु गुणैर्यदध्ययनश्रियभिरनुत्तरा प्र-
धानाः । जालिमुख्यका जालिर्नमः श्रुतिः न एव सुमनो देषा ते जालिमुख्यका ।

स्वार्थे कप्रत्ययः । अनुत्तराणि विगदादीनि पञ्चविधानानि तेषां श्रियमभजत् । अन्त-
कृतोपपातिव मित्युपपद पूर्वपद दशा ता अनुत्तरोपपातिकदशा - १४ श्रयामि

अनुत्तरोपपातिकदशा विगदानां भवन्मुदास्यैन्दवानाम्
निर्गुणानां श्रयदिधिमदरन्परुषा प्रश्रव्याकारणदशा दिशन्तु सदा ॥ १९ ॥

अद्भुतप्रदियु आदिशब्दादीपजलादिष्ववतारोऽनन्तरण तेन दिष्टा. कथिता देवता
यासां तासामुदात्तर्तवभवानामुत्कृष्टमहिम्नां निशानां भवनं स्थानम् । आश्रयविधि. कर्म
पुत्रानां सवरस्तन्निरोधः । निर्णीतं तयोः सत्प यासु ता प्रशब्दाकरणदशा दग्-
माद् नोऽस्माक श सुरा दिशतु ॥

ज्ञातैर्मृगापुत्रमुवाहुवादिभिः शासद्विपाकं सुखदुःखकर्मणाम् ।

द्विः पङ्क्तिसंख्याध्ययनोपशोभितं श्रीमद्विपाकश्रुतमन्तु नः श्रिये ॥ २० ॥

मृगापुत्रमुवाहुवारिभिर्दृष्टान्तैः सुखदुःखकर्मणां निपाक परिणाम शासच्छिक्षयन् ।
शापयदित्यर्थः । केयाम् । भव्यजीवानामिति गम्यम् । विगल्यध्ययनालकृत श्रीमद्विपाक-
श्रुतमेकादशमद् नः श्रियेऽस्तु । मुवाहुवादिभिरित्यत्र 'इवर्णादे' इत्यनेन सूत्रेण परतो
वत्वम् । एतान्यप्येकादशान्यद्गानि श्रीमुधर्मस्वामिना रचितानि । अन्येषां गणभृतां
पूर्वेनिर्घृतत्वेन सर्वगणधरशिष्याणामेतद्वाचनाप्रहणान् । अत एवादां श्रीमुधर्मा
नमस्कृत. ॥

प्रणिधाय यत्प्रवृत्ता शास्त्रान्तरवर्णनातिदेशततिः ।

नमतोपपातिकं तत्प्रकटयदुपपादवैचित्र्याम् ॥ २१ ॥

यत्प्रणिधाय स्मृत्वा शास्त्रान्तरेषु पदार्थवर्णनातिदेशनाततिः श्रेणिः प्रवृत्ता । अति-
देशोऽन्यत्र विस्तरेण प्ररूपितस्य वस्तुन सक्षेपेण कथनम् । तद्गुपपातिकमाचारान्नोपाद्
देवनारकाणामुपपाद उत्पादस्तस्य वैचित्र्या प्रकटयत् हे विद्वांस', यूय नमत । आचारा-
ङ्गस्य शास्त्रपरिज्ञाध्ययनाख्ये द्वे शतके । सूत्रमिद 'एवमेगे तिनोनाय भवद्' इत्यादि ।
अत्र सूत्रे यदोपपातिकत्वमात्मनो निर्दिष्टं तदत्र प्रपश्यत इत्यर्थः । अहस्योपसमीप
उपाङ्गम् ॥

सूर्याभवैभवविभावनहृष्टतीर्थ-

प्रश्नादनन्तरमिनानननिर्गतैः ।

केशिप्रदेशिचरितेन विराजि राज-

प्रश्रीयमिद्धमुपपत्तिशतैर्महामि ॥ २२ ॥

सूर्याभदेवस्य वैभवमृद्धिस्तस्य विभावेनीक्षणेन हृष्ट चत्तीर्थं प्रथमगणधरश्चतुर्विध
सधो वा तस्य भ्रष्टात्पृच्छाया अनन्तरमिनस्य श्रीवीरस्थाननं सुख ततो निर्गतैः ।
केशी गणभृत् प्रदेशी च राजा तयोश्चरितेन विराजि शोभि । उपपत्तिशतैर्युक्तिशतैरिद्धं
दीप्त राजप्रश्रीय सूत्रकृदुपाद्मह महामि । प्रदेशी केशिना प्रतियोधितो देवत्वमाप्य श्री-
वीरं वन्दितु समवसृतां गत. तत्रैत्यद्भुतं तस्य तेजो वीक्ष्य श्रीसधेन प्रश्नः कृत सर्वेभ्यो
देवेभ्यो किमित्ययमुत्कृष्ट इति ॥

वन्नानां श्रुतरकन्ध दगाश्रुतरकन्ध परं परमनिगिरनात्तगन्धम् । कल्प साध्वानार-
स्तप्रतिपादको ग्रन्थोऽपि कल्पः । व्यवहारः प्रतीतार्थस्तत्प्रतिपादको ग्रन्थोऽपि व्यव-
हारः । ताभ्यां सह वर्तते यः स कल्पव्यवहारस्तानीडे स्तुवे ॥

पट्सप्तपङ्क्तिर्विंशतिपञ्चणसप्तप्रकारकल्पानाम् ।

विस्तारयिता कल्पितफलदस्तापञ्चकल्पो नः ॥ ३६ ॥

पट्सप्तपङ्क्तिर्दशाविंशतिः पञ्चणसप्तद्विचत्वारिंशत् एतत्प्रकारा ये कल्पास्तेषां वि-
स्तारयिता पञ्चकल्पो नोऽस्माक कल्पितफलदो वाञ्छितफलपदस्तात् ॥

लेभे यद्यवहारेणाधुनान्त्येनापि मुख्यता ।

तं जीतकल्पमाकल्पकल्पं तीर्थध्रियः श्रये ॥ ३७ ॥

अन्त्येनापि व्यवहारेण यदाचारेणाधुना मुख्यता लेभे । एतदाधारेणैव प्राचक्षित्तवि-
धिप्रवृत्ते । तं जीतकल्पं तीर्थध्रियः सासनरमाया आकल्पकल्पवेषतुल्यं श्रये । व्यव-
हाराः पञ्च । आगमः श्रुतमारा धारणा जीतं चेति सन्ति । ... । एवं
जीतव्यवहारोऽन्त्य ॥

अञ्जामि पञ्चमनवप्रमाणमाचान्लसाध्यं कुमर्तैरवाध्यम् ।

महानिशीथं महिमौषधीनां निशीथिनीशं शिववीथिभूतम् ॥ ३८ ॥

पञ्चमनवति पञ्चचत्वारिंशत् तत्प्रमाणमाचान्लसाध्यं (१) साध्यम् । कुमर्तैरवाध्यम् । न-
हिमानोषध्यस्तासां निशीथिनीशं चन्द्रम् । दृष्टिप्रापकत्वात् । मोक्षमार्गभूतं महा-
निशीथमञ्जामि पूजयामि ॥

निर्युक्तिभाष्यवार्तिकसंग्रहणीचूर्णिटिप्पनकटीका ।

सर्वेषामप्येषां चेतसि निवसन्तु नः सततम् ॥ ३९ ॥

निर्युक्तिः सूत्रोक्तार्थभेदप्ररूपिवा । भाष्यं सूत्रोक्तार्थप्रपञ्चकम् । वार्तिकमुक्तानुक्तदु-
रकार्थानां चिन्ताकारि । संग्रहणी सूत्रार्थस्य संग्रहिवा । चूर्णित्वेन चूर्णः । टिप्पनक
विषमपदव्याख्या । टीका निरन्तरव्याख्या । एता एता सर्वेषामपि पूर्वोक्तग्रन्थानां
मध्येतसि सततं निवसन्तु ॥

परिकर्मसूत्रपूर्वानुयोगगतपूर्वचूलिकाभेदम् ।

ध्यायामि दृष्टिवादं कालिकमुन्कालिकं श्रुतं चान्यत्र ॥ ४० ॥

परिकर्मसूत्रभेदम् सूत्राणि द्वादशभेदानि पूर्वोक्तानि द्विधा प्रथमाश्रयणं वा
लाश्रयणं । प्रथमे निवृत्तविवरणे चारुणि कालिकमुन्कालिके अत्र ६८३० वा
२५ पूर्व रचितत्वात् पूर्वोक्तं अनुदत्तं पृथगत्र चूलिकाः सन्ति इत्येवम् (१)
पञ्चमं नदा यत्तत्तम् । इत्येवम् द्वादशं द्वादशं इत्येवम् ३२३ ॥

यत मेपस्येति सम्यक् कते तदमुं ते मज्जाये एते ज्ञी मनी ङी ने । नृपति १११ ॥
त्या प रै मने यन निता । सम्या त्मा र वा पणि का, ते य नृभि म्पुत्र य- क ण्यमाता ।
नृत्त मन्वेदितो मत्तम्य-पायेन ये म्भानपुत्रि ता पणि य (१) ॥

शीतीषभ्रविदेतीनां चरितं यत गचि-म ।

तां मन्वु मे पयादासु कलि का पुपपञ्चुलिकाः ॥ २० ॥

शीतीषभ्रविदेतीनां चरित परिवागदिव्यस्य यत मूर्तितं की द त वा. यत्त दुटि म
मे सम प्रयासतु वृत्तिका प्रयादा परा मन्वु ॥

पुण्णीनां निपमादीनां द्वादशानां यज मज ।

पुणन्तु भक्तिनिष्ठानां दशां वृष्टिणाद्दशाः शुभाय् ॥ ३१ ॥

निपमादीनां राजां पुण्णीनामन्वक वृष्टिणाद्दशा भक्तिपरापणानां शुभा दशा
पुणन्तु ॥

नन्यतुयोगद्राग्यो पूर् कथनादायोदयेन प्रभोदशप्रक्षिणं कानि जीवि—

वन्दे मरणसमाप्तिं प्रत्याख्यानं महातुरोपपदे ।

संस्तारचन्द्रवेद्यैरुभक्तपरिज्ञानतुःशरणम् ॥ ३२ ॥

वीरस्तवदेवेन्द्रस्तमन्त्राचारमपि च गर्णानियाम् ।

द्वीपान्निप्रज्ञप्तिं तण्डुलैर्तालिकं च नुम ॥ ३३ ॥

अह वन्दे मरणसमाधिम् । प्रत्याख्याने महा इति आतुर इत्युपपदे ययोन्ते । महाप्र-
त्याख्यानमातुरप्रत्याख्यान च । संस्तार चन्द्रवेद्यैरु-भक्तपरिज्ञान-तुःशरणमिति समा-
हार । वीरस्तव देवेन्द्रस्त-मन्त्राचारं गणिविद्वां द्वीपान्निप्रज्ञप्तिं तण्डुलैर्तालिकं च
यय नुम । सर्वेषां नामार्थाः पाक्षिकमूत्रावचूर्णीं गन्ति ॥

शिवाध्वदीपायोद्धातानुद्धातारोपणात्मने ।

चित्रोत्सर्गापवादाय निशीथाय नमो नमः ॥ ३४ ॥

मोक्षमार्गदीपाय उद्धातो गुरुप्रायश्चित्तविशेष । अनुद्धातलु तद्विपरीत । लुपि-
त्यर्थ । तयोरोपणमुचितस्थाने प्रयोजन तदात्मा स्वरूप यस्य स तस्मै उद्धातानुद्धा-
तारोपणात्मने । चित्रा विविधा उत्सर्गापवादा यत्र । उत्सर्गो मुन्यमार्गः । अपवाद
करणे प्रतिपिद्धसेवा । निशीथमर्धरात्रस्तद्वद्रहोभूत यदभ्ययन तन्निशीथ नर्म्य निशी-म-
चाराहपत्रमचृटार्यै नमो नमः ॥

निर्युक्तिभाष्यप्रमुखैर्निबन्धै सहस्रशास्त्रीकृतवाच्यजातम् ।

दशाश्रुतस्कन्धमनात्तगन्ध परै सकल्पव्यवहारमीडे ॥ ३५ ॥

निर्युक्तिभाष्यप्रमुखानवन्ध सप्तसशास्त्रीकृत विस्तारि । वाच्यजात यत्र त दशा-म

वृत् महापुण्डरीक देवताधिष्ठित सरस्वास्ते तद्य केनापि प्रहीतु न शक्यते । राज्ञोक्त य एतदानयति तद्दर्शनं मह्यं प्रतिपद्यति इति । यदा परतीर्थकैरुपममेणाप्यादातुं न शक्तं मन्त्रिणा जैनपिराकारित । तेन च सचित्तजलास्पर्शिणा (१) त्रिः प्रदक्षिणीकृत्य पालित्येनैव 'उष्पाहि पुण्डरीया' इत्यादि पुण्डरीकाध्ययनं पठे । ततस्तत्पुण्डरीकमुत्पुल्य राज्ञोऽङ्गे पपात । तदनु सपरिकरो राजा जैनोऽजनि ।' इत्यादीना प्रथा विस्तारो यस्यास्तां प्रसिद्धफलप्रथाम् । तस्मै ध्रुतदेवता वरं वितरति दत्ते । सा मुक्तिभीस्तत्समागमनोत्सव स्पृहयति । अत्र पूर्वार्धे जिनप्रभवस्येति सिद्धान्तविशेषणेन कविरोद्रत्यपरिहाराय गुप्त जिनप्रभेति स्वनामाभिहितवान् ॥

आदियुग्माभिधानस्य गुरोः पादप्रसादतः ।

पदविच्छेदरूपेय विवृतिर्लिखिता मिता ॥

इति श्रीजिनप्रभवविरचितः सावचुरिः सिद्धान्तागमस्तवः ।

आत्मनिन्दाष्टकम् ।

श्रुत्वा श्रद्धाय सन्यक्छुभगुरुवचनं वैश्रमवासं निरस्य

प्रम्रज्याथो पठित्वा बहुविधतपसा शोषयित्वा शरीरम् ।

धर्मध्यानाय यावत्प्रभवति समयस्तावदाकस्मिकीयं

प्राप्ता मोहस्य धाटी तडिदिव विषमा हा हता कुत्र याम् ॥ १ ॥

एकेनापि महान्नतेन यत्तिन स्वण्डेन भग्नेन वा

दुर्गत्यां पततो न सोऽपि भगवानीष्टे स्वयं रक्षितुम् ।

हत्वा तान्यखिलानि दुष्टमनसो वर्तमाने ये वयं

तेषां दण्डपदं भविष्यति कियज्जानाति तत्केवली ॥ २ ॥

कट्यां चोल्पटं तनौ सितपटं कृत्वा शिरोलुञ्चनं

न्कन्धे कन्धलिकां रजोहरणकं निक्षिप्य कक्षान्तरे ।

वक्त्रे वस्त्रमथो विधाय ददत्त श्रीधर्मलाभाशिष

वेषाडन्वर्गिण स्वजीवनकृते विप्रो गति नात्मन ॥ ३ ॥

भिक्षापुल्लकवन्धपात्रवमनिप्रादारलुञ्घा यथा

नित्यं मुग्धजनप्रतारणकृते कष्टेन विव्यामहे ।

१ पुस्तकेऽववृत्तिते नान्येऽप्येवमिति । तत्राप्येवमिति । तत्राप्येवमिति । तत्राप्येवमिति ।

नरपुत्रायानन्दस्य पुत्रोऽयम् । तत्राप्येवमिति । तत्राप्येवमिति । तत्राप्येवमिति ।

१ 'उष्पाहि' इति नाम । तत्राप्येवमिति । तत्राप्येवमिति । तत्राप्येवमिति ।

न्यतरालिकमगाऽयोगगाऽयमुत्तलिहमनानाटागोगगाऽर्धं भ्यागामि । धुनं हि द्विगा—
अङ्गप्रतिष्टमनङ्गप्रतिष्टं च । ॥

यस्या भवन्त्यवितथा अद्याप्येकोनपोडशादेशाः ।

सा भगवती प्रसीदतु ममाङ्गविद्यानवत्रविधिसाध्या ॥ ४१ ॥

यस्या अद्याप्येकोनपोडश पादशादेशाः साप्राशिनतीतानागतवर्तमानकथनान्यावि-
तथा गता भवन्ति सा अङ्गविद्या भगवती अनवद्यनिधिसाध्या मम प्रगीदतु ॥

वन्दे विशेषणवतीं समतिनयचक्रवालतच्चार्यान् ।

ज्योतिष्करण्डसिद्धप्राभृतयस्युदेवहिण्डींश्च ॥ ४२ ॥

विशेषणवती सप्त । एतान्प्रन्धानह वन्दे ॥

कर्मप्रकृतिप्रमुखाण्यपराण्यपि पूर्वसूरिचरितानि ।

समयमुधान्बुधिपृषतान्परिचिनुम प्रकरणानि चिरम् ॥ ४३ ॥

कर्मस्वरूपप्रतिपादको ग्रन्थ कर्मप्रकृति । तन्प्रमुखाण्यपराण्यप्यनुक्तानि पूर्वसूरि-
चरितानि प्रकरणानि चिर परिचिनुम सुपरिचितानि कुर्म । निद्धान्तोदविधिन्दुप्रा-
याणि ॥

व्याकरणच्छन्दोलंकृतिनाटककाव्यतर्कगणितानि ।

सम्यग्दृष्टिपरिग्रहपूतं जयति श्रुतज्ञानम् ॥ ४४ ॥

व्याकरणादिक सिध्यादृग्भि कृतमपि सम्यग्दृष्टयो देवास्ते परिग्रह स्वीकृतिस्तथा
पूत श्रुतज्ञान जयति ॥

सर्वश्रुताभ्यन्तरगां कृतैर्नस्तिरस्कृति पञ्चनमस्कृति च ।

तीर्थप्रवृत्तेः प्रथमं निमित्तमाचार्यमन्त्रं च नमस्करोमि ॥ ४५ ॥

कृतपापतिरस्कारा सर्वसिद्धान्तमध्यगा पञ्चनमस्कृति पञ्चनमस्कार शासनप्रवृत्ते
प्रथमं निमित्तमाचार्यमन्त्रं च नमस्करोमि ॥

इति भगवत सिद्धान्तस्य प्रसिद्धफलप्रथां

गुणगणकथा कण्ठे कुर्याज्जिनप्रभवस्य य ।

वितरतितरा तस्मै तोषाद्वरं श्रुतदेवता

स्पृहयति च सा मुक्तिश्रीस्तत्समागमनोत्सवम् ॥ ४६ ॥

इत्यमुना प्रकारेण भगवत सिद्धान्तस्य जिनप्रभवस्य जिनप्रणीतस्य य पुरुषो गुणा

... माहात्म्यादयस्तेषा गण समूहस्तस्य कथा जल्पनमेतत्स्वरूपा कण्ठे
कुर्यात्पठति । कथभूताम् । प्रसिद्धा सर्वविद्विज्ञाता फलाना 'कुत्रचित्रगरे बहुपञ्चपरि-

श्रीजिनवल्लभसूरिविरचितं

सनसंस्कृतप्राकृत

श्रीमहावीरस्वामिस्तोत्रम् ।

भावारिवारणनिवारणदारुणोरु-

कण्ठीरवं मलयमन्दरसारधीरम् ।

वीरं नमामि कलिकालकलङ्कपङ्क-

संभारसंहरणतुङ्गतरङ्गतोयम् ॥ १ ॥

वाढं विसारिगारिमा महिमा तवेह

बुद्धो न देवगुरुणा न पुरंदरेण ।

तं कोऽवगन्तुमखिलं जडिमालयोऽह-

मिच्छामि किं तु तव देव गुणाणुमेव ॥ २ ॥

सन्तो गुणा गुणिगुरो तव हासहंस-

नीहारहारधवला बहुलीभवन्ति ।

ते सोमत्तूरहरिहीरविरञ्चिवुद्ध-

मायाविदेवनिवहेन मलीमसा वा ॥ ३ ॥

देवं भवन्तमवहाय दुरन्तमोह-

संच्छन्नबुद्धिमिहिरा इह भूरिकालम् ।

संसारनीरनिलये बहु संसरन्तो

विन्दन्ति जन्तुनिवहा नहि सिद्धिभावन् ॥ ४ ॥

सात्त्वयसंगमसुरोरुसमूढदम्भ-

संरम्भसंतमससंचयचण्डभासम् ।

हित्सात्तरोरुहतमीरमणं चिरोदा-

हंकारकन्दलदलीकरणासिदण्डम् ॥ ५ ॥

वन्देऽहमिन्दुदलभालममन्दभद(१)-

सदोहमन्दिरवर दग्कन्दकोलम् ।

आत्मारामतया तथा क्षणमपि प्रोज्झ्य प्रमादद्विषं
 स्वार्थाय प्रयत्नामहे यदि तदा सर्वार्थसिद्धिर्भवेत् ॥ ४ ॥
 पाखण्डानि सहस्रशो जगृहिरे ग्रन्था भृशं पेठिरे
 लोभाज्ञानवशात्तपांसि बहुधा मूढैश्चिरं तेपिरे ।
 कापि कापि कथंचनापि गुरुभिर्भूत्वा मदो भेजिरे
 कर्मक्लेशविनाशसंभवविमुख्या(मुखा)न्यद्यापि नो लेभिरे ॥ ५ ॥

किं भावी नारकोऽहं किमुत बहुभवी दूरभव्यो न भव्य.
 किं वाहं कृष्णपक्षी किमचरमगुणस्थानकं(१) कर्मदोषात् ।
 वह्निज्वालेव शिक्षा व्रतमपि विपवत्खड्गधारा तपस्या
 स्वाध्यायः कर्णसूची यम इव विपमः संयमो यद्विभाति ॥ ६ ॥

वस्त्रं पात्रमुपाश्रयं बहुविधं भैक्षं चतुर्थौषधं
 शय्यापुस्तकपुस्तकोपकरणं शिष्यं च शिक्षामपि ।
 गृह्णीमः परकीयमेव सुतरामाज्जन्मवृद्धा वयं
 यास्याम. कथमीदृशेन तपसा तेषां हहा निष्कयम् ॥ ७ ॥

अन्तर्मत्सरिणां वहिः श्रमवतां प्रच्छन्नपापात्मनां
 नद्यन्म'कृतशुद्धिमद्यपवणिग्दुर्वासनाशात्मिनाम्(१) ।
 पाखण्डव्रतधारिणां वकदृशां मिथ्यादृशामीदृशां
 वद्धोऽहं धुरि तावदेव चरितैस्तन्मे हहा का गति. ॥ ८ ॥

येषां दर्शनवन्दनप्रणमनस्पर्शप्रशंसादिना
 मुच्यन्ते तमसा निशा इव सिते पक्षे प्रजास्तक्षणात् ।
 तादृक्षो अपि सन्ति केऽपि मुनयस्तेषा नमस्कुर्महे
 संविद्या वयमात्मनिन्द्रनभिद कुर्म पुनर्वोधये ॥ ९ ॥

गगो मे स्फुरति क्षण क्षणमथो वैराग्यमुज्जृम्भते
 द्वेषो मा भजति क्षण क्षणमथो मैत्री ममालिङ्गति ।
 दैन्य पीडयति क्षण क्षणमथो हर्षोऽपि मा बाधते
 कोपेय कृपणोऽकृपापरिवृत्ते (१) कार्यं हहा कर्मभि ॥ १० ॥

दयान्मनिन्दाष्टम् ।

निःसीमभीमभवसंभवरूढगूढ-
 संमोहभूवलयदारणसारसीरम् ।
 वीरं कुवासमलहारिसुवारिपूर-
 मुत्तुङ्गमारकरिकैसरिणं नमामि ॥ १३ ॥
 भिन्दन्तमन्तरणकारणमन्तरायं
 संरुद्धरोगसमवायमलोभमायम् ।
 उच्छिन्नमोहतिमिरावरणावसायं
 वीरं नमामि नवहेमसमिद्धकायम् ॥ १४ ॥
 वन्दारुवासवसुरासुरभासुरालं-
 कारामलच्छविपरागसमुद्धुराणि ।
 सेवामि ते चरणवारिरुहाणि भूरि-
 संदेहरेणुहरणोरुसमीर वीर ॥ १५ ॥
 अञ्जामि ते चरणतामरसालिलीला
 संघायि पञ्चममहागणधारिवाणी (?) ।
 संबन्धबुद्धिकरुणालयलिङ्गसिद्ध-
 संघावलीदमिगणं चरणं चरन्तम् ॥ १६ ॥ (?)
 उच्चण्डधारकरवालकरारिवार-
 विच्छिन्नकुम्भगलनालकरालनागे ।
 कुन्तासितोमरविभिन्नपरामुदेहे
 कङ्कालसंकुलभयावहभूमिभागे ॥ १७ ॥
 सावेगहुकरणडामरमुण्डरुण्ड-
 कीलाललालसविहगकुलावरुद्धे ।
 आबद्धवाणविमरे सहसा नुवन्तो
 वीर नरा रणभरेऽग्निवत् जयन्ति ॥ १८ ॥ (गुणवत्तम्)
 अमन्तसिद्धिकमलापरिगम्भलम्भ
 रमोर्गिषणमिद्व मोहसिग्नि कि रन्तम् ।

गम्भीरसंभवजरामरणोरुनीर-

संसारसागरतरीकरणं च वीग्म् ॥ ६ ॥ (युग्मम्)

उद्दामकामभरमङ्गुरमङ्गभङ्ग-

संसङ्गवन्धुरमुरोरुहभारखिन्नम् ।

देहं सलीलपरिरिङ्गणमञ्जुशिञ्जि-

मञ्जीरचारुचरणं सरसं वहन्ती ॥ ७ ॥

संगेयताललयचञ्चुरचारचारी-

संचारिणी करणवन्धकलालु सञ्जा ।

उन्नालनीररुहकोमलत्राहुवल्ली

भल्लीव विद्धवहुकामिकुरङ्गसंधा ॥ ८ ॥

हेलाविलोलमणिकुण्डलीढगल्ला

कङ्कल्लिपल्लवकरा वरकम्बुकण्ठी ।

केलीललामरमणी रमणीयहावा

नालं निहन्तुमिह ते विमलाभिसंधिम् ॥९॥ (विशेषकम्)

संचारिकिनरगणारववेणुवीणा-

संरावभिन्नकलगेयरवाभिरामा ।

आकालभाविकुगुरूहकुधीकुदेव-

संवद्धबुद्धहरणी तव देव वाणी ॥ १० ॥

संदेहदावजलवाहमजीवजीव-

भावावभासतराणि भवसिन्धुनावम् ।

आगामिकेवलरमातरुणीविवाहा

देवागमं तव नरा विमला महन्ति ॥ ११ ॥

देवा महापरिमलं तरलालिजाल-

शंकारहारि तव वीर सभासु भूरि ।

फुल्लारविन्दनवसुन्दरसिन्दुवार-

मन्दारकुन्दकवर कुमुमं किरन्ति ॥ १२ ॥

न धर्महेतुर्विहितापि हिंसा नोत्सृष्टमन्यार्थमपोद्यते च ।
 स्वपुत्रघातानृपतित्वलिप्सासब्रह्मचारि स्फुरितं परेषाम् ॥ ११ ॥
 स्वार्थविवोधक्षम एव बोधः प्रकाशते नार्थकथान्यथा तु ।
 परे परेभ्यो भयतस्तथापि प्रपेदिरे ज्ञानमनात्मनिष्ठम् ॥ १२ ॥
 माया सती चेद्द्वयतत्त्वसिद्धिरथासती हन्त कुतः प्रपञ्चः ।
 मायैव चेदर्थसहा च तत्किं माता च बन्ध्या च भवत्परेषाम् ॥ १३ ॥
 अनेकमेकात्मकमेव वाच्यं द्वयात्मकं वाचकमप्यवश्यम् ।
 अतोऽन्यथा वाचकवाच्यकृतावतावकानां प्रतिभाप्रमादः ॥ १४ ॥
 चिदर्थशून्या च जडा च बुद्धि शब्दादि तन्मात्रजमम्बरादि ।
 न बन्धमोक्षौ पुरुषस्य चेति कियज्जडैर्न ग्रथितं विरोधि ॥ १५ ॥
 न तुल्यकालः फलहेतुभावो हेतौ विलीने न फलस्य भावः ।
 न संविदद्वैतपथेऽर्धसंविद्विलनशीर्णं सुगतेन्द्रजालम् ॥ १६ ॥
 विना प्रमाणं परब्रज शून्य स्वपक्षसिद्धे पदमध्वुवीत ।
 कुप्येत्कृतान्तं तृप्यते प्रमाणमहो सुदृष्टं त्वदसूपिदृष्टम् ॥ १७ ॥
 कृतप्रणाशाकृतकर्मभोगभवप्रमोक्षस्मृतिभङ्गदोषान् ।
 उपेक्ष्य साक्षात्क्षणभङ्गमिच्छन्नहो महासाहसिक परस्ते ॥ १८ ॥
 सा वासना सा क्षणसंततिश्च नाभेदभेदानुभयैर्घटेते ।
 ततस्तटादर्शिशकुन्तपोतन्यायात्त्वदुक्तानि परे श्रयन्तु ॥ १९ ॥
 विनानुमानेन पराभिसंधिमसविदानस्य तु नास्तिकस्य ।
 न साप्रतं वक्तुमपि क्व चेष्टा क्व दृष्टमात्रं च हहा प्रमाद ॥ २० ॥
 प्रतिक्षणोत्पादविनाशयोगि स्थिरैकमध्यक्षमपीक्षमाणः ।
 जिन त्वदाज्ञामवमन्यते य स वातकी नाथ पिशाचकी वा ॥ २१ ॥
 अनन्तधर्मात्मकमेव तत्त्वमतोऽन्यथा सत्त्वमनूपपादम् ।
 इति प्रमाणान्यपि ते युवादिदुरङ्गसंत्रासनासिहनादाः ॥ २२ ॥
 अपर्ययं वस्तु समस्यमानमद्रव्यमेतच्च विविच्यमानम् ।
 आदेःशभेदोदितसप्तभङ्गमदीदृशन्त्वं बुधरूपवेद्यम् ॥ २३ ॥

श्रीहंमनन्द्रानागविरचितं

अन्ययोग्यवच्छेदिकात्रिंशिकाया

श्रीमहावीरस्वामिस्तोत्रम् ।

अनन्तविज्ञानमतीतदोषमनायमिद्धान्तममर्त्यपूज्यम् ।

श्रीवर्षमानं जिनमाप्तमुरगं सगंभुनं मोदुमहं गतिष्ये ॥ १ ॥

अयं जनो नाथ तत्र स्नाय गुणान्तरेभ्यः स्पृहयालुमेव ।

विगाहतां किं तु यथार्थवादमेतं परीक्षाविधितुंविदग्धः ॥ २ ॥

गुणेष्वसूयां दहतः परेऽमी मा मिश्रियन्नाम भवन्तमीशम् ।

. तथापि संगीला विलोचनानि विचारयन्ता नयवर्त्म सत्यम् ॥ ३ ॥

स्वतोऽनुवृत्तिव्यतिवृत्तिभाजो भावा न भावान्तरनेयरूपा ।

परात्मतत्त्वादतथात्मतत्त्वा द्वयं वदन्तोऽकुशलः स्तलन्ति ॥ ४ ॥

आदीपमाव्योम समस्वभावं न्याद्वादमुद्रानतिभेदिवन्तु ।

तन्नित्यमेवैकमनित्यमन्यदिति त्वदाज्ञाद्विपतां प्रलापा ॥ ५ ॥

कर्तास्ति कश्चिज्जगतः स चैकः स सर्वगः स स्ववशः स नित्यः ।

इमाः कुहेवाकविडम्बना स्युस्तेषां न येषामनुशासकस्त्वम् ॥ ६ ॥

न धर्मधर्मित्वमतीव भेदे वृत्त्यास्ति चेन्न त्रितयं चकास्ति ।

इहेदमित्यस्ति मतिश्च वृत्तौ न गौणभावोऽपि च लोकवाध ॥ ७ ॥

सतामपि स्यात्कचिदेव सत्ता चैतन्यमौपाधिकमात्मनोऽन्यत् ।

न संविदानन्दमयी च मुक्तिः सुसूत्रमासूत्रितमत्वदीयैः ॥ ८ ॥

यत्रैव यो दृष्टगुणः स तत्र कुम्भादिवन्निष्पतिपक्षमेतत् ।

तथापि देहाद्देहिरात्मतत्त्वमतत्त्ववादोपहता पठन्ति ॥ ९ ॥

स्वयं विवादग्रहिले वितण्डा पाण्डित्यकण्डूलमुखे जनेऽस्मिन् ।

मायोपदेशात्परमर्म भिन्दन्नहो विरक्तो मुनिर्गन्यदीय ॥ १० ॥

१ अस्या अन्ययोग्यवच्छेदिकात्रिंशिकाया एक कर्तृनामरहितटीकामेव ना
 २३६ पुस्तकमग्रिमायाश्चायोग्यवच्छेदिकात्रिंशिकाया मूलभात्रमेकमन्म-न-गीता
 स्तानि गद्यमुनिवररपितम्

श्रीहेमचन्द्रानागनिग्नितं

अनन्ययोगव्यवच्छेदिकात्रात्रिकाया

श्रीमहावीरस्वामिस्तोत्रम् ।

अनन्तविज्ञानमतीतश्रेयमवाग्यगिद्वान्तममलीपूज्यम् ।

श्रीकर्मानं जिनमामसुर्यं नयंभुवं मोगुमहं यतिभ्ये ॥ १ ॥

अयं जनो नाथ तव मवाय गुणान्तरेभ्यः स्पृहयालुमेव ।

विगाहतां किं तु यथार्थतादमेतं परीक्षानिहितुविदग्ध ॥ २ ॥

गुणेष्वमूयां दधतः परेऽमी मा यिश्रियज्ञान भवन्तमीशम् ।

. तथापि संगीत्य त्रिलोचनानि विचारयन्तां नयवर्त्म मत्यम् ॥ ३ ॥

स्वतोऽनुवृत्तिव्यतिवृत्तिभाजो भावा न भावान्तरनेयरूपा ।

परात्मतत्त्वादतथात्मतत्त्वा द्वयं वदन्तोऽकुगला. स्तालन्ति ॥ ४ ॥

आदीपमाव्योम समन्वभावं स्याद्वादमुद्रानतिभेदिवस्तु ।

तन्नित्यमेवैकमनित्यमन्यदिति त्वदाज्ञाद्विषतां प्रलापा ॥ ५ ॥

कर्तामि कश्चिज्जगत. म चैकं म सर्वग. म स्वयं म नित्य ।

इमा कुहेवाकविडम्बना. स्युस्तेषां न येपामनुशामकस्त्वम् ॥ ६ ॥

न धर्मधर्मित्वमतीव भेदे वृत्त्यास्ति चेन्न त्रितयं चकालि ।

इहेदमित्यस्ति मतिश्च वृत्तौ न गौणभावोऽपि च लोकवाध ॥ ७ ॥

सतामपि स्यात्कचिदेव सत्ता चैतन्यमौपाधिकमात्मनोऽन्यत् ।

न संविदानन्दमयी च मुक्ति मुमूत्रमामूत्रितमत्वदीयै ॥ ८ ॥

यत्रैव यो दृष्टगुण स तत्र कुम्भादिवन्निष्पतिपक्षमेतत् ।

तथापि देहाद्दहिरात्मतत्त्वमतत्त्ववादोपहता पठन्ति ॥ ९ ॥

स्वय विवादग्रहिले वितण्डा पाण्डित्यकण्डूलमुये जनेऽस्मिन् ।

मायोपदेशात्परमर्म भिन्दन्नहो विरक्तो मुनिग्न्यदीय ॥ १० ॥

. अस्या अन्ययोगव्यवच्छेदिकात्रात्रिकाया एक वृत्तामरहितटीकाममेत ना
पुस्तकमग्रिमायाश्रायोगव्यवच्छेदिकात्रात्रिकाया मूलमात्रमेकमन्व-न-राग

. यमुनिपररपितम्

अनास्र ताप्यादिनिनिमित्तिन्नागंभावनानागंभाविपत्न्याः ।
 परोपदेशा परमास्रकृष्णपरोपदेशे क्लिप्त संभन्ते ॥ १९ ॥
 यदाजनादुक्तमयुक्तमन्यैश्चान्यैः ताहास्रहास्रि जिनैः ।
 न विपुनोऽयं तव शासनेऽभूदहो अभूत्या नव शासनश्रीः ॥ २६ ॥
 देहागयोगेन मन्दाशिवन्तं शरीरयोगादुपदेशकर्म ।
 परमगन्धि कथं पटेत परोपकृष्णेनधिदैवनेषु ॥ १७ ॥
 प्रागेव देवान्तरसंश्रितानि रागादिस्त्पाण्यमान्तराणि ।
 न मोहजन्यां करुणामपीश समाधिमास्थाय युगाश्रितोऽसि (१) ॥ ८ ॥
 जगन्ति भिदन्तु मृजन्तु वा पुनर्यथातथा वा पतयः प्रवादिनाम् ।
 त्वदेकनिष्ठे भगवान्मवक्षयक्षमोपदेशे तु परं तपस्विनः ॥ १९ ॥
 वपुश्च पर्यङ्कजयं क्षुभं च दृशौ च नासानियते स्थिरे च ।
 न शिक्षितेयं परतीर्थनाथैर्जिनेन्द्र मुद्रापि तवान्यदानाम् ॥ २० ॥
 यद्रीयसम्यक्त्वबलात्प्रतीमो भवादृशाना परमन्वभावम् ।
 कुवासनापाशविनाशनाय नमोऽस्तु तस्मै तव शासनाय ॥ २१ ॥
 अपक्षपातेन परीक्षमाणा द्वयं द्वयस्याप्रतिमं प्रतीमः ।
 यथास्वितार्थप्रथनं तवैतदस्थाननिर्वन्धरस परेषाम् ॥ २२ ॥
 अनाद्यविद्योपनिपत्तिपणौर्विशृङ्खलैश्चापलमाचरद्भि ।
 अगूढलक्ष्योऽपि पराक्रिये यत्त्वत्किंकरः किं करवाणि देव ॥ २३ ॥
 विमुक्तवैरव्यसनानुबन्धाः श्रयन्ति या शाश्वतवैरिणोऽपि ।
 रैरगम्यां तव योगिनाथ तां देशनाभूमिसुपाश्रयेऽहम् ॥ २४ ॥
 अदेन मानेन मनोभवेन क्रोधेन लोभेन च संमदेन ।
 प्रसभं सुराणां वृथैव साम्राज्यरुजा परेषाम् ॥ २५ ॥
 कठिनं कुठारं परे किरन्तः प्रल्पन्तु किञ्चित् ।
 तु त्वयि वीतराग न रागमात्रेण मनोऽनुरक्तम् ॥ २६ ॥
 श्रितं मत्सरिणो जनस्य न नाथ मुद्रामतिशेरते ते ।
 यस्थ्यमास्थाय परीक्षका ये मणौ च काचे च समानुबन्धा ॥ २७ ॥

एकस्त्वं प्रतिमानसं वससि यद्भव्यात्मनामेकदा

सर्वेषामथ च प्रयच्छसि फलं तेषा मनोवाञ्छितम् ॥ ९ ॥

यौष्माक्रीणगुणन्मुति विकिरती शुण्डामिवान्तर्गत-

प्रीति स्मीतिमतीमतीव नुर्गभि दानान्मुना विरुती ।

त्रैलोक्यैरुगुरुद्रुम द्रुमवनार्नीत्रोन्मन्दा वामिता

युष्मद्भक्तिरलं भनक्ति भविनामेनामि हवामिना ॥ १० ॥

आधारे निवृत्तोऽपिने किल भवत्याधेयमप्यमिरं

गोऽय ज्ञानपथमथापि किमपि न्यार्थैरुनिष्टो द्रुवे ।

अशान्तं मम चन्द्रोऽपि मनमि म्यामिन्दवान् निश्चिंत

त्रैलोक्याधिप शक्तिभाजि यदि वा कि नोपपन्नं त्वयि । ११ ।

द्विप्रेत प्रसभं त्वदीयवसम् व्यलुष्यमाने प्रमा-

सर्धमे जगदात्मैरुपहृता नून द्विपार्ता वरि ।

शमी नाच्छनैरुपार्तामिशि युधिप्रेतैश्च दिग्

अनामजाडादिविनिर्गित्त्वसंभावनारांभौ विपलम्भाः ।
 परोपदेशा पद्मासक्तुमपथोपदेशे किमु संभन्त ॥ १९ ॥
 गदार्जेनादुक्तमगुक्तमन्यैतदन्यथाकारमकारि जिन्यै ।
 न विदुतोऽयं तव आग्नेऽभयहो अपृथ्वा नव जारनथी ॥ २६ ॥
 देहाशयोगेन गदाजिवलं शरीरयोगादुपदेशकर्म ।
 परस्परम्पि कथं पठेत परोपकृतेष्वभिद्वैततेषु ॥ १७ ॥
 प्रागेव देवान्तरगंश्रितानि रागाद्विरूपाण्यवमान्तराणि ।
 न मोहजन्या करुणागपीथ समाधिमाप्ताय युगाश्रितोऽसि (?) ॥ २८ ॥
 जगन्ति भिदन्तु मृजन्तु वा पुनर्यथातथा वा पतय प्रवादिनाम् ।
 त्वदेकनिष्ठे भगवान्भवक्षयक्षमोपदेशे तु पर तपस्विनः ॥ १९ ॥
 वपुश्च पर्यङ्कशयं श्लथं च दृशौ च नामानियते स्थिरे च ।
 न शिक्षितेयं परतीर्थनार्थैर्जिनेन्द्र मुद्रापि तवान्यदास्ताम् ॥ २० ॥
 यदीयसम्यक्त्वबलात्प्रतीमो भवादृशानां परमस्वभावम् ।
 कुवासनापाशविनाशनाय नमोऽस्तु तस्मै तव शासनाय ॥ २१ ॥
 अपक्षपातेन परीक्षमाणा द्वयं द्वयस्याप्रतिमं प्रतीमः ।
 यथास्थितार्थप्रथनं तवैतदस्थाननिर्वन्धरसं परेषाम् ॥ २२ ॥
 अनाद्यविद्योपनिपत्तिपण्णैर्विशृङ्खलैश्चापलमाचरद्भिः ।
 अगूढलक्ष्योऽपि पराक्रिये यत्त्वत्किंकरः किं करवाणि देव ॥ २३ ॥
 विमुक्तवैरव्यसनानुबन्धा श्रयन्ति या शाश्वतवैरिणोऽपि ।
 परैरगम्यां तव योगिनाथ तां देशनाभूमिमुपाश्रयेऽहम् ॥ २४ ॥
 मदेन मानेन मनोभवेन क्रोधेन लोभेन च संमदेन ।
 पराजितानां प्रसभं सुराणा वृथैव साम्राज्यरुजा परेषाम् ॥ २५ ॥
 स्वकण्ठपीठे कठिनं कुठारं परे किरन्तः प्रलपन्तु किञ्चित् ।
 मनीषिणा तु त्वयि वीतराग न रागमात्रेण मनोऽनुरक्तम् ॥ २६ ॥
 श्रित मत्सरिणो जनस्य न नाथ मुद्रामतिशेरते ते ।
 यस्थ्यमास्थाय परीक्षका ये मणौ च काचे च समानुबन्धा ॥ २७ ॥

पदोर्नखाली तव रोहिणीयं सुदे न कस्याद्भुतकृच्चरित्रा ।
 वन्दारुपुंसां वदनेन्दुगन्त प्रविष्टविन्दोऽपि शिवाय यन्त्या ॥ ७ ॥
 यत्केवलज्ञानमविद्यमानमधात्मानि त्वान्तिपदामदानम् () ।
 लोकोत्तगन्धे ननु तावकानां दिव्यात्रमेतच्चरिताद्भुतानाम् ॥ ८ ॥
 भवद्गुणानां न्युतयो गुणैर्विधीयमाना विबुधाधिपार्थि ।
 सुत्यन्तरन्तोत्रकथागणय्य ननासये हृत्करणीभवन्ति ॥ ९ ॥
 न रागवान्तो भजसेऽतिचारं नालम्बसे वक्रगति कदाचित् ।
 पुररूढतेनोऽपि घनाय नागि तथापि पृथ्वीतनयोऽग्नि रुढ ॥ १० ॥
 प्रभो महावीरमुपान्वय मन्यक्त्वदार्जित यत्त्रकलाग्रहन्धम् ।
 गृहे यतित्वेऽप्रभिरुपरतत्रयीजुषा क्रीतिरगतानि तेन ॥ ११ ॥
 त्वद्वापिनायुर्वन्विता पलाय्य मिनोपना आचयटी विद्वज् ।
 नत्रापि भीति दधनी मनाआख्याजेन जग्राह नृणु नु द्ये ॥ १२ ॥
 श्रीर्दारुमेदारमलारमन्वात्तहायिनां केदारदोधलःसंग ।
 अप्याय नानागदगिणी दर्शितु नृणाम मन्वा स्त्रिमन्ध्रमन्त्र () ॥ १३ ॥
 अपोऽप्येऽद्यदिभिर्गणैर्वै निरगतपि बहुभङ्गजा ।
 मिनो भवद्वापुर्ममाहपुं सुर्वाऽप्यमाह नृणवगन्ति ॥ १४ ॥

कमानन्नाजिचेतःशिखिकुलविलसत्ताण्डवाडम्बरश्री-

हेतुः प्रेङ्खन्नखालीरुचिररुचितडिङ्गामनेत्राभिरामः ।

प्रीति फुल्लत्फणाभाग्मणिघृणिरुमनश्चापचित्रीकृतयौ-

द्वंयास्त्वं देजनागान्स्तनितमुखकरो मेघवन्मोऽघहन्तः ॥ ३ ॥

गिन्दंश्लोकप्रवाहप्रवलतररारित्पूरमुच्चैर्बहन्तं

जन्तूनां नित्तभूमौ म जयति जगति लहन्नोवारिकान्त ।

मुस्ता गाढं गृहीतानपि विनतजनान्यत्प्रनाहाद्भयातो

भूयन्न्मध्यमेन प्रविशति क्षटिनि तूर्मोहावतार ॥ ४ ॥

नोत्पन्नज्ञापण्यलक्ष्मीमधुरमधुरगं लन्मुग्गाश्वोरुदोत्पं

पापंपायं भवेण प्रणतभवभृता नेत्रपुष्पंभयाल्यः ।

नन हर्षप हर्षां हननयनपयपण्डस्मेन दं

भिषाग्यत्योचनानामगुलम भगवन्मय पयोद्विरन्ति ॥ ५ ॥

दिग्गन्धान्तःकन्दः कर्णमलकवृक्षीकाण्डगण्ड्रीकृतौ स-

कलां केशियकस्य क्षपितभवजलं नेत्रणीयूपममम् ।

श्रेय श्री तिद्धहर्षीमकमल्यमरुद्भारगमारोग्यलक्ष्म्या-

दशं केदर्पदपीडितपनिपतनं दर्शनं नावकीचम ॥ ६ ॥

निर्गार्हयाःश्रीणां मणिभयमुकुम्भ तूर्मनगरिनेत्रो

गात्रश्रीमेष्यपात्रीकृतर्निरमणः भचगित्रैः पवित्रः ।

मर्द्धेवाभोगभागी मुनिमिममनं श्रीजिन श्रीद गंप

निष्कर्म्य संनपीपयन इह मनुज माधु नत्वा जिन त्वा ॥ ७ ॥

देवदः कर्षोर्षैः वर ताजविपय विविपन्मार्निष्कर्म्यो

नेत्रादीं सर्वनादीं शर्ममुकुम्भमर्द्धीयुग्माश्वामुजय ।

नेत्रनेत्रनेत्रनेत्र सन्देहकृत्यन्तुर्भू-दमात्रस्य दाता

मुनि मुनि न दानः कर्षयिन नान कल्पउत्त मर्द्ध ॥ ८ ॥

नन्दः उ मुकुम्भश्च प्रत्येक दयता न नावकीचया

नन्देभ्य न नन्देभ्य नन्देभ्य नन्देभ्य नन्देभ्य ।

० ०

पदोर्नखाली तव रोहिणीय मुदे न कस्याद्भुतकृच्चरित्रा ।
 वन्दारुपुंसां वदनेन्दुरन्त प्रविष्टविम्बोऽपि शिवाय यस्या ॥ ७ ॥
 यत्केवलज्ञानमविद्यमानमधात्मनि त्वान्तिपदामदास्तम् (?) ।
 लोकोत्तरत्वे ननु तावकाना दिञ्चात्रमेतच्चरिताद्भुतानाम् ॥ ८ ॥
 भवद्गुणाना न्तुतयो गुणैर्विधीयमाना विबुधाधिपाद्यै ।
 न्तुत्यन्तरस्तोत्रकथागणस्य समाप्तये वृत्कण्ठीभवन्ति ॥ ९ ॥
 न रागवानो भजसेऽतिचारं नालम्बने वक्रगति कदाचिन् ।
 पुरस्मृतेनोऽपि घनाय नाग्नि तथापि पृथ्वीतनयोऽग्नि रूढ ॥ १० ॥
 प्रभो महाधीरमुपास्य नम्यक्त्वयाजित यज्जकलारहम्यन् ।
 गृहे यतित्वेऽप्यभिरूपरत्नत्रयीजुषा कीर्तिरगतानि तेन ॥ ११ ॥
 त्वद्ग्राणिमायुर्यचिता पलाय्य मितोपला काचघटीं दिवेश ।
 तत्रापि भीति दधती शलाकाव्याजेन जग्राह तृणं तु वने ॥ १२ ॥
 श्रीवीरमेवान्मन्त्रालम्ब्यात्तद्वाधिनी केवलदोषलक्ष्मीम् ।
 अप्याय(रा)तामादग्निी वर्गितु तृणाय मन्वा न्वमिमन्वमन्वा (११३)
 अपोदपडे कदिभिनिपेव्ये निरग्नतापे वतुभङ्गजाते ।
 द्विभो भवद्वापुगमाङ्गपरे नृवादिपुगान्गृणवन्नरन्ति ॥ १४ ॥
 रात्रामये द्विश्चलये नमग्नतापश शशाङ्गेन ध्रुव कृते ते ।
 तुज्जध्वानि केवलमेव कण्ठदेशे पिश्याना शरणात्तथा ॥ १५ ॥
 जगन्मयोद्गायि यदागदैतत्त शर्भता शर्भमेतेन जन्तु ।
 यस्यापरांऽपि तृणाय () नैव परमाप्रभासे तयोऽऽत्मानम् ॥ १६ ॥
 तत्तत्तुपजादिपि नदिभार स्वदासि त शर्भमेतेन जन्तु

वन्दारोः प्रियकोपितप्रणयिनीदृक्कोणशोणत्विषः
 सान्द्रलिग्धसमुच्छलत्कमनस्त्रेणीमयूस्वास्तव ।
 त्वद्वृत्तलुतिदूतिकाभिमुखितां पाणौ चिक्रीषों. शिव-
 श्रीरामां नवपद्मरागमहितं वधन्तु मौलौ मम ॥ १६ ॥
 एवं नृदेवमहित सहित प्रभाव-
 भूत्या प्रभूततमया विनुतो मयायम् ।
 पार्श्वप्रभुर्विमलचिन्मयचित्तसौध-
 मुत्तंसयस्त्ववृजिनप्रभसूरिवर्ण्य. ॥ १७ ॥
 इति श्रीजिनप्रभसूरिविरचित पार्श्वनायकवः ।

श्रीजिनप्रभसूरिविरचितं

गोतमस्तोत्रम् ।

श्रीमन्तं मगधेषु गोर्वर इति आमोऽभिराम. श्रिया
 तत्रोत्पन्नमसन्नचित्तमनिशं श्रीवीरसेवाविधौ ।
 ज्योति. संश्रयगौतमान्वयविपलद्योतनद्योमणि
 तापोत्तीर्णमुवर्णवर्णवपुषं भक्त्येन्द्रभूतिं स्तुवे ॥ १ ॥
 के नाम नाभङ्गुरभाग्यनृष्टचै दृष्टचै सुराणां स्पृहयन्ति सन्त. ।
 निमेषविघ्नोज्झितमाननेन्दुज्योत्स्नां मनोहत्य तवापिवद्या ॥ २ ॥
 निर्जित्य नूनं निजरूपलक्ष्म्या तृणीकृत पञ्चशरस्त्वया स. ।
 इत्थं न चेत्तर्हि कुतम्बिनेत्रनेत्रानलम्नं सहसा दद्राह ॥ ३ ॥
 पीत्वा गिरं ते गलितामृतेच्छा सुराश्विरं चक्रुरभोज्यमिन्दुम ।
 मुधाहरे तत्र मुनीश मन्ये लक्ष्मच्छलाच्छैवलमीक्ष्यतेऽन्त ॥ ४ ॥
 सौभाग्यभद्रायापि समाधिदाने प्रत्येति लोक कथमेतदज्ञ ।
 यत्त्रा ममग्रा अपि लब्धिकान्ता ममाल्लिङ्गु ममकालमेव ॥ ५ ॥
 त्वत्पादपीठे त्रिभुवन्यमर्त्याम्बुद्रेहभृत्या किल कल्पवृक्षा ।
 तैर्यमा हन्त तत्रोपमानोपमेयभाव कथमस्तु वन्तु ॥ ६ ॥

तत्त्वातत्त्वारोपलोपप्रवीणां प्रहृप्राणित्राणसंस्थाधुरीणाम् ।

आज्ञां धत्ते मौलिना भव्यजन्तुश्रेणिः श्रद्धाशालिनी तावकीनाम् ॥८॥

वसुधाम सुधामय वक्रविधो तव भाषितमाद्रियते भुवि यः ।

स सुखानि सुखानिरिवोद्गमणीन्विभृते परितोऽटक्ककीर्तिभरः ॥ ९ ॥

स्रग्विणी कुण्डलभ्राजिगण्डस्यला तारहारद्युतिद्योतिवक्षस्तटा ।

राजिराखण्डलानामखण्डादरा पादपीठेऽसुठत्तावके पावके ॥ १० ॥

धणादेव तेषां शिवप्रीभुजंग प्रयातं विवृद्धि शुभं कर्म पुंसाम् ।

भवनाममम्रस्य वर्णानुपूर्वीं रसजात्रवतिष्णुरापादिता चै ॥ ११ ॥

द्रुतविलम्बितमध्यरवध्वनद्विदिधतूर्यमनेकमणीमयम् ।

कुसुमवर्षचितं तव देशनावनितलं क इवैत्य न मोदते ॥ १२ ॥

मुकुरोज्ज्वले गणभृतां हृदये प्रमिनाक्षरापि वत वाग्भवत् ।

अनियत्तया प्रतिपफाल जिन ध्वनितार्थतश्च जगदर्च्यधियाम् ॥ १३ ॥

जगत्प्रभो भक्तिभरादनुद्दिजाद्विजातिवंशादपहृत्य कृत्यवित् ।

नरेन्द्रवंशस्थमचीकरच्छचीपतिर्भवन्तं हरिनैगमेपिणा (?) ॥ १४ ॥

वाचा ते निखिलनयाविरोधिनीना दुर्वोधद्रुमदल्ने कुठारिकाणाम् ।

माहात्म्यं भुवनमन प्रहर्षिणीना निर्वक्तु क इव यथावदन्तु शक्त ॥१५॥

सिद्धार्थराजकुलनन्दनपारिजात

न भाम्यति क तव कीर्तिगपारिजात ।

वर्णेन दुग्धमधुरेण मनोजनाग-

सिंहोद्धता स्त्रिरतया सुमनोजनाग ॥ १६ ॥

अतिमहति भवोर्मीमान्निनीह भगन्तो

जनननगणवीन्याघातगोद्व्यमाना ।

कथमपि पृथुपृथ्वा प्राणिन प्राप्नुवन्ति

प्रवृत्तमिद वेत्तिष्णमन तावकीनम् ॥ १७ ॥

तदापि न तदापि न तदापि न तदापि न

श्रीदोऽपि सूत्रितयमालयवासकेलि-

स्त्वं पावकोऽपि हरसे हरहेतिपातम् ॥ १९ ॥

यत्तपत्यपि कलौ जिन प्रभाचार्यमन्नमनुशीलता स्फुरेत् ।

हेतुतात्र खलु तत्त्वदेकताध्यानपारमितयैव गृह्यते ॥ २० ॥

मयैवं दुर्दैवं शमयितुमलंभूष्णमहिमा

स्तुतस्त्वं लेशेन श्रुतरथधुरागतम गुरो ।

कुरूद्द्योतं क्लीवद्दिनपतिसुधागौ तमसि मे

प्रभो विद्यामन्नप्रभव भवते गोतम नमः ॥ २१ ॥

इति श्रीजिनप्रभाचार्यविरचित गोतमस्तोत्रम् ।

श्रीजिनप्रभाचार्यविरचितः

श्रीवीरस्तवः ।

कंसारिकमनिर्यदापगाधाराशुद्धविराट्छदच्छविम् ।

छन्दोभिर्विधिरधीरधीस्तोष्येऽहं चरमं जिनेश्वरम् ॥ १ ॥

त्रैलोक्यनेतस्तव दुर्नयालीनिर्नाशनं शासनमाश्रितो यः ।

तस्येन्द्रवज्रायुधमाविरस्ति दुष्कर्मशैलेन्द्रभिदाविधाने ॥ २ ॥

किमेकमाश्चर्यकरं न ते यत्पुष्पंधयोऽप्येष विशेषविज्ञ ।

त्यक्तोपजातिभ्रमणाभिलापन्त्वदङ्गसौगन्ध्यमनुप्रयाति ॥ ३ ॥

य सृजत्यजरसौरभसारैरन्बुजैस्तव पदाम्बुजपूजाम् ।

प्रेत्य तस्य द्विवि देवमृगाक्ष्य स्वागतानि निगदन्ति सरागम् ॥४॥

वाजिवारणरथोद्धता भटैरुद्धटा सुभगभोगभङ्गिभृत् ।

राज्यक्रद्धिरुपनंनमीति त ननमीति तव य पदौ मुदा ॥ ५ ॥

नाकिनिकायकरप्रहतानां संप्रसरन्नागने मुग्जानाम् ।

जन्ममहे तव कस्य न जजे दत्तमदो धक्धोऽकृतिनाड ॥ ६ ॥

ये भक्त्यात्तभ्रमरविलसिता जाता पादाम्बुरहि तव विभो ।

नै श्रेयश्रीर्मधुग्मधुग्मास्वादामाढात्ममजनि कृतिभि ॥ ७ ॥

श्रीजिनप्रथमविंशतिः
चतुर्विंशतिजिनस्तवः ।

कनकपान्निभम् शनपयकोन्निभं नृपार्द्रतदेकमुपागमं ।
रत्नपनेर्भयिन प्रथमं जिनं नृपमं वृषभं वृषभजिनः ॥ १ ॥
द्विरद्वलान्निभं यान्जिनदायकं क्रमनृष्टारिशासुरनायकं ।
शुक्तिपरं पुरुषो भवति क्षिणावजिनं राजितगं जितगं ते ॥ २ ॥
सुगलाच्छनं संभव संभवव्यतिष्ठ जिनं यत्र रसादहम् ।
एद्वि द्यौः भणितीशुणभूरुहां शमाहिता महिता महि तावकी ॥ ३ ॥
भवमहापार्णयनिस्तरणेच्छया त्वमभिनन्दन देव निपेव्यमे ।
प्रतभृता कुगते मारनिग्रहप्रसभया सभया सभयात्मना ॥ ४ ॥
त्रिभुवनामितं कामितपूरणे सुगत्तरोरुपमामतिगामुको ।
तव विभो भजते भवत क्रमावसुमते सुमते सुमतेर्दद ॥ ५ ॥
धरनृपात्मज पष्ठजिनेधर त्वयि कृत्नप्रणयः क्रियते पतिः ।
रभमतः प्रयितार्थं ··· 'तोपरमया रमयारमयान्वित' ॥ ६ ॥
प्रभुमुपार्धं जगारितयाज्जनु पवितकाशिपुरीक विलक्षणं ।
सुकृतिनं कृतिनश्चरितं विदुः सुभवतो भवतो भवतोदनम् ॥ ७ ॥
कुनयकाननभञ्जनकुञ्जरा शशिरुचे महसेनसुत प्रभो ।
निग्विलजीवनिकायदितोक्तिभिः शुभवदाभवदाभवदागमा ॥ ८ ॥

कनकमणीमयाभरणरश्मिरञ्जिताङ्गी

व्यजयत वाणिनी न भवतः समाधिसुद्राम् ॥ १८ ॥

प्रबोधं भव्याम्भोरुहवनमधीशाभिगमय-

न्हरन्मोहध्वान्तं परसमयतारा कवलयन् ।

निविष्टः सिंहासन्यलममलभामण्डलयुतो

भवानाभाति स्मोदयशिश्वरिणीव द्युतिपति ॥ १९ ॥

अमित दमितस्रोतोमाद्यत्तुरंगमसंगम

त्रिदशहरिणीनेत्रा नेत्रत्रिभागविलोकितैः ।

तव जिन मनः श्रेके कर्तुं मनागपि न स्वसा-

ञ्चलयितुमलं कि हेमाद्रि युगान्तमहावलाः ॥ २० ॥

दारिद्र्यापत्परिभवजनुर्विषसामृत्युदुःखै-

रार्ताः के के न तव बलवद्देव सेवां प्रपन्नाः ।

किं स्याद्दोषप्रशमनपटोरोपधस्योपयुक्तौ

मन्दाक्रान्ता जगति जनता दुःसहेनामयेन ॥ २१ ॥

शरदुदितनिशाकरांशुप्रभाजैत्रकीर्तिच्छटा-

धवलितनिखिलत्रिलोकीतलं श्रद्धयोपासते ।

सरभसविनमत्सुराधीशचूडामणिज्योतिपा-

मरुणितपदपीठमूर्त्तीभिरेप्यच्छिवास्त्वां प्रभो ॥ २२ ॥

विभ्राणो नखविक्रियां भयकरा धूतोल्लसद्बालधी

रौद्रं शब्दमनीचकै प्रकटयन्भूपोऽवनीपादत ।

त्वद्भक्त्या भृतकोऽव्यवाप्यनृपतां मासादरं वर्षय-

न्धत्तेऽनेकपराजिदर्पदलने शार्दूलविक्रीडितम् ॥ २३ ॥

विद्यामन्त्रैर्न कार्यं मुग्नरुभिर्गलं वित्तेन च मृतं

पर्याप्तं राज्यलक्ष्म्या कृतममग्नया ह्याम्ना मृवदना ।

कनकमणीमयाभरणरञ्जिताङ्गी

व्यजयत त्राणिनी न भवतः समाधिमुद्राम् ॥ १८ ॥

प्रबोधं भव्याम्भोरुहवनमधीशाभिगमय-

न्हरन्मोहध्वान्तं परसमयताराः कवलयन् ।

निविष्ट सिंहासन्यलममलभामण्डलयुतो

भवानाभाति स्रोदयशिस्ररिणीव द्युतिपति ॥ १९ ॥

अमित दमितस्रोतोमाद्यत्तुरंगमसंगम

त्रिदशहरिणीनेत्रा नेत्रत्रिभागविलोकितैः ।

तव जिन मनः श्रेके कर्तुं मनागपि न स्वसा-

च्चलयितुमलं किं हेमाद्रि युगान्तमहावलाः ॥ २० ॥

दारिद्र्यापत्परिभवजनुर्विस्रसामृत्युदुःखै-

रार्ता के के न तव बलवद्देव सेवां प्रपन्ना ।

किं स्याद्दोषप्रशमनपटोरोपधस्योपयुक्तौ

मन्दाक्रान्ता जगति जनता दुःसहेनामयेन ॥ २१ ॥

शरदुदितनिशाकरांशुप्रभाजैत्रकीर्तिच्छटा-

धवलितनिखिलत्रिलोकीतलं श्रद्धयोपासते ।

सरभसविनमत्सुराधीशचूडामणिज्योतिपा-

मरुणितपदपीठमूर्भीभिरेप्यच्छिवास्त्वां प्रभो ॥ २२ ॥

विभ्राणो नखविक्रियां भयकरा धूतोल्लसद्बालधी

रौद्रं शब्दमनीचकैः प्रकटयन्भूपोऽवनीपादत ।

त्वद्भक्त्या भृतकोऽव्यवाप्यनृपता मासादर वर्धय-

न्धत्तेऽनेकपराजिदर्यदलने गार्दूलविक्रीडितम् ॥ २३ ॥

विद्यामन्त्रैर्न कार्यं मुरतरुभिरल वित्तेन च मृत

पर्याप्त राज्यलक्ष्म्या कृतममर्तया ह्याम्ता सुवदना ।

१. आमनशब्दम्यामन्त्रारेण इति काशिका २ वाता ३ महामालिकेति नामान्तरम्

युधि विजित्य मनोभवमग्रहीन्मकरमङ्कमिपाद्भ्रजमस्य यः ।
 स्तुतजनाः सुविधिं कुदृशां सुरस्तुतमसंतमसं तमसंस्तुतम् ॥ ९ ॥
 दृढरथाङ्गजशीतल शीतलघुतिकला विमला तव भारती ।
 मनसि कस्य न हर्षसनाथता जिन तता नततानततायिनी ॥ १० ॥
 जयति गण्डकलक्ष्म तनुर्जिन शशिमुखाम्बुजदृग्दशमोत्तर ।
 कनकदीप्तीरमर्षित हीरकस्तवरदो वरदो वरदोर्युग ॥ ११ ॥
 शुभमयी वसुपूज्यसुतप्रभो भुवननेत्रमहो महिषाङ्किता ।
 तव तनुर्वितनोतु सुखं सतामरुचिरं रुचिरं रुचिरञ्जिता ॥ १२ ॥
 सकलसत्त्वसरोजविकासने रविरुचिर्विमल त्रिजगत्पते ।
 अपि शमं नयते तव गीर्जितामृतरसा तरसा तरसा तृषम् ॥ १३ ॥
 निजयशोभरनिहृतजाह्वीजलवलक्षितकीर्तिरनन्तजित् ।
 दिशतु व कुमतासुरनिग्रहे भृशमनःशमनः शमनश्चरम् ॥ १४ ॥
 भव भयं तव धर्म धुनोतु वाक्श्रुतिपथातिथितां गमिता सती ।
 किमु करोति न पित्तरजः शमं वरसिता रसिता रसिताजुषा ॥ १५ ॥
 जयति शान्तिजिनः स जगन्ति या भटचमूर्युधि मोहमहीपतेः ।
 रणकथामपि भक्तिभरेण ते स सहसा सहसा सहसामुचत् ॥ १६ ॥
 अवति कुन्थुजिनाधिप राज्यमा हिमवतस्त्वयि चक्रहताहितम् ।
 त्रिदिवतोऽप्यधिक्राजनि ऋद्धिभिर्घनरसा नरसा न रसा न किम् ॥ १७ ॥
 जगदधीश सुदर्शनभूमिपान्वयपयःसरिदीशशिरामणे ।
 प्रणिद्वेषेऽन्तिपदो विषद्व्रता वनरता न रता नर तावकान् ॥ १८ ॥
 हृदि नरस्त्व मल्लिजिन मरत्नपि हि मूर्तिमुपैति महत्फलम् ।
 निशमयन्ममताकरुणाञ्चिता किमुदितामुदिता मुदितादर ॥ १९ ॥
 त्वयि न मुव्रत कच्छपलाञ्छनोऽञ्जनरुचिर्हृग्विशविभूषण ।
 शिवमुखाय तप पराञ्छिन्ना शुभव्रतो भवतो भवतो त्रियाम् ॥ २० ॥
 विरतिवर्मनदायनि कृष्णतमस्यशर शरणास्थिता त्वया ।
 गुणगणन्य नाम्बुधयर्षणत्र नम जनमा ननभावनात् ॥ २१ ॥

शुभसुभगिमभङ्गीभाजनं भक्तिभाजा-

मभिमत्तफलकल्पानोकहः शोकहर्ता ॥ २ ॥

गरदुङ्गपरुचिश्रीगर्वसर्वस्वचौरै-

र्धवलितनिखिलाशामण्डलः कीर्तिपूरैः ।

दधदलिकुलनीलं भावितानं नताना-

मुपनयतु समृद्धीराश्वसावाश्वसेनिः ॥ ३ ॥

किमपि जिन विजेतुं दुःशकानां शकानां

महिम तलिनयन्त^(१)स्त्वल्पभावस्य लेखाः ।

प्रसृमरकलिकालक्षोणिपालप्रताप-

प्रतिहतिकृतहस्ताः स्वस्ति विस्तारयन्ति ॥ ४ ॥

सुहृदति रिपुवारः क्षीरति क्षारनीरं

तुहिनति दहनोऽहिः पञ्चिनीनालति द्राक् ।

स्थलति जलधिरेणत्येणराज. करीन्द्रो

गवति भवति भक्तिं विभ्रतामीश पुंसाम् ॥ ५ ॥

नतशतमखचूडारलरोचिष्णुरोचिः

कवचित्तरणाम्भोजाग्रजाग्रन्नखाचिः ।

पुलकनिचुलिताङ्गैरुत्पमोदैर्न कैः कै-

रमृतपदसुखाय स्तूयसे भूयसे त्वम् ॥ ६ ॥

ददमिन तत्र चैत्यं शैत्यकृल्लोचनानां

कलितकलिवितण्डं मण्डपाखण्डितश्चि ।

तुलितपुरविमानं मानवानाममाना

दिशति मुदमुदप्रस्तम्भपाञ्चालिकाभिः ॥ ७ ॥

तत्र चरणयुगेन स्पर्धिन. कल्पवृक्षाः

क इति लपतु नेतुर्युक्तिरिक्तं खलोऽपि ।

द्विधि विवृध्रगणाना त्वन्पुगे दाम्यभाजा

दयनि म्यन्तु मदा यद्रेहदामन्वमेने ॥ ८ ॥

हस्तिपालकनृपालपालिता पूर्णं पूरयतु मन्मनःशुचा ।
 अत्र दर्श इव चन्द्रमा भवानस्तमाप भवतापहापनः ॥ ३ ॥
 ऊर्जदर्शनिशि दर्शिताद्भ्यास्तत्र पुर्यस्त्रिलवर्णजाः प्रजाः ।
 त्वन्महोदयमहीतयाधुनाप्युत्सवं विदधतेऽनुवत्सरम् ॥ ४ ॥
 यैर्ध्वनिस्तव पपे श्रवःपुटैः षोडशप्रहरदेशनाविधौ ।
 तान्निवेश्य धुरि धन्यताजुपां रेखया न खलु सृष्यतेऽन्यत ॥ ५ ॥
 पुण्यपापफलपाकवर्णनामध्यमध्ययनपङ्क्ति युक्कृतम् ।
 व्याकृथाः स्फुटमपृष्ट पट्कृतिव्याकृतीश्च परिपत्पुरस्तादा ॥ ६ ॥
 जीवति त्वयि जिनेन्द्रभृतिना त्वत्प्रणामविधिभङ्गभीरुणा ।
 नूनमैष्यत न देव केवलज्ञानसंपन्नुरागभागपि ॥ ७ ॥
 यद्विधेयमुपदिश्य गौतमः प्रैपि भक्तिभृदपि त्वयान्यतः ।
 रोगिण कटुकर्जायुषानवज्ज्यायसेऽस्य चक्षुषे गुणाय तत् ॥ ८ ॥
 त्वद्दिदृक्ष्वत्तरत्पुरावलीयानदेहमणिभूषणांशुभिः ।
 मा कुह्वरजनिग्गतामसा पूर्णिमानिशमुपाह्वयद्भवम् ॥ ९ ॥
 निर्भूते त्वयि विलोक्य विष्टपं ध्वान्तपूरपरिपूरितोद्भवम् ।
 रोदयन्ता इव रोदसी प्रतिश्रुद्धेण रुन्तु, पुण्डरीकः ॥ १० ॥
 वह्निवायुजलेदंश्वरैः सुरैस्तेलैर्पणिककृताङ्गसंस्कृतेः ।
 मृतिमात्रमपि भृतिभाम ते येऽस्पृशन्ता न तान्जोऽस्पृशत ॥ ११ ॥
 भक्तितो महिनुमीश वागवाम्नावकीनानुगंघ्रं व्यथु ।
 नूनमध्विजैरेन तावकानुग्रहेण हनुमत्त्वमिच्छत ॥ १२ ॥
 सुश्रुता न तव तानु जागर्त वीर नाकिनुमार्गंभविष्यत ।
 एतक म रान्दु भग्मकग्रहो वाभने भवदुर्पादितानदा ॥ १३ ॥
 अमृतं त्वयि शिवं नराधिपान्त क्षणं मूर्तिर्णानतोभयन (?) ।
 ये वन्द्य कुसयमाननगृपम्बत्प्रनापार्श्वगिन कणा एत ॥ १४ ॥
 यत्र कश्चन मुनिस्त्वय्य सत्त मूर्तिप्रदायदिनैर्गैर्गैर्गैर्गैः ।
 तु यथासंभवमाश्रित्वा त्वया यथा नैव मुनिर्गैर्गैर्गैः ॥ १५ ॥

मदिरेव मोहजनकः कः स्नेहः के च दस्यवो चिपयाः ।
 का भववल्ली तृष्णा को वैरी नन्वनुद्योगः ॥ ७ ॥
 कस्माद्भयमिह मरणादन्धादपि को विशिष्यते रागी ।
 कः शूरो यो ललनालोचनवापैर्न च व्यथितः ॥ ८ ॥
 पातुं कर्णाञ्जलिभिः किममृतमिव बुध्यते सदुपदेशः ।
 किं गुरुताया मूलं यदेतदप्रार्थनं नाम ॥ ९ ॥
 कि गहनं स्त्रीचरितं कश्चतुरो यो न खण्डितस्तेन ।
 कि दारिद्र्यमसंतोष एव किं लाघवं याच्ञा ॥ १० ॥
 किं जीवितमनवद्यं किं जाड्यं पाटवेऽप्यनभ्यासः ।
 को जागर्ति विवेकी का निद्रा मूढता जन्तोः ॥ ११ ॥
 नलिनीदलगतजललवतरलं किं यौवनं धनमथायुः ।
 के शशधरकरनिकरानुकारिणः सज्जना एव ॥ १२ ॥
 को नरकः परवशता किं सौख्यं सर्वसङ्गविरतिर्या ।
 किं सत्यं भूतहितं किं प्रेयः प्राणिनामसवः ॥ १३ ॥
 किं दानमनाकाङ्क्षं किं मित्रं यन्निवर्तयति पापात् ।
 क्रोऽलंकारः शीलं किं वाचां मण्डनं सत्यम् ॥ १४ ॥
 किमनर्थफलं मानसमसंगतं का सुखावहा मैत्री ।
 सर्वव्यसनविनाशे को दक्षः सर्वथा त्यागः ॥ १५ ॥
 क्रोऽन्धो योऽकार्यरतः को वधिरो यः शृणोति न हितानि ।
 को मूको यः काले प्रियाणि वक्तुं न जानाति ॥ १६ ॥
 किं मरणं मूर्खत्वं किं चानर्घ्यं यद्वसरे दत्तम् ।
 आ मरणात्किं शल्यं प्रच्छन्नं यत्कृतमकार्यम् ॥ १७ ॥
 कुत्र विधेयो यतो विद्याभ्यामे सदौपधे दाने ।
 अचधीर्गणा क्व कार्या खलपग्योपित्पग्धनेषु ॥ १८ ॥
 काहर्निशमनुचिन्त्या ममागमाग्ना न च प्रमदा ।
 का प्रेयसी विधेया क्रमणा दाक्षिण्यमपि मैत्री ॥ १९ ॥

महाकविश्रीधनपालप्रणीता
ऋषभपञ्चाशिका ।

जय जन्तुकल्पपायव चन्द्रायव रामपङ्कजवणस्स ।
सयलमुणिगामगामणि तिलोअचूणामणि नमो ते ॥ १ ॥

[जय जन्तुकल्पपादप चन्द्रातप रागपङ्कजवनस्य ।
सकलमुनिप्रामग्रामणीखिलोकचूडामणे नमस्ते ॥]

जय रोसजलणजलहर कुलहर वरनाणदंसणासिरीणम् ।
मोहतिमिरोहदिणयर नयर गुणगणाण पउराणम् ॥ २ ॥

[जय रोपज्वलनजलवर कुलगृह वरज्ञानदर्शनश्रियोः ।
मोहातिमिरीघदिनकर नगर गुणगणाना पौराणाम् ॥]

दिट्ठो कहँवि विहडिण् गण्ठिम्मि कवाडसंपुडघणम्मि ।
मोहन्धयारचारयगण्ण जिण दिणयरुअ तुमम् ॥ ३ ॥

[दृष्टः कथमपि विघटिते प्रन्थी कपाटसंपुटघने ।
मोहान्धकारचाररगतैन जिन दिनकर इव त्वम् ॥]

भविक्रमलाणं जिणरवि तुह दमणपहरिसूससन्ताणम् ।
दट्ठवद्दा उव विहडन्ति मोहतमभमग्चन्दाइं ॥ ४ ॥

[भव्यक्रमलानां जिनरवे त्वदर्शनप्रहर्षोन्मूसतानाम् ।
दट्टवद्वा इव विघटन्ते मोहतमोभ्रमरवृन्दानि ॥]

लट्ठतणाभिमाणो सधो सद्यट्ठगुरविमाणस्स ।
णट्ट नाह नाहिकुललगघरावयाग्ग्मुहे नट्ठो ॥ ५ ॥

[प्रधानान्याभिमान. गर्वः सर्वाङ्गगुरविमानस्य ।
व्यथि नाथ नाभिकुल. गृहानवारोन्मुले नष्टः ॥]

णट्ट चिन्तादुद्धट्ठमुक्कयगुग्गपल्लण अउद्यत्तापट्टमे ।

[गृहीतव्रतभङ्गमलिनो नूनं दूरावनतैर्मुखरागः ।

स्थगितः प्रथमोत्पन्नतापसैस्तव दर्शने प्रथमे ॥]

तेहिं परिवेदिण्य य वूढा तुमए खणं कुलवइस्स ।

सोहा विअडंसत्थलधोलन्तजडाकलावेण ॥ २० ॥

[तैः परिवेष्टितेन च व्यूढा त्वया क्षणं कुलपतेः ।

शोभा विकटांसस्थलप्रेङ्गज्जटाकलापेन ॥]

तुह रूवं पेच्छन्ता न हुन्ति जे नाह हरिसपडिहत्था ।

समणावि गयमणाच्चिअ ते केवलिणो जइ न हुन्ति ॥ २१ ॥

[तव रूपं पश्यन्तो न भवन्ति ये नाथ हर्षपरिपूर्णाः ।

समनस्का अपि गतमनस्का इव ते केवलिनो यदि न भवन्ति ॥]

पत्तानि असामन्नं समुन्नइं जेहिं देवया अत्ते ।

ते दिन्ति तुन्ह गुणसंकहानु हासं गुणा मज्झ ॥ २२ ॥

[प्राप्तान्यसामान्या समुन्नति यैर्देवतान्यन्यानि ।

ते ददते तव गुणसंकथासु हासं गुणा मत्तम् ॥]

दोसरहिअस्स तुह जिण निन्दावसरम्मि भग्गपसरए ।

वायाइ वयणकुसला वि वालिसाहुन्ति मच्छरिणो ॥ २३ ॥

[दोषरहितस्य तव जिन निन्दावसरे भग्नप्रसरया ।

वाचा वचनकुगला अपि वालिजायन्ते मत्तरिणः ॥]

अणुरायपहविट्ठे रइवट्ठिफुरन्तहासकुसुमम्मि ।

तवताविओ वि न मणो सिज्जारवणे तुहट्ठीणो ॥ २४ ॥

[अनुरागपट्टवति रतिवट्ठीस्सुरद्दामकुसुमे ।

तपस्तापितमपि न मनः शृङ्गारवने तव लीनम् ॥]

आणा जस्म विल्हा मीसे सेसव्व हरिहरेहि पि ।

सो वि तुह ज्ञाणजलणे मयणो मयण विअ विलीणो ॥ २५ ॥

[आहा परम विचरिता मीसे सेसव्व हरिहर मयापि ।

सो वि तुह ज्ञानजलणे मयणो मयण विअ विलीणो ॥]

उवसामिआ अणज्जा देसेसु तुए पवन्नमोणेण ।

अभणन्तच्चिअ कज्जं परस्स साहन्ति सप्पुरिसा ॥ १३ ॥

[उपश्रमिता अनार्या देशेषु त्वया प्रपन्नमौनेन ।

अभणन्त एव कार्यं परस्य साधयन्ति सत्पुरुषाः ॥]

मुणिणो वि तुहल्लीणा नमिविनमी खेअराहिवा जाया ।

गुरुआण चलणसेवा न निप्फला होइ कइयावि ॥ १४ ॥

[मुनेरपि तवालीनौ नमिविनमी खेचराधिपी जाती ।

गुरुणा चरणसेवा न निष्फला भवति कदाचनापि ॥]

भइं से सेअंसस्स जेण तवसोसिओ निराहारो ।

वरिसन्ते निव्वइओ मेहेण व वणदुमो तं सि ॥ १५ ॥

[भट्टं तस्य श्रेयसो येन तपःशोपितो निराहारः ।

वर्षान्ते निर्वापितो मेघेनेव वनद्रुमस्त्वमसि ॥]

उप्पन्नविमलनाणे तुमन्मि भुवणस्स विअलिओ मोहो ।

सेलुग्गयसूरे वासरम्मि गयणस्स व तमोहो ॥ १६ ॥

[उत्पन्नविमलज्ञाने त्वयि भुवनस्य विगलितो मोहः ।

सकलोद्गतसूर्ये वासरे गगनस्येव तमओधः ॥]

पूआवसरे सरिसो दिट्ठो चक्कस्स तं पि भरहेण ।

विसमा हु विसयतिहा गुरुआण वि कुणइ मइमोहम् ॥ १७ ॥

[पूजावसरे सदृशो दृष्टश्चक्रस्य त्वमपि भरतेन ।

विपमा खलु विषयवृष्णा गुरुणामपि करोति मतिमोहम् ॥]

ढमसमोसरणमुहे तुह केवलसुरवहूकउज्जोआ ।

गाया अग्गेइदिसा सेवासयमागयसिहि व्व ॥ १८ ॥

[प्रथमसमवसरणमुखे तव केवलसुरवधूकतोद्द्योता ।

जाता आग्नेयी दिशा सेवास्त्रयमागतशिखीव ॥]

हिअवयभङ्गमलिणो नूणं दूरोणएहिं मुहराओ ।

इओ पढमुल्लअतावसेहिं तुह दंसणे पढमे ॥ १९ ॥

[शारय इव बन्धवधमरणभागिनो जिन न भवन्ति त्वयि दृष्टे ।

अक्षैरपि ह्रियमाणा जीवाः संसारफुलके ॥]

अवहीरिषा तए पहु निन्ति निओगिक्कसङ्खलावद्धा ।

कालमणन्तं सत्ता समं कयाहारनीहारा ॥ ३३ ॥

[अवधीरितास्त्वया प्रभो नवन्ति निगोदै(योगै)ऋगृह्णलावद्धाः ।

कालमनन्तं सत्त्वा समं कृताहारनीहाराः ॥]

जेहि तविआणं तवनिहि जायइ परमा तुमन्मि पडिवत्ती ।

दुक्खाइ ताई मत्ते न हुन्ति कम्मं अहम्मस्स ॥ ३४ ॥

[यैस्तापितानां तपोनिधे जायते परमा त्वयि प्रतिपत्तिः ।

दुःखानि तानि मन्ये न भवन्ति कर्माधर्मस्य ॥]

होही मोहच्छेडं तुह सेवाए धुवत्ति नन्दामि ।

जं पुण न वन्दिअव्वो तत्थ तुम तेण सिज्जामि ॥ ३५ ॥

[भविष्यति मोहच्छेदस्तव सेवया ध्रुव इति नन्दामि ।

यत्पुनर्न वन्दितव्यस्तत्र त्वं तेन क्षीये ॥]

जा तुह सेवाविमुहस्स हन्तु मा ताड मह समिद्धीओ ।

आहियारसंपया इव पेरेन्तविडम्बणफलाओ ॥ ३६ ॥

[यास्तव सेवाविमुक्तस्य भवन्तु मा ता मन समृद्धयः ।

अधिकारसंपद इव पर्यन्तविडम्बनफलाः ॥]

भित्त्तूण तमं दीवो देव पयत्थे जणस्स पयडेइ ।

तुह पुण विदरीयमिणं जइइदीवस्स निव्वडिअन् ॥ ३७ ॥

[भित्त्वा तमो दीपो देव पदार्थाञ्जनस्य प्रकटयति ।

तव पुनविपरीतमिदं जगदेकदीपस्य निर्दत्तम् ॥]

मित्थत्तवित्तपमुत्ता सचेयणा जिण न हुन्ति किं जीव ।

वन्तन्मि वन्इ जइ मित्तिअ पि तुह दयणमन्तन्म ॥ ३८ ॥

[मित्थत्तवित्तपमुत्ता सचेयणा जिण न हुन्ति किं जीव ।

वन्तन्मि वन्इ जइ मित्तिअ पि तुह दयणमन्तन्म ॥]

पइँ नवरि निरभिमणा जाया जयदप्पभज्जणुत्ताणा ।
 वम्महनरिन्दजोहा दिट्ठिच्छोहा मयच्छीणम् ॥ २६ ॥
 [त्वयि केवलं निरभिमणा जगद्वर्षभज्जनोत्तानाः ।
 मन्मथनरेन्द्रयोवा दृष्टिक्षोभा मृगाक्षीणाम् ॥]
 विसमा रागद्वेसा निन्ता तुरयव्व उप्पहेण मणम् ।
 ठायन्ति धम्मसारिहि दिट्ठे तुह पवयणे नवरम् ॥ २७ ॥
 [विषमौ रागद्वेषौ नयन्तौ तुरगात्रिवोत्पथेन मनः ।
 तिष्ठतो धर्मसारथे दृष्टे तव प्रवचने निश्चितम् ॥]
 पच्चलकसायचोरे सइसंनिहिआसि चक्रधणुरेहा ।
 हुन्ति तुह च्चिअ चलणा सरणं भीआण भवरत्ते ॥ २८ ॥
 [प्रयलकपायचोरे सदासंनिहितासि चक्रधनुरेखौ ।
 भवतस्तत्रैव चरणौ शरणं भीतानां भवारण्ये ॥]
 तुह समयसरव्वमद्धा भमन्ति सयलासु रुक्खजाईसु ।
 सारणिजलं व जीवा ठाणट्ठाणेषु वज्झन्तो ॥ २९ ॥
 [तव समयसरोभ्रष्टा भ्रमन्ति सकलासु रु(द्र)क्षजातिषु ।
 सारणिजलमिव जीवा स्थानस्थानेषु बध्यमानाः ॥]
 सलिलिव्व पवयणे तुह गहिण उड्डुं अहो विमुक्कम्मि ।
 वच्चन्ति नाह कूपारहट्ठघडिसंनिहा जीवा ॥ ३० ॥
 [सलिल इव प्रवचने तव गृहीते ऊर्ध्वमधो विमुक्ते ।
 व्रजन्ति नाथ कूपारघट्टघटीसंनिभा जीवाः ॥]
 लीलाइ निन्ति सुक्खं अत्ते जह तित्थिआ तथा न तुमम् ।
 तह वि तुह मग्गलग्गा मग्गन्ति बुहा सिवसुहाई ॥ ३१ ॥
 [लीलया नयन्ति सुखमन्ये यथा तीर्थिका तथा न त्वम् ।
 तथापि तव मार्गलग्ना मृगयन्ते बुधाः शिवमुखानि ॥]
 नाग्गिच्च वन्धवहभग्णभाइणो जिण ण हुन्ति पइँ दिट्ठे ।
 अक्खहिंवि हीग्गन्ता जीवा समारफलयम्मि ॥ ३२ ॥

आयगिगिआ राणात्तं पि पत् धिरं ते कर्गन्ति जण्णमात्त ।
परममया तद् वि मणं तुत्तं समपज्जाण न जग्गि ॥ ३९ ॥

[आकृषिताः शयानां तानि शिरं ते कुर्वन्मनुरागम् ।

परममास्त्राणि मनस्तत्र समाजानां न हृग्नि ॥]

नात्तेहि^१ परिग्गहिभा कर्गन्ति तिसुत्तं मणेण पडिआराम् ।

तुत्तं नया नात्तं महागयल्ल अनुत्तमंलग्गा ॥ ४० ॥

[नारि(जि)भिः परिगृहीता कुम्भित तिसुत्तं क्षणेन प्रविशन् ।

तत्र नया नात्तं महागजा इतान्मोक्षमंडलाः ॥]

पावन्ति जसं असमज्जमा पि नयणेहि^१ जेहि^१ परसमया ।

तुत्तं समयमतोअहिणो ते मन्दा विन्दुनिम्मन्दा ॥ ४१ ॥

[प्राप्नुवन्ति यशोऽसमज्जसा अपि नचनेये परसमयाः ।

ता समयमहोदयेस्तानि मन्दा विन्दुनिस्वन्दाः ॥]

पइ सुक्के पोअम्मिय जीवेहि^१ भवन्नवम्मि पत्ताओ ।

अणुवेलमावयासुहपडिणहि^१ विउम्बणा विविहा ॥ ४२ ॥

[त्वयि मुक्ते पोत इव जीवैर्भवार्षवे प्रासाः ।

अनुवेलमापदा(गा)मुखपतितीविडम्बना विविधाः ॥]

सुत्थं अपत्थिआगयमत्थभवन्तो सुहुत्तवसिण ।

छावट्ठीअयराइं निरन्तरं अप्पइट्ठाणे ॥ ४३ ॥

[उपितमप्राथितागतमत्स्यभवान्तर्मुहूर्तमुषितेन ।

पट्पाटिसागरोपमानि (?) निरन्तरमप्रतिष्ठाने ॥]

सीउह्वासाधारानिवायदुक्खं सुतिक्खमणुभूअम् ।

तिरिअत्तणम्मि नाणावरणसमुच्छाइण्णावि ॥ ४४ ॥

[शीतोष्णवर्षधारानिपातदुःखं सुतीक्ष्णमनुभूतम् ।

तिर्यक्त्वेऽपि ज्ञानावरणसमवच्छादितेनापि ॥]

अन्तोनिक्खन्तेहि पत्तेहि पिअकलत्तपुत्तेहि ।

सुत्ता मणुस्सभवणाडएसु निब्भाइआ अक्का ॥ ४५ ॥

येन तस्य संबोधनम् । तथा सृष्ट आर्त्तं रोगैर्वर्तते राम' । न तथा अस्वामोऽरोगस्तस्य संबोधनम् । जनानभिनन्दयति तस्य संबोधनम् । तथा अष्टापद सुवर्णं तद्ददात्तमन्ताद्वा दीप्तिर्यस्य तस्य संबोधनम् । तप्तजाल्यतपनीयसमवर्णत्वाद्भवतः ॥

ते व. पान्दु जिनोत्तमाः क्षतरुजो नाचिक्षिपुर्पुण्यन्मनो

दारा विभ्रमरोचिता. सुमनसो मन्दारवा राजिताः ।

यत्पादौ च सुरोज्जिता सुरभयांचक्रुः पतन्त्योऽम्बरा-

दाराविभ्रमरोचिता. सुमनसो मन्दारवाराजिताः ॥ २ ॥

ते जिनोत्तमा जिनेन्द्रा वो युष्मान्पान्दु रक्षन्तु । किभूता । क्षता. क्षीणा रजो रोगा येषा येभ्यो वा ते । तथा येषा जिनाना मनो मानस कर्मतापन्न दारा कलत्राणि कर्तृरूपाणि नाचिक्षुपुर्न क्षोभयामासु । 'दारा. प्राणास्तु बलजाः' इति वचनाद्वारराज्ये बहुवचनान्तः पुल्लिङ्गश्च । ते दारा किभूता । विभ्रमैर्विलासै रोचिताः सशोभिताः । सुमनस. सुन्दरहृदया । मन्दारवा मृदुरवा. सन्तो राजिता. शोभिता । सुमनस' पुष्पाणि कर्तृणि यत्पादौ यद्यरणौ सुरभयानासु । किभूता' सुमनस. । सुरोज्जिता टे वमुक्ता । अम्बरादाकाशात्पतन्त्य' । समवसरणभुवि संगच्छमाना' । क्षाराविण शब्दा-दनाना भ्रमरास्तेषामुचिता योग्या । मन्दारकुसुमनातैरजिता' ॥

शान्तिं वस्तनुतान्मिथोऽनुगमनाद्यन्नैगमाद्यैर्नयै-

रक्षोभं जन हेऽतुलां छितमदोदीर्णाङ्गजालं कृतम् ।

तत्पूज्यैर्जगता जिनैः प्रवचनं दृष्यत्कुवाद्यावली-

रक्षोभजनहेतुलाञ्छितमदो दीर्णाङ्गजालंकृतम् ॥ ३ ॥

तज्जगता पूज्यैर्जिनैः कृत प्रवचन गणिषिटकरूप वो युष्माकं शान्ति मोक्षमुपगम 'नुतात्कुरुतात् । यन्मिथोऽनुगमनादनुवर्तनाद्धेतोर्नैगमादिभिर्नयैरक्षोभ परवादभि र्गते । हे जन भव्यलोक । शान्ति किभूताम् । अतुला निरुपमाम् । मत किभू त्तु'दमद छितमदोदीर्णमुच्छितमगानामाचारादीना जालं सन्तु यत्र तन् । तथा 'दिभेनि' सैव दूरात्मवन्द्याद्रक्षो राष्ट्रसत्तस्य भङ्गनर्भङ्गकारिभिरहेतुभिर्ल'ञ्छित म् । अदः प्रत्यक्षदृश्यम् । दीर्णमदने' रमणारिभिरल्लुप्तम् । मिथोऽनुगमना-न 'गुणादस्त्रिया न च' इति पद्यनी ॥

शीतांशुत्वपि यत्र नित्यमदधद्गन्धात्प्रधूलीकणा-

नाली केसरलालसा समुदिताशु भामरीभासिता ।

पायाद्ग श्रुतदेवता निद्रधती तनाञ्जकान्ती क्रमौ

नालीके सरलालसा समुदिता शुभामरीभासिता ॥ ४ ॥

महाकविशोभनमुनिप्रणीता चतुर्विंशनिजिनस्तुतिः ।

टिप्पणसमेता ।

धनपालपण्डितवान्धवेन शोभनाभिधानेन मुनिचक्रवार्तना विरचितानां प्रतिजिन
चतुष्कभावा पणवति(?)संख्यानां शोभनस्तुतीनामवचूरि किंचिद्द्विष्यते । तत्रादौ
शुगादिस्तुतिमाह—

भव्याम्भोजविवोधनैकतरणे विस्तारिकर्मावली-
रम्भासामज नाभिनन्दन महानष्टापदाभासुरैः ।

भक्त्या वन्दितपादपद्म विदुषां संपादय प्रोज्झिता-
रम्भासान जनाभिनन्दन महानष्टापदाभासुरैः ॥ १ ॥

हे नाभिनन्दन नाभिनरेन्द्रपुत्र, त्व महानुत्सवान्विदुषां संपादयेति संबन्धः । भव्या
एवाम्भोजानि कमलानि तेषां विवोधन एकोऽद्वितीयस्तरणि. सूर्यस्तस्य सवोधनं हे
भव्याम्भोजविवोधनैकतरणे । सूर्यो यथा स्वगोसभारैस्तमो विधूय पद्मखण्डानि विका-
सयत्येव भगवानपि मिथ्यात्वादितमस्तोम ध्वसयित्वा निजगोसभारैर्भव्यजन्तूना बोध
विधत्ते । ननु भव्यानामेव स प्रबोधं विधत्ते न त्वभव्यानां तर्हि तस्य तद्वोधनेऽसाम-
र्थ्यमायातमिति नैवम् । नहि भानवीया भानवो विश्व विश्वमवभासयन्तोऽपि कौशिक-
कुले आलोकमकुर्वाणा उपलम्भास्पद स्यु । एवं भगवतो वाणी विश्वविश्वस्य प्रमोद-
विधायिन्यपि यद्यभव्यानां केपाचिन्निविडकर्मनिगडनियन्त्रितानां प्रबोधाय न प्रभवति
तर्हि तस्या न ह्यसामर्थ्यम् । किं तु तेषामेवाभाग्यं येषां ता न रोचयन्ते (सा न रोचते)
नहि जलदो जलं प्रयच्छन्नूपरक्षेत्रे तृणान्यनुत्पादयन्नुपालम्भसंभावनामर्हतीत्यलं वि-
स्तरेण । विस्तारिणी विस्तारवती कर्मणा ज्ञानावरणादिभेदभिन्नानामावली माला सैव
रम्भा कदली तस्या प्रमर्दहेतुत्वात्सामजो हस्ती । तस्य संबोधनम् । हे नाभिनन्दन ।
तथा महत्यो नष्टा आपदा यस्य स महानष्टापत् । संबोधनं वा । तथा आभासुरैः का-
न्तिसभारेण समन्ताद्देदीप्यमानैरासुरैर्देवविशेषैर्भक्त्या आन्तर चित्तप्रतिबन्धेन हे व-
न्दितपादपद्म हे स्तुतचरणकमल । प्रोज्झिताः प्ररूपेण त्यक्त्वा आरम्भाः सावयव्यापारा

१ एतस्या जिनस्तुते. पुस्तकत्रयमवचूरिसमेत केवलदासात्मजेन भगवानुदासश्रे-
ष्ठिनास्मदर्थं प्रहितम्. तत्र प्रथमं शुद्ध सुन्दर पद्मपत्रात्मक १५०५ मिते विक्र-
माब्दे लिखितम्. द्वितीयमपि तादृशमेवैकादशपत्रात्मक १६१४ मिते विक्रमाब्दे
लिखितम्. तृतीयं नातिशुद्ध त्रयोदशपत्रात्मक १६१५ मिते विक्रमाब्दे लिखि-
तम्.

निर्भिनशत्रुभवभय शं भवकान्तारतार तार ममारम् ।

वितर त्रातजगनय शंभव कान्तारतारतारममारम् ॥ ९ ॥

हे निभिन्नशत्रुसभूतभय, हे सत्तारकान्तारतारक, हे तार उज्ज्वल, अरं शीघ्र नम श सुत देहि । हे रक्षितजगत्प, शंभव जिन, चोपितुरतोवरत अनासक्त, न रमत इत्यरमोऽरममाणोऽक्कीडन्मारः कानो यत्र ॥

आश्रयतु तव प्रणतं विभया परमा रमारमानमदमरैः ।

स्तुत रहित जिनकदम्बक विभयापरमार मारमानमदमरैः ॥ १० ॥

हे जिनकदम्बक जिनसमूह, रमा लक्ष्मीस्त्वव प्रणत नरमाश्रयतु । किभूता । विभया रोन्धिया परमा प्रकृष्टा । अरं शीघ्रमानमन्तश्च ते सुराश्च ते स्तुत वन्दित । हे विगतभय । हे न परान्मारयतीत्यपरमार । सर्वजन्तुरक्षक । हे रहित लक्ष्म । कै । काममानमदमरणैः ॥

जिनराज्या रचितं स्तादसमाननयानया नयायतमानम् ।

शिवशर्मणे मतं दधदसमाननयानयानया यतमानम् ॥ ११ ॥

जिनानां राज्या श्रेष्ठ्या रचित अर्थस्य तदुक्तत्वात्कृत मत शासन नोऽस्माक शिवसुखाय स्ताद् भयात् । किभूतया । असने निरूपने आननयाने मुखगमने चत्वात्तया न इत्यत्र 'शैर्यः' इति रत्न चः । 'स्वरे वा' इति विकल्पत्वात्तस्मात् न लुक् । आयतो विपुलो मान पूजा प्रमाणं वा चत्स्य तत्तथा । दधत् धारयत् । कान् । असमाननयान् अमदशनयान् । किभूतया जिनराज्या । अयानया अवाहनया । मत किभूतम् । यतमान प्रचल कुर्वाणम् ॥

शृङ्खलभृत्कनकनिभा यातामसमानमानमानवमहिताम् ।

श्रीवज्रशृङ्खलां कजयातामसमानमानमानवमहिताम् ॥ १२ ॥

या देवी शृङ्खलाभरणशृङ्खलवर्णवर्णा चास्ति ता धीवज्रशृङ्खला वज्रशृङ्खलाभिधानामानम । किभूताम् । असमानोऽसाधारणो मान पूजा बोधो वा येषाम् । अथवा अमदरां अन्नमानौ प्राणात्कारौ येषां ते असमानमाना । ते च मानवाश्च तैर्मरिणा पूजिता ताम् । कजयातां पद्मजगताम् । असमान निररुकारं यथा स्ताद् एवनाग्न न्मस्तुर । अवन पाप तप्त विपत्ते येषां तेऽनयनास्तेभ्यो हिताम् ॥

त्वमशुभान्यभिनन्दन नन्दितासुरवधूनयन परमोदर ।

स्मरकरीन्द्रविदारणैस्सन्निभुरव धूनय न परमोऽदर ॥ १३ ॥

हे अभिनन्दन त्वमशुभान्यभिनन्दन नन्दितासुरवधूनयन परमोदर । त्वमशुभान्यभिनन्दन नन्दितासुरवधूनयन परमोदर ॥ १३ ॥

पद्ममुपरि दधाना वारिजाना ल्हार्पा-

त्सदमरसहिता या बोधिकामा नवानाम् ॥ २६ ॥

सा जिनाना ततिर्वो युष्माक मनोउत्तेगोनर मज्जतु गच्छतु । किंभूताया । सद्द दम-
रसेन वर्तन्ते ये तेदा हिताय । जिनततिः किंभूता । मानवानानरराणामधिका उत्कृष्टा ।
या जिनभेषिर्त्प्रापैर्द्विहारं कृतवती । किंभूता । नवानां नवसंख्यानां नूतनानां वारि-
जानां स्वर्णकमलानामुपरिघात्पद स्थापयन्ती । सद्देवयुष्मा । बोधिकामा रायमवास-
बोधित्वात्परेषा बोधिर्धर्मपास्त्रिजन कानो यस्याः सा ॥

दिशदुपशमसौख्यं संयतानां सदैवो-

रु जिनमतमुदारं काममायामहारि ।

जननमरणरीणान्वासयन्तिरुद्धवासे-

ऽरुजि नमत मुदारं काममायामहारि ॥ २७ ॥

हे जना जिनमत नमत प्रणमत । किंभूतम् । उरु प्रौढ प्रसन्नमुख ददत् । केषाम् ।
संयताना मुनीनाम् । सदैव सर्वदा । उदारमुदात्तम् । कानमलार्थमायामहारि दैर्घ्यशोभि ।
अरुजि रोगरहिते सिद्धवासे वास कारयन् । कान् । जन्ममरणस्त्रिजान् । मुदा हर्षेण ।
अरं शीघ्रम् । काममाययोर्माहारि महावैरिभूतम् ॥

दधति रविसपत्नं रत्नमाभास्तभास्व-

नवघनतरवारिं वा रणारावरीणाम् ।

गतवति विकरत्याली महामानसीष्टा-

नव घनतरवारिं वारणारावरीणाम् ॥ २८ ॥

हे महामानति देवि. इष्टानभिन्तान्नरादीनव रक्ष । हे गतवति प्रापुषि । कस्मिन्वार-
णारौ सिद्धे । हे दधति धारयन्ति । किम् । रत्नं मणिम् । किंभूतम् । रविसपत्न रविप्रति-
पक्ष प्रभाधिक्यात् । आभया कान्त्या अतो भास्वान्सूर्यो येन स चासी नवो नूतनो
घनो निबिडस्तरवारिः स्वाथ तम् । वा समुष्ये । सिद्धे किं कुर्वति । अरीणा वैरिणाना-
लीं श्रेणिं विकिरति निपति । किंभूतामालीम् । रणत्यारावेण रीणां क्षीणाम् । जह किं-
भूतम् । घनतरवारिं सान्द्रतरपानीयम् । रत्नविशेषणं वा ।

तुन्यं चन्द्रप्रभ जिन नमस्तामसोज्ज्वन्मितानां

हाने कान्तानलसम दयावन्दितायासमान ।

विद्वत्प्रज्ञा प्रकटितपृथुन्पृष्टष्टान्तहेनू-

हानेकान्तानलसमदया वन्दितायाममान ॥ २९ ॥

हे चन्द्रप्रभ जिन, हे दयावत् तुन्यं नमोऽस्तु । नम नमन्निष्क्रियमानान्

उज्वला । हे अध्याह्णे । क । द्विपेन्द्रे । किभूते । अतिमते । मदीदृते । चन्द्रकरा इव
श्वेता भा यस्य तस्मिन् । स्वायत्ता मिजायानेन अगे पर्वत इव । अतनु प्रचुर मद्वनं
मदवारि यस्य तस्मिन् । अरातिर्वरी सोऽस्वास्तीलरातिनाम् तस्य भावोऽरातिमत्ता
सा न मता यस्यास्तस्याः संयोधनम् ॥

तवाभिवृद्धिं सुविधिर्विधेयात्स भानुरालीनतपा दयावन् ।

यो योगिपङ्कचा प्रणतो नभ सत्प्रभानुरालीनतपादयावन् ॥ ३३ ॥

न सुविधिर्जिनो हे दयावन् जन, तव समृद्धिं विद्यान् । भानुर घोरनार्जनमाश्रित
तपोऽनरानादिषु यस्य न । न स्वामी अन्नरक्षन् योगिवृन्देन प्रकृष्येण नन । योगि-
पङ्कचा वधभूतया । नभ नद्यो देवास्तेषां नभा पर्यन् अन्तुगवन्ती अन्तुश्रेणियं नाम्नां
नतो पायी यन्मानया ॥

या जन्तुजाताय हितानि राजी नारा जिनानामलपद्ममालम् ।

दिन्यान्नुदं पादयुगं दधाना साराजिनानामलपद्ममालम् ॥ ३४ ॥

या नारा श्रेया जिनाना ततिर्जन्तुजाताय हितानि अल्पन् गदितवन्ती न्य म्म ल-
लमलर्षं सुद प्रीतिं दिश्याद्यान् । वधभूता । पादयुग्मं वारयन्ती । राजिनी राज्ञ-
शीला नाना बहुविधा अन्ता पद्ममाला यस्य तन्पादयुगम् ॥

जिनेन्द्र भङ्गे प्रथमं गभीराशु भारती अन्यतमन्तवेन ।

निर्नाशयन्ती मम शर्म दिश्यान् शुभारतीजन्य तमन्तवेन ॥ ३५ ॥

हे जिनेन्द्र तव भारती मम शर्म सुख देयात् । विभूता । भङ्गे दिश्यान् शर्म-
नया आशु मीमांसोऽजान निर्नाशयन्ती । वेन । शर्मनामश्यात्मसौ न शर्मन्तेन शै-
वृतेन त्रया प्रथमा । तव शीलया । शर्माननाकारणम् । हे इव मन्तवेन ।

दिश्यागशाशु ज्वलनाशुभात्पमध्या गिता क प्रवशतादयम् ।

नम न नाएत नाक्षिप्राती । किंभूता । कमलगदरा होमलागदं नरयाः सा कमलग
रगाः । तारा मनोहरा । वा समुगवे ॥

जिनवरततिर्जीवालीनामकारणवत्सला-

समदमहितामारादिष्टा समानवराजया ।

नमदमृतभुक्पद्म्या नृता तनोतु मति ममा-

समदमहितामारादिष्टा समानवराजया ॥ ४२ ॥

जिनेन्द्रराजिर्मम मतिं ददातु । किंभूता । प्राणिगणानां निर्निमित्तवत्सला । असमो
दमो येषा निरुपमदमला वा हिताभिपेता । अनारा अकामा अनरणा वा । आदिष्टो
दत्तोऽसमानोऽपूर्वो वरो वाञ्छितार्थप्राप्तिर्या सा । अजया अपरिभूता । यद्वा न जायते
इत्यजा तथा नमन्तो नमा येऽमृतभुजो देवास्तेषा पद्या नृता स्तुता । मतिं किंभूताम् ।
अनमदैर्निरुकारैर्महिता पूजिताम् । आरान् सोमनिष्टा पूजिता अभिमता वा । देव-
पद्म्या किंभूतया । सह मानवराजैर्नरेन्द्रैर्वर्तते या तथा ॥

भवजलनिधिभ्रान्यज्जन्तुव्रजायतपोत हे

तनु मतिमतां सन्नाशाना सदा नरसंपदम् ।

समभिलषतानर्हन्नाथागमानतभूपति

तनुमति मता सन्नाशानां सदानरसं पदम् ॥ ४३ ॥

हे सत्साराणवभ्रमन्तुजातविपुलयानपात्र जिनेन्द्रसनय मतिमतां पुरुषाणां नरसंपदं
मानवगुह्यं समभिलषतां वाञ्छतां सह दाने रसेन वर्तते सदानरसं पदं तनु विधेहि ।
इति सट्ठं (२) । नरसंपदं किंभूताम् । तनुमति प्राणिनि मतानभीष्टामभिनताम् । किंवि-
दिष्टानाम् । सन्ना क्षीणा आशा मनोरथा येषाम् । नरसंपदं किंभूताम् । आनता भूपतयो
ररुगा सा ताम् । सन् विद्यमानो नासो नरण येषा ते । अल्पादुपामित्यर्थः ॥

धृतपविफलाक्षालीघण्टैः करैः कृतबोधित

प्रजयतिमहा कालीमर्त्याधिपङ्कजराजिभिः ।

निजतनुलतामध्यासीनां दधत्वपरिक्षतां

प्रजयति महाकाली मर्त्याधिपं कजराजिभिः ॥ ४४ ॥

महाकाली देवी प्रजयति प्रकपेण वैरिजयेन सपोष्ट्या वर्तते । करैर्हस्तैरुपलक्षिता
किंभूते । एता वज्र फल-जपमाला पट्टा धरते तथा । देवी किंभूता । बोधिता प्रजा
लोके धरते बोधितप्रजास्ते च ते पतयथ साधवः । ततो हतो बोधितप्रजयतीति मन्त्र-
पूजा उन्मवो वा दया एव तथा काली इत्यान्ना दधती धारयन्ती । काम् । एव
मन्त्रं किंभूताम् । अपरिक्षानदयिताम् । कैः । अति पीडा अभिमर्त्या

पङ्ककर्म कालायम्, जरा विघ्नमा, आजि' प्रधानं तै' । पुन किंभूताम् । अव्यामीनाम् ।
कम् । मर्याधिप पुरुषप्रकाण्डम् । करं किंविशिष्टं । कज पञ्च तद्वद्राजिभी राजनर्गलै ॥

पूज्य श्रीवासुपूज्याष्टजिन जिनपते नूतनादित्यकान्ते-

ऽमायासंसारवासावन वर तरसाली नवालानवाहो ।

आनम्रा त्रायतां श्रीप्रभवभवभयाद्विभ्रती भक्तिभाजा-

मायासं सारवासावनवरतरसालीनवालानवाहो ॥ ४९ ॥

हे पूजनीय, हे श्रीवासुपूज्य, हे अष्टजिन, हे जिनपते, भक्तिभाजां जनानामाली
श्रेणिस्त्वया त्रायता रक्षताम् । नूतनो विभातसमये उद्वच्छन् य आदित्यस्तद्वद्राका
कान्तिर्यस्य तस्य संवोधनम् । हे अमाय अदम्भ । हे असंसारवान्, मुक्तां प्राप्तवान् ।
हे अवन रक्षक, हे वर प्रधान । केन । तरसा वलेन वेगेन वा । यद्वा मायाससारवा-
साभ्यां सकाशादवति रक्षतीति । नवालानवद्राह् भुजौ यस्य तस्य संवोधनम् । आली
किंभूता । आनम्रा कृतप्रणामा । कस्मान्नायताम् । श्रीप्रभव कामस्तद्रव यद्भयं तस्मान् ।
हे श्रीभव लक्ष्मीसमुत्पत्तिस्थानेति पृथग्जिनामन्त्रग वा । आली किं कुर्वाणा । दयती ।
कम् । आयास दु ख श्रम वा । सारवा प्रारब्धस्तुतित्वात्सशब्दा । असां प्रत्यक्षा । अन-
वरतमजलं रसाया पृथिव्यां लोना वाला. केशा यस्या. सा । एतेन भक्त्याधिक्य सू-
चितम् । नवा कतिपयदिनप्राप्तवोधि. अस्मदादिवन् । अहो इत्यामन्त्रणे ॥

पूतो यत्पादपाणु शिरसि सुरततेराचरचूर्णशोभां

या तापत्रासमाना प्रतिमदभवतीहार ताराजयन्ती ।

कीर्ते. कान्त्या ततिः सा प्रविकिरतुतरां जैनराजी रजस्ते

यातापत्रासमानाप्रतिमदभवती हारतारा जयन्ती ॥ ४६ ॥

पूत पवित्रो यत्पादपाणुश्वरणरेणु सुरसमूहस्य मस्तके चूर्णशोभां वासक्षोदलज्ज्नी
प्राप्तवान् । या ततिस्तापत्रा तापभेत्री । असमाना गुणैरनन्यसदृशी । प्रतिमद प्रतिगत-
मद निर्मदभवति रक्षति । इह अरता अप्रतिवद्वा । राजयन्ती शोभां लम्भयन्ती । ना
तती रज' कर्म ते तव प्रविकिरतु क्षपयतु । किंविशिष्टा । जिनराजानामिय जैनराजी
तीर्थकरसंवन्धिनी । अप्रतिमो दमो यस्याः सा अप्रतिमदभवती । याता गता आपद्वि-
पत्, त्रासस्त्वाकस्मिक भयम्, मानो गर्वो यस्या. सा । कीर्तेः कान्त्या जयन्ती अभिभ-
वन्ती । काः । हारतारा मुक्तावलीनक्षत्राणि ॥

नित्यं हेतूपपत्तिप्रतिहतकुमतप्रोद्धतध्वान्तवन्धा-

पायायासाद्यमानामदन तव सुधासारहृद्या हितानि ।

वाणी निर्वाणमार्गप्रणयिपरिगता तीर्थनाथ क्रियाम्ने

पापायासाद्यमानामदनत वसुधासार हृद्याहितानि ॥ ४७ ॥

न्तिका अधमाला चरता । प्रभाजितैस्तेजस्तिररुहैर्तुंगा स्तुता । परम चाप धनुर्ला
तीति । धारोहणशीला । काम् । सुष्टु धावतीति सुधाना सुवेगा या सुरभी गौन्नाम ।
अनायमनी नीरोगा सभा यस्याः सा । क्षमा लातीति क्षमाले नयि ॥

सकलधौतसहासनमेरवस्तव दिशन्त्वभिषेकजलप्लवा ।

मतमनन्तजित. सपितोल्लसत्सकलधौतसहासनमेरवः ॥ ५३ ॥

सकला* समस्ता धौता* धातिता सहासा. सविकामा नमेरवो वृक्षविशेषा यंस्ते ।
मतमभिषेकम् । हे अनन्तजिन । चतुर्विंशत्य तीर्थकृतो द्वे नाम्नी अनन्तोऽनन्तजिञ्च । सहा-
सनेन स्नानपीठेन असंनर्वा वृक्षविशेषैर्वर्तते ततः सपित स्नान कारित उरसञ्चोभ-
मानेन सकलधौत सहेमा सहासनो मेरुयैस्ते । यद्वा सकलधौत समुवर्णं सप्त समर्थं द-
ट्मासन यस्मिन् । तत सपित उरसन् सकलधौतसहासनमेरुयैस्ते । हे अनन्तजिञ्च
तव स्नानजलप्रवाहा मत हित दिशन्त्विति स्यन्ध ॥

मम रतामरसेवित ते क्षणप्रद निहन्तु जिनेन्द्रकदम्बक ।

वरद पाददुशं गतमज्ञताममरतामरसे विततेक्षण ॥ ५४ ॥

हे जिनेन्द्रपटल, ते तव पादयुग ममाज्ञता जात्य निहन्तु । रता सकृच्चिता ये-
ऽमरास्तै. सेवित । हे क्षणप्रद उत्तवज्ञत्रक । वर ददातीति वरद । पादयुग किंभूतम् ।
गत प्राप्तम् । क. । अमरतामरसे मुरलतनवकमलेषु । जातित्वादेकवचनम् । वितते वि-
स्तीर्णे लोचने यस्य तस्य संबोधनम् ॥

परमतापदमानसजन्मन प्रियपदं भवतो भवतोऽवतात् ।

जिनपतेर्भेतमस्तजगन्यीपरमतापदमानसजन्मनः ॥ ५५ ॥

हे भव्यलोका, जिनेन्द्रमत भवतो युष्मान् भवत. सत्तारान् अवताद्रक्षताम् । वि-
वितिष्टम् । परमताना वौद्धादिशाननानामापदा हेतुत्वादापहृथसनम् । अमानान्यसं-
रयानि सजन्ति सबध्यमानानि मन प्रियाणि चित्तप्रीतिकराणि पदानि स्वायन्तानि
यस्मिस्तत् । जिनपते कथभूतस्य । अस्तो ध्वस्तो जगन्ध्या* परमतापदो महासताप-
कारी मानसजन्मा कानो येन तस्य ॥

रसितमुच्चतुरङ्गमनायकं दिशतु काञ्चनकान्तिरिताच्युता ।

धृतधनु फलकासिशरा करै रसितमुच्चतुर गमनाय कम् ॥ ५६ ॥

अच्युता अलमा देवी क सुख देयान् । कथभूता । रता प्राप्ता । कम् । उच्चतुरङ्ग-
नायक तुङ्गाश्वपकाण्डम् । विविदिष्टम् । रसित शक्यमानम् । उत्प्राबल्येन चतुर द-
क्षम् । अतित नालवणम् । यद्वा रसिते मुत्रमोदो यस्य स चामो चतुरथ तम् । गम-
नाय गत्यर्थम् । देवा कथभूत काञ्चनकान्तिरितासा सा । कर शक्यता चापावरण-
रक्षणाय यया सा ॥

वित्ता अधमाला यस्या । प्रभाजितैस्तेजस्तिरसृष्टेनुंता खुता । परम चापं धनुलां
तीति । आरोहणनीला । वाम् । सुष्टु धावतीति सुधाना सुवेगा या सुरभी गोन्ताम ।
अनायमनी नीरोगा सभा यस्याः सा । क्षमा लातीति क्षमाले मयि ॥

सकलधौतसहासनमेरवस्तव दिशन्त्वभिपेकजल्पवा ।

मतमनन्तजित. रूपितोल्लसत्सकलधौतसहासनमेरव. ॥ १३ ॥

सकला. समस्ता धौता धालिता सहसा सविकाना नमेरवो वृक्षविशेषा यस्ते ।
मतमभिप्रेतम् । हे अनन्तजिन । चतुर्दशस्य तीर्थकृतो द्वे नाम्नी अनन्तोऽनन्तजिग । सहा-
सनेन स्नानपीठेन असनेर्वा वृक्षविशेषैर्वर्तते ततः रूपित स्नान कारित उल्लसत्शोभ-
मान सकलधौत. सहैमा सहस्रानो मेरुयैस्ते । यद्वा नकलधौत सनुवर्ण सह समर्थ दृ-
टमासन यस्मिन् । तत रूपित उल्लसन् सकलधौतसहासनमेरुयैस्ते । हे अनन्तजिन्,
तव स्नानजलप्रवाहा मत हित दिगन्त्विति संबन्ध ॥

मम रतामरसेवित ते क्षणप्रद निहन्तु जिनेन्द्रकदम्बक ।

वरद पाददुर्गं गतमज्ञताममरतामरसे विततेक्षण ॥ १४ ॥

हे जिनेन्द्रपटल ते तव पादयुग ममाज्ञता जाप्य निहन्तु । रता सकृच्चित्ता ये-
ऽमरस्तैः सेवित । हे क्षणप्रद उत्सवदायक । वर ददातीति वरद । पादयुग किंभूतम् ।
गत प्राप्तम् । क । अमरतामरसे सुरकृतनवकमलेषु । जातित्वादेकवचनम् । वितते वि-
स्तीर्णं लोचने यस्य तस्य संबोधनम् ॥

परमतापदमानसजन्मन प्रियपदं भवतो भवतोऽवतात् ।

जिनपतेर्मतमस्तजगन्नयीपरमतापदमानसजन्मन ॥ १५ ॥

हे भव्यलोका जिनेन्द्रमत भवतो युष्मान् भवत सत्सारात् अवताद्रक्षताम् । कि-
वितिष्टम् । परमताना यौद्धादिशासनानामापदां हेतुत्वादापद्रवसनम् । अनानान्यसं-
ख्यानि सजन्ति संदध्नमानानि नन प्रियाणि चित्तप्रीतिकरणि पदानि स्वायन्तानि
यस्मिन्नात् । जिनपतेः कथभूतस्य । अस्तौ ध्वस्तौ जगत्प्या परमतापदो महासंताप-
कारी मानसजन्मा कामो येन तस्य ॥

रसितमुच्चतुरङ्गमनायकं दिशतु काञ्चनकान्तिरिताच्युता ।

धृतधनु फलकासिशरा करै रसितमुच्चतुरं गमनाय कम् ॥ १६ ॥

अन्युता अलप्ता देवी क सुर देवात् । कथभूता । रता प्राप्ता । कम् । उच्चतुरङ्ग-
नायक तुङ्गप्रकाण्डम् । विविदिष्टम् । रसित शब्दाप्रमानम् । उत्प्रायत्येन चतुर द-
क्षम् । अस्ति नीलवर्णम् । यद्वा रसिते मुन्त्रमोदो यस्य स चामो चतुरध तम् । गम-
नाय गत्यर्थम् । देवी कथभूता । वाचनवक्त्रान्तिर्यस्या सा । करै शयैर्धता चापान्
सङ्घाणा यया सा ॥

सदानवसुराजिता असमरा जिना भीरदाः

क्रियासु रुचितासु ते सकलभा रतीरायताः ।

सदानवसुराजिता असमराजिनाभीरदा

क्रियासुरुचितासु ते सकलभारतीरा यताः ॥ ५० ॥

ते जिनास्ते तव आयता विपुला रतीर्मुद्रः क्रियासु कर्तव्येषु क्रियासुर्दयासु । कि-
भूतासु । रुचितासु इष्टासु । उचितासु योग्यासु । पुष्परूपास्त्रिलयर्थे । जिना. किंविशिष्टा ।
सदानवै सासुरै सुरैरुपसर्गादिभिरजिता । असमरा अरणा । मियं भीतिं रदन्ति मि-
न्दन्तीति भीरदाः । 'रद विलेखने' । सकला. सदोषा संसारकृत्स्नरूपा ये भारास्तेषां पर्यन्ते
स्थितत्वात्तीरा । यद्वा असदोषा भारतीरीरयन्ति रान्ति वा । यता प्रयत्नवन्तः । सदान
सत्याग यद्वसु सुवर्णं तेन राजिता शोभिता । असमा. शोभमानाश्च नाभीरदा येषा
ते । सकला समस्ता भा दीप्तिर्येषा येषु वा । यद्वा सह कलभया रुचिररुचा वर्तन्ते ॥

सदा यतिगुरोरहो नमत मानवैरञ्चितं

मतं वरदमेनसा रहितमायताभावतः ।

सदायति गुरोरहो न मतमानवैरं चितं

मतं वरदमेन सारहितमायता भावतः ॥ ५१ ॥

अहो लोका, यतिगुरो सर्वज्ञस्य भावतो भक्त्या मत शासनं नमत । सदा सर्वका-
लम् । कथभूतम् । मानवैर्मानुषैरञ्चितं पूजितम् । वरमभीष्टार्थं ददाति वरदम् । एनसा
पापेन रहित त्यक्तम् । यतिगुरो किंभूतस्य । आयताभावत आयता विपुला भा अ-
स्यास्तीति मतुप् । मत किंभूतम् । सदायति सती शोभना आयतिरागामिकालः प्रभूता
वा यस्य तत् । गुरोरर्हतो रहो रहस्यभूतम् । न मतेऽभीष्टे मानवैरे यस्य । चितं व्या-
प्तम् । केन । वरदमेन प्रधानोपशमेन । किंभूतेन । आयता आगच्छता । मतं कथंभूतम् ।
मतं सर्वस्याभिप्रेतम् । सारं च चद्धितं च । यद्वा सारं हितं यस्मिन् ॥

प्रभाजि तनुतामलं परमचापला रोहिणी

सुधावसुरभीमना मयि सभाक्षमालेहितम् ।

प्रभाजितनुतामलं परमचापलारोहिणी

सुधावसुरभीमनामयिसभा क्षमाले हितम् ॥ ५२ ॥

रोहिणी देवी मयि विषये ईहितममलमनवद्यं हित शुभोदकं तनुतां कुरुताम् । मयि
भूते । प्रभाजि प्रकर्षेण भजत इति तच्छीले । अलमत्यर्थम् । पर प्रकृतम् । देवी
विशिष्टा । अचापला चापत्यमुक्ता । सुधा प्रासादलेपनद्रव्यं तद्वद्वसु तेजो यस्याः ।
६ अमृतमेव द्रव्यं यस्याः । न भीर्भय मनमि यस्याः सा अभीमना । सभा सका-

देवमेवनीयया । हे अस्मरोद्रेकोपदृत न कामवेगपीडित । जात प्रादुर्भूतं विश्वातिशायि
रुपं सौन्दर्यं यत् । हे विभय गतभय । अतनुररुशा आर्या प्रगल्हा धीर्यत् तस्य संबो-
धनम् । त्वमित्यस्यानुत्तलापि रक्षेति क्रिययोपलब्धत्वा विशेषणं वा । अत्र तनोर्मेहणा
हेय । सोऽपि पद्मरागमग्निर्नैः पादैर्मूले राजते स्वर्णवर्षभ । भ्रमा भुव विभानि । अ-
मरमेव्यथ स्वात् ॥

ते जीयासुरविद्विषो जिनवृषा माला वधाना रजो-

राज्या मेदुरपारिजातसुमन संतानकान्ता चिता ।

क्रीर्त्या कुन्दसनत्विपेपदापि ये न प्राप्तलोकत्रयी-

राज्या मेदुरपारिजातसुमन संतानकान्ताञ्चिता ॥ ६२ ॥

ते जिनोत्तम जयन्तु । ये प्राप्तत्रैलोक्यैश्वर्या अपि ईदृशपि न मेदुर्नन्द नकुरिति सं-
बन्ध । किंविशिष्टा । अविद्विष नदुरहिता । मालां मज धारयन्ता । माला किंभू-
ताम् । रजोराजा परमपूरेण मेदुरा पारिजातकुसुमालि संतानकानि संतानककुसुमालि
न तेषामन्ता अवयदा यत्नां ताम् । चिता न्याया । जया । जीर्त्या । कथभूतना । कु-
न्दपुपोल्लवला । अपारिजाता अपातवैरिहत्या ये सुमन मनान विद्वन्मूहा देव-
रमूहा वा तेषा वान्ता गिरप्रान्ता प्रामदरा कियो वा तरनिता पूजिता ॥

जैनेन्द्र मतमातनोलु सततं मन्यग्दृशा मद्रुणा-

लीलाभं गनहारि भिन्नमद्रन तापापहृद्यामरम् ।

दुर्निमैर्जनिरन्तरान्तरगतमोनिर्नामि पदुल्लम-

लीलाभङ्गनहारिभिन्नमद्रनन्तापापहृद्यामरम् ॥ ६३ ॥

जनेन्द्र जिनैन्द्रप्रोक्तं सर्वं मद्रुणोत्तममन्त्रं तं वा विनयोऽहम् । किंविद्विषाम् ।
मद्रुः मद्रुवाजाभं हांमि मनोहरम् । गिनो विदीपो मद्रुमोऽमो रैव । मद्रु मद्रु-
नन्तामपहृद्यति । वाभानि प्रान्ति गतीति । दुर्निमैर्दुःसुखैश्च गिरान्तः किंविद्वि-
षामन्त्रमन्त्रार्थव तमो मोर्निर्नामसीत्येवर्गीत्यम् । पदुल्लमोऽप्यहं विद्वन्मूहा
मद्रुजैरम् महावीर्यमहावीर्यो भिन्नमद्रि । मद्रुमोऽमो मद्रुमोऽमो मद्रुमोऽमो

नमः श्रीधर्म निष्कर्मोदयाय महितायते ।

मर्त्यामरेन्द्रनागेन्द्रैर्दयायमहिताय ते ॥ ५७ ॥

हे धर्मनाथ जिन, ते तुभ्य नमोऽस्तु । कथंभूताय । निर्गत कर्मोदयो मलोत्पादो यस्य स तस्मै निर्गतकर्मोदयाय । महिता पूजिता आयतिरुत्तरकाल प्रभुता वा यस्य । चद्वा महिता आसमन्ताद्यतयः साधवो यस्य तत्संबोधनम् । कैर्मर्त्यामरेन्द्रनागेन्द्रैर्मर्त्यांशामराश्र तेषामिन्द्रा नागेन्द्राश्च । नागेन्द्रस्योपलक्षणात्पातालवासिदेवै । दया न यमाश्च प्रतानि तेषां हिताय ते तुभ्यम् ॥

जीयाज्जिनौघो ध्वान्तान्तं ततान लसमानया ।

भामण्डलत्विषा यः स ततानलसमानया ॥ ५८ ॥

स जिनौघो जीयात् । भामण्डलकान्त्या यो ध्वान्तध्वस ततानाकृत । किभूतया । ततो विपुलो योऽनलो वद्विस्तत्सदृशया लसमानया वर्धमानया ॥

भारति द्राग्जिनेन्द्राणां नवनौ रक्षतारिके ।

संसाराम्भोनिधावस्मानवनौ रक्ष तारिके ॥ ५९ ॥

हे जिनवराणा वाणि, अस्मानवनौ पृथिव्या रक्ष । किविशिष्टा । नवा प्रत्यग्रा नौर्म-
द्विनी(?) संबोधन वा । कस्मिन् । संसाराम्भोनिधौ भवसागरे । अक्षतानुपहता अरय-
शत्रवः क जल यत्र । हे तारिके निर्वाहिके ॥

केकिस्था वः क्रियाच्छक्तिकरा लाभानयाचिता ।

प्रज्ञप्तिर्नूतनाम्भोजकरालाभा नयाचिता ॥ ६० ॥

प्रज्ञप्तिर्देवी वो युष्माकमयाचिता अप्रार्थिता लाभान् दद्यात् । किभूता । केकिनि मयूरे तिष्ठतीति केकिस्था । शक्तिः प्रहरणविशेषः करे यस्या । नवकमलवत्कराला अन्युल्वणा भा यस्या. सा नयेन नीत्या आचिता व्याप्ता ॥

राजन्या नवपद्मरागरुचिरैः पादैर्जिताष्टापदा-

त्रेऽकोपद्रुत जातरूपविभया तन्वार्य धीर क्षमाम् ।

विभ्रत्यामरसेव्यया जिनपते श्रीशान्तिनाथास्मरो-

त्रेकोपद्रुत जातरूप विभयातन्वार्यधी रक्ष माम् ॥ ६१ ॥

हे श्रीशान्तिदेव, मा रक्ष पालय । जिनोऽष्टापदादिर्मह्येन तस्य संबोधनम् । कया । तन्वा शरीरेण । किभूतया । पादैश्चरण राजन्या शोभमानया । किभूते । नवपद्मरागो नूतनकमलरक्तना तद्द्रुचिरश्चास्मि । हे अकोप अकोप । पुनस्त्वंवा किभूतया । दुन-
सुत्तम यज्जानरूप तपनीय तद्द्रुभिः कान्तिर्यस्यास्मया । हे अर्थ स्वामिन् । हे धीर प-
रीपहायक्षोभ्य । तन्वा कि कुर्वत्या । क्षमा क्षान्ति विभ्रत्या मारयन्त्या । अमरमेव्यया

तम् । कृतान्तं यमम् । तुदन्तं व्यथमानम् । समुद्यन्तसु सन्दानमागो ज्ञानादीनां वित-
रपन्नो यस्मिन् । अर्षकविपद. पापकविपद एवागो वृक्षास्ते धृता येन । अभाजने-
चम् । अत्र द्विरयेन श्लेषः । सोऽप्यपेतमर्यादः । तस्यापि पदगमनभावाः शोभन्ते । या-
नमागो मदप्रवाहश्च स्यात् । स न कृतविनाशो न तुदति ॥

प्रचलदचिररोचिश्चारुगात्रे समुद्य-
त्सदासिफलकरामेऽभीमहासेऽरिभीते ।

सपदि पुरुषदत्ते ते भवन्तु प्रसादा

सदासि फलकरा मेऽभीमहासेरिभीते ॥ ६८ ॥

हे पुरुषदत्ते, ते तव प्रसादा नरति सभाया फलकरा कार्यसिद्धिकारिणो भवन्तु
मे मम । प्रचलन्ती स्फुरन्ती वा विरुत्तश्चात् गात्र यत्नाः सा तस्याः संबोधनम् ।
विलम्बपाननिफलकान्या स्तम्भेष्टकाभ्यां रागा रमणीया तस्याः संबोधनम् । अभी-
मोऽरानो हानो हृत्तं यत्ना । अरिभ्यो भीर्मय तत्ता ईनिभूते । अभीर्भिर्भया वा
महासेरिभी श्रौटमहिषी तामिता गता तस्याः संबोधनम् ॥

व्यनुचञ्चकवर्तिलक्ष्मीभिह वृणमिव य क्षणेन तं

सन्नदनरनापसंसारमनेकपराजितामरम् ।

द्रुतकलधौतकान्तमानमतानन्दितभूरिभक्तिभा-

क्तंनदनरनानसं सारमनेकपराजितामरम् ॥ ६९ ॥

पञ्चकवर्तिलक्ष्मी क्षणेन वेगेन वृणवदत्ताक्षीत् त अरे अरनानान जिनं हे जना,
अनन्त । किंभूतम् । सा क्षीणा मदन्तरणानसलारा यस्य तम् । लक्ष्मीं किंभूताम् ।
अनेकपरा राजिता शोभिताम् । जिन किंभूतम् । द्रुत विहीन यत्त्वर्ण तद्-
न्कान्त कमनीयम् । अनन्दितं भूरिभक्तिभाजा सन्नतां प्रणामकरकाण्णनरागा
नान्म चित येन । तथा मार भेष्टम् । निम्बिजयादिप्रममेऽनेके वाक् पराजिता अमरा
नागधारीदेवा येन तम् । यद्वा लक्ष्मीं कथंभूताम् । अनेके परराजिताम् । अर ईद्रिम् ॥

नौति समन्तत स समवसरणभूमौ यं सुगवलि

नक्तकलाकलापकलितापनदारुणकरमपापदम् ।

न जिनराजदिविरनुज्जामितजन्मजर नमान्यह

नक्तकला कलापकलितापनदारुणकरमपापदम् ॥ ७० ॥

७० ॥ नक्तकला कलापकलितापनदारुणकरमपापदम् ॥ ७० ॥

तम् । हतान्त यमम् । तुदन्त व्यथमानम् । समुच्यन्समुत्सन्दानमार्गो ज्ञानादीना वित-
रणद्रमो यस्मिन् । अर्धकविपद पापकविपद एवांगा वृक्षास्ते धुता येन । अभङ्गमजे-
चम् । अत्र द्विरदेन श्लेषः । सोऽप्यपेतमर्षावः । तस्यापि पदगमनभङ्गा रोभन्ते । य-
नमार्गो मदप्रवाहश्च स्यात् । स च कृतविनाश न तुदति ॥

प्रचलदचिररोचिश्चारुगात्रे समुद्य-

त्सदसिफलकरामेऽभीमहासेऽरिभीते ।

सपदि पुरुपदत्ते ते भवन्तु प्रसादा

सदसि फलकरा मेऽभीमहासेरिभीते ॥ ६८ ॥

हे पुरुपदत्ते, ते तव प्रसादा. सदसि सभाया फलकरा कार्यसिद्धिकारिणो भवन्तु
मे मम । प्रचलन्ती स्फुरन्ती या विद्युत्तद्गच्छ गात्र यस्या सा तस्या संबोधनम् । अभी-
मोऽर्शदो हासो हसन यस्या । अरिभ्यो भीर्भय तस्या ईतिभूते । अभीर्निर्भया या
नरासेरिभी प्रौढमहिषी तामिता गता तस्या संबोधनम् ॥

व्यमुचच्चक्रवर्तिलक्ष्मीमिह तृणमिव य क्षणेन तं

सन्नमदमरमानसंसारमनेकपराजितामरम् ।

द्रुतकलधौतकान्तमानमतानन्दितभूरिभक्तिभा-

क्संनदमरमानसं सारमनेकपराजितामरम् ॥ ६९ ॥

प्रथमवर्तिलक्ष्मी क्षणेन वेगेन तृणवदत्याक्षीत् त अर अरनामान जिन हे जना,
आनमत । किंभूतम् । नद्या क्षीणा मदनरणमानससारा यस्य तम् । लक्ष्मीं किंभूताम् ।
अनेकपा गजास्तै राजिता शोभिताम् । जिन किंभूतम् । द्रुत विलीन चत्सुवर्ण तद्-
त्वान्त कमनीयम् । आनन्दित भूरिभक्तिभाजा सनमता प्रणामकारकागाममराणा
नानन चित्त येन । तथा सार श्रेष्ठम् । दिग्विजयादिप्रक्रमेऽनेके बहव पराजिता अनरा
मागधादिदेवा येन तम् । यद्वा लक्ष्मीं कथंभूताम् । अनेकै परैरजिताम् । अर शीघ्रम् ॥

न्तौति समन्तत स समवसरणभूमौ यं सुरावलि

सकलकलाकलापकलितापमदारुणकरमपापद्रम् ।

न जिनराजविमरमुज्जासितजन्मजर नमान्यह

सकलकला कलापकलितापमदारुणकरमपापद्रम् ॥ ७० ॥

सकलकला कलापकलितापमदारुणकरमपापद्रम् ॥ ७० ॥
सकलकला कलापकलितापमदारुणकरमपापद्रम् ॥ ७० ॥
सकलकला कलापकलितापमदारुणकरमपापद्रम् ॥ ७० ॥

लयसुद्वहन् । किंभूतानि । सन्ति शोभनानि । अज्यानि अहीनानि । गमी प्रशमवान् ।
क्षणेन वेगेन । मुक्ताक्षमाला अस्यास्तीति । तप्तस्वर्णपिण्डपीतरुचिः । यो वधः क-
स्यापि शमिनो मुनेरनिशं निरन्तरमीक्षणेन विलोकेनेनाज्ञतां मूढतां संस्रज्य हित प-
रिणतिसुखमधारयत् । हितं किंभूतम् । मुक्ता अक्षमा यैस्ते मुनयस्तेषामाली श्रेणि-
स्तस्या ईहित चेष्टितम् ॥

भवतु मम मनः श्रीकुन्धुनाथाय तस्मा-

यमितशमितमोहायामितापाय हृद्यः ।

सकलभरतभर्ताभूजिनोऽप्यक्षपाशा-

यमितशमितमोहायामितापायहृद्यः ॥ ६९ ॥

तस्यै श्रीकुन्धुनाथाय जिनाय नमोऽस्तु । अमित शमितो मोहस्यायामितापो दीर्घ-
द्वधुर्थेन तस्मै । यः स्वामी हृद्यो हृदयहारी । संपूर्णभरतक्षेत्राधिपश्चरुवर्ती जिनोऽप्य-
भूत् । किंभूतः । अमितानपायान्हरतीति । तस्मै किंभूताय । अक्षपाशा इन्द्रियरजवसै-
रयमिता अवद्धा ये शमिनो मुनयस्तेषा तमोहायाज्ञानघातिने ॥

सकलजिनपतिभ्यः पावनेभ्यो नमः स-

न्नयनरवरदेभ्यः सारवादस्तुतेभ्यः ।

समधिगतनुतिभ्यो देववृन्दाद्गरीयो-

नयनरवरदेभ्यः सारवादस्तु तेभ्यः ॥ ६६ ॥

तेभ्यः सर्वजिनेन्द्रेभ्यो नमोऽस्तु । किंभूतेभ्यः । पावनेभ्य पवित्रताजनकेभ्यः । सन्त-
शीभमाना नयनानि लोचनानि रवो देवनाम्बुनिः रदा दन्ताश्च येषां तेभ्यः । सारो-
ऽर्थप्रधानो वाद उक्तिर्येषां तं स्तुता । यद्वा सारधार्यां वादश्च तेन स्तुता तेभ्यः । ग-
मधिगता प्राप्ता नुतिर्येस्तेभ्यः । कस्माद्देवममूहान् । किञ्चिच्छिष्टान् । सारवात् प्रस्तुतस्तु-
निकान् । गरीयागो गरिष्ठा नया नीतयो येषु ते च ते नराश्च तेषां वरदेभ्यः । इत्य-
भूतेभ्यो जिनेभ्यो नमोऽस्तु भवतु ॥

स्मरत विगतमुद्रं जैनचन्द्रं चक्रास-

त्कविपदगमभङ्ग हेतुदन्तं कृतान्तम् ।

द्विगदमिव ममुद्यद्दानमार्गं धुतायै-

कविपदगमभङ्ग हेतुदन्तं कृतान्तम् ॥ ६७ ॥

लोकः जिनचन्द्रमन्थिनं कृतान्तं विद्वान्तं युयु स्मरत । गमनार्थम् । ॥ ६६
। विगतमुद्रं सन्प्रमाणम् । यस्मान्न गोभमाना कविपदं सारयोग्या
गमा भङ्गश्च स्मरन्त । हेतुदन्तं कृतान्तं कृतान्तं विपदगमभङ्ग इतिप्रमाणं यथा

नाथ) हे गुरो, अरुचिरोनितां तनुं सुदन् प्रियगुर्वर्षः भामण्डलशोभितः विद्युत्सहितमा-
कां पराभवन् नम वरं प्रवितर ॥

जवाद्गतं जगदवतो वपुर्व्यथाकदम्बकैरवशतपत्रसं पदम् ।

जिनोत्तमान्स्तुत दधतः नजं स्फुरत्कदम्बकैरवशतपत्रसंपदम् ॥ ७४ ॥

जवाद्देगाजगद्विश्वमवतो रक्षतो जिनोत्तमान् हे भव्यजना . स्तुत सुत । जगत्कवि-
दिष्टम् । पदं स्थान नरकादिच्छेद गत प्राप्तम् । पर किंभूतम् । वपु पीजोत्पीडेरवशा-
परतन्त्रास्तपन्तस्तापमनुभवन्तस्तसा प्राणिनो यत्र तत् । जिनोत्तमान्कपभूतान् । स्रजं
पुष्पमाला दधत । माला कथभूताम् । स्फुरन्ती कदम्बाना केरवाणा शतपाणा च
संपद्यत्र ॥

स संपदं दिशतु जिनोत्तमागम शमावहत्तनुतमोहरोऽदिते ।

स चित्तभू क्षत इह येन यस्तप शमा वहत्तनुतमोहरोदिते ॥ ७५ ॥

स जिनेन्द्रागम संपद दद्यात् । कथभूत । श सुखमावहन्तुर्वेन् अतनु प्रौढ तमो
हरतीति । यद्वा अतनुतमानूहान् राति ददातीति । स चित्तभू कानो येन स्ततो हत . ।
यः कदर्पस्तप रामौ अहन् जघान । अदिते अखण्डिते मोहश्च रोदित च मोहरोदिते
च योऽतनुताप्रथयत् ॥

द्विपं गतो हृदि रमतां दमश्रिया प्रभाति मे चकितहरिद्विपं नगे ।

वटाह्वये कृतवसतिश्च यक्षराद् प्रभातिमेचकितहरिद्विपन्नगे ॥ ७६ ॥

यक्षराद् रूपर्विनामा मन मनसि रमता परिक्रीडताम् । हृदि कथभूते । उपराम-
लक्ष्या प्रभाति प्रकपेण सोमनाने । यक्षराद् किंविदिष्ट । चकितत्त्वो हरिद्विप ऐरा-
वपो यस्मात्त द्विप वारण गत प्राप्त । विपन्नगे विगतसपे नगे वृद्धे वटाभिधाने कृता
वसतिरालयो येन । प्रभया बन्ध्या अतिमेचकिना श्यामलीकृता हरितो दिगो येन स ॥

जिनमुनिमुप्रत समवताञ्जनतावनत

समुदितमानवा धनमलोभवतो भवत ।

अवनिविकीर्णमादिपत यन्य निरन्मन -

समुदितमानवाधनमलो भवतो भवत ॥ ७७ ॥

जिनमुनिमुप्रतो भवतो सुष्मान् भवत सगाराऽसमवतास्वरधनु । कथभूत । जन-
तया जगत्सुरेन्द्रवदतः । सुदितो नृपं दे मानवा मनुष्या अवनिविकीर्ण भूतं स
शीघ्रत धन वनशदिच यस्मात्तोभवतोऽलोभिने भवत गत । वीक्ष्य वहीतकाम्ये-
त्यर्थः । आदिपतावदत । जिना कथभूत । निरस्ता अपनीर्णा मन सुदितो हरि
समुष्पण सहा पा मने दाधन पीला गता कर्म च येन ॥

धुरा । त जिनेन्द्रविसरमह नमामि । किंविशिष्टम् । अरुणावारक्तौ करौ हस्तौ यस्य ।
अपगता आपदो यस्मात्तम् । विनाशितजन्मजरम् । अपकलितापमपगतकलहसंतापम् ।
अदारुणमरौद्रं करोतीति तम् । अपापं पुण्य ददातीति तम् ॥

भीममहाभवाब्धिभवभीतिविभेदि परास्तविस्फुर-

त्परमतमोहमानमतनूनमलं धनमघवतेऽहितम् ।

जिनपतिमतमपारमर्त्यामरनिर्वृतिशर्मकारणं

परमतमोहमानमतनूनमलङ्घनमघवतेहितम् ॥ ७१ ॥

भीषणमहाससारसमुद्रोत्पन्नभवद्विदारकम् । परास्ताः परिक्षिप्ता विस्फुरन्तः परम-
तमोहमाना येन । यद्वा मोहादज्ञानान्मानो मिथ्याभिनवेशः । परमतानां मोहमानौ
वा । तनु तुच्छमूनमपूर्णं च न । अलमत्यर्थं धनं निविड प्रमेयगाढम् । अघवते पापिने
अहितं न श्रेयस्कारि । अपाराण्यपर्यन्तानि मर्त्यानाममराणा निर्वाणस्य शर्मणि तेषा
कारणम् । परम तमो हन्ति । यद्वा परमतमा ऊहा यस्मिन् । आनमत प्रणमत । नूनं
निश्चितम् । न लङ्घनमभिभवो यस्य स चासां मघवा च तेन सामर्थ्यादच्युतनाथेन ईहि-
तमभिलषितम् ॥

यात्र विचित्रवर्णविनतात्मजपृष्ठमधिष्ठिता हुता-

त्समतनुभागविकृतधीरसमद्रवैरिव धामहारिभिः ।

तडिदिव भाति सांध्यधनमूर्धनि चक्रधरास्तु सा मुदे-

ऽसमतनुभा गवि कृतधीरसमद्रवैरिवथा महारिभिः ॥ ७२ ॥

अग एषा मन्तीत्यरीणि चक्राणि । महान्ति च तान्यरीणि च तैर्महारिभिर्महा-
चक्रं यात्र जगति चक्रधरा देवी अप्रतिचक्रा देवी भाति शोभते । कथभूता । विविप्र-
र्णगदृष्टपृष्ठमधिरुदा । हुतमनीति हुताद्द्विन्तुत्वा तनु भजते । अविहृता अवि-
चारिणी धीर्यस्या सा । महारिभिः किर्भूतः । असमानदानलैरिव । वाम तेजस्तेन
द्वारिभिर्मनोहरं । यथा विद्युन्मध्याभवमेधमस्तके भाति तद्वत् । सा देवी मुदेऽस्तु
भवतु । नमा च तनुश्च समतनु न समतनुरसमतनु एवविधा भा यस्याः । गवि पृ-
थिव्या न्वगे वा दृतो धीगणा समदाना धरिणो बभो यथा ॥

नुदंस्तनु प्रवितन मङ्गिनाथ मे प्रियंगुरोचिररुचिरोचितां वग्म् ।

विडन्वयन्वग्मृचिमण्डलोऽञ्ज्वलः प्रिये गुणेऽचिरुचिरोचिताम्वग्म् ॥ ७३ ॥

नुदन क्षिपन् । तनु शरीरम् । प्रियगु इमामो वृद्धविशेषमद्रोचिर्यस्य । तनु रथ-
भूताम् । रुचिग उचिता च न एवविधाम् । रुचिमण्डल भामण्डल तैर्नोऽण्डलः
कान्तः । अचिरुच्यो रोचिन् विद्युच्छोभितमम्वग्माकाश विडम्बयन् । हे मते (मतेः

प्रणमत तं जिनव्रजमपारविसारिरजो

दलकमलानना महिमधाम भयासमरुक् ।

यमतितरां सुरेन्द्रवरयोषिदिलामिलनो-

दलकमला ननाम हिमधामभया समरुक् ॥ ७८ ॥

प्रणमत नमत तं जिनव्रजमहर्त्संदोहम् । कथंभूतम् । भयासं भयक्षयकारकम् । सुरेन्द्रवरयोषिदिन्द्राणी य ननाम अनसीत् । कथंभूता । अपाराप्यपर्यन्तानि प्रमरणशीलानि रजासि दलानि च यस्य तच्च तत्कमल च तद्वत्सुगन्धमानन मुख यस्याः । महिनो धाम गृहम् । जिनव्रजविशेषणमेतत् । हिमधामा चन्द्रस्तस्य भया कान्त्या समाना ए-
ग्रचिर्यस्याः सा । इलामिलनेन क्षितिघट्टनेन उद्गतोऽलकेषु केशेषु मलो यस्याः सा ॥

त्वमवनताञ्जिनोत्तमकृतान्त भवाद्द्विदुयो-

ऽव सदनुमानसंगमन याततमोदयितः ।

शिवसुखसाधकं स्वभिदधत्सुधियां चरणं

वसदनु मानसं गमनयातत मोदयितः ॥ ७९ ॥

हे जिनोत्तमसमय, त्वमवनतान् प्रणमतो विदुषोऽव रक्ष भवात्संसारात् । सत् शोभमान विद्यमान वा अनुमानस्य प्रमाणस्य संगमनं संगतिर्यस्य तस्य संघोषनम् । त्वं किं-
विशिष्टः । यातं तमो येभ्यस्ते याततमसो मुनयस्तेषां दयितोऽभीष्टः । मोक्षसुखप्रापकं चरणं चारित्र्य स्वभिदधत्स्वाख्यन् । किंभूतम् । सुधिया मानसमनु लक्ष्यीकृत्य वस-
त्तिष्ठत् । हे गमनयातत गमा सदृशपाठा नवाथ नैगमादयस्तीरातत वित्तीर्ण । हे मो-
दयितः प्रमोदकारक ॥

अधिगतगोधिका कनकरुक्त्वव गौर्युचिता-

कमलकराजि तामरसभास्यतुलोपकृतम् ।

मृगमदपत्रभङ्गतिलकैर्वदनं दधती

कमलकरा जितामरसभास्यतु लोपकृतम् ॥ ८० ॥

गौरी देवी तव लोपकृत विनाशकारकमस्यतु जिपतु । किंभूता । अधिगता प्राप्ता
गोधिका देववाहनविशेषो यया मा । कनकवद्गुदीप्तिर्यस्य । वदनं मुखं दधती । किंभू-
तम् । मृगमदस्य कस्तूरिकाया ये पत्रभङ्गा पत्रच्छेदास्तीरुपलक्षिता ये तिलकास्तीर-
चिता योग्या अद्वा लाञ्छनानि यस्य तदुचिताङ्गम् । अलकंशिकुरै राजते श्येवशीलम-
लकराजि तामरमभानि । अनुलमुपकृत स्वकान्तिसविभागादिना उपकारो यस्य तत् ।
कमल करे यस्या कमलवद्वा करो यस्या मा । जिता निप्रभोक्ता रूपनेपथ्यप्राग-
ल्भ्यादिभिरमराणा सभा यया सा ॥

वाशब्दश्चकारार्थे । अहो इत्यामन्त्रणे । पाता त्रायकः । पदघनगरीयान् पदघनोऽर्थ-
निविडः गरीयांश्च महत्त्वयुक्तः । यद्वा पदेषु वाङ्मयवेषु घनश्च गरीयांश्च ॥

विपक्षव्यूहं वो दलयतु गदाक्षाबलिधरा-

समा नालीकालीविशदचलना नालिकवरम् ।

समध्यासीनाम्भोभृतघननिभाम्भोधितनया-

समानाली काली विशदचलनानालिकवरम् ॥ ८४ ॥

काली देवी वो युष्माक विपक्षव्यूह प्रतीपपटलं दलयतु पिनटु । किंविशिष्टा । गदा
आयुवविशेषः अक्षावलिरक्षमाला च ते धरतीति । असमा रूपैश्वर्यादिना अनन्यस-
दृक् । नालीकाना कमलानामालो श्रेणी तद्वद्विशदौ निर्मलौ चलनौ पादौ यस्याः सा ।
नालिकवरं प्रधानकमलं समध्यासीना अधिरोहन्ती अधिरुढा वा । अम्भोभृतः पयः-
पूर्णो चो घनो भेषस्तस्य निभा कृष्णवर्णलात्समा । अम्भोधितनयासमाना लङ्गी-
तुल्या आल्य सख्यो यस्याः । विशन्तो लीयमाना अचलाः स्थिरा नाना बहुविधा
येऽलयो भ्रमरास्तैः कवर मिश्रम् । खचितमित्यर्थः । इदं नालिकवरस्य विशेषणम् ॥

चिक्षेपोर्जितराजकं रणमुखे यो लक्षसंख्यं क्षणा-

दक्षामं जन भासमानमहसं राजीमतीतापदम् ।

तं नेमिं नम नम्रनिर्वृतिकरं चक्रे यदृनां च यो

दक्षामञ्जनभासमानमहसं राजीमतीतापदम् ॥ ८५ ॥

यो नेमिजिनो लक्षमर्थं लक्षप्रमाणमूर्जितराजकं बलवद्राजघृन्दं रणमुखे चिक्षेप व-
भञ्ज । क्षणाद्भङ्गेन । राजकं किंभुतम् । अक्षाममुपचितम् । हे जन, तं नेमिं नम । कि-
भूतम् । भासमानं कान्तिकदम्बेन दीप्यमानं जनैर्भासमानं वा । अहसं हासमुक्तम् ।
राजीमत्या राजन्वाया, प्रत्रज्याप्रहणेन मनोरथविक्रीकरणात्तापदम् पश्चात्तु मुक्ति-
म् । नन्वागा निर्वृतिं मुक्तिं मुग्धं वा करोतीति । यथा नानो यदृनां यादृवानां
श्रेणिं अतीता अतिक्रान्ता आपदो यथा सा तामतीतापदं चक्रे कृतवान् ।
भूतम् । अञ्जनस्य भया कान्त्या गमानं तुल्यं महस्तेजो यस्य ॥

प्रात्रात्रीजितराजका रज इव ज्यायोऽपि राज्यं जवा-

या संसारमहोदधावपि हिना शार्गी विहायोऽदितम् ।

यन्वा सर्वत एव सा हरतु नो रार्जी जिनाना भवा-

यमं माग्महो दधाव पित्रिनाशार्गीविहायोऽदितम् ॥ ८६ ॥

यं दृष्टिस्तद्वयं प्रप्तं ज्यायोऽपि अनिर्घृष्टमपि राज्यं रज इव विहाय प्रागर्जीतं प्र-
व्रज्यान्प्रहणेन । चिक्षेप । तं नम्रं राजकं राजघनुं यथा ५ । अक्षामस्यार्जकं भयम-

श्यामिनी । शिन्धो नाशो नरा मत्स्यस्तोषा हृदय हरतीति । अयशो रुणक्षीति । न वाधते इत्यवाधिका । वा ससुशये । आदेया प्राग्धा । मनुज मानवमनु लक्ष्मीकृत्य जरां वि-
त्तसा त्याजयन्ती विनाशयन्ती । जनन्ती केनाप्यपरिभूतत्वात् ॥

याता या तारतेजा' सदसि सदसिभृत्कालकान्तालकान्ता-

पारि पारिन्द्रराजं सुरवसुरवधूपूजितारं जितारम् ।

सा त्रासानायता त्वामविषमविषभृद्भूषणाभीषणा भी-

हीनाहीनाश्रयपती कुवलयवलयश्यामदेहामदेहा ॥ ९२ ॥

याता प्राप्ता देवी । तारमुज्ज्वल तेजो यस्या' सा । सदसि सभायाम् । सन्त शो-
भनमसि विभर्ति सा । काला कृष्णा कान्ता रुचिरा अलकानामन्ता प्रान्ता यस्या'
सा । अपगता अरयो यस्मात् तमपारिं पारिन्द्रराजमजगरेन्द्रम् । सुरवा सुराब्दा या
सुरवध्वो देवकान्तात्ताभिः पूजिता । अरं शीघ्र जितमारमरिसमूहो येन । सा चच्छ-
ब्दादिद्य त्रासाद्भयाप्रायता रक्षताम् । त्वा भवन्तम् । अविषमा साम्या विषभृत'
सर्पा भूषण यस्या' सा । तथा अभीषणा अरौद्राकारा भिया भयेन हीना त्यक्ता । अ-
हीनो नागपतित्तस्याश्रया प्रधाना पत्नी अश्रयमहिषी । चिरोढेत्यर्थः । कुवलयानां वलय
समूहस्तदच्छद्यामो देहो यस्या. सा । अमदा मदरहिता ईहा चेष्टा यस्या' सा । या
सदसि' पारिन्द्रराज प्राप्ता सा अहीनाश्रयपत्नी त्रासानायतामिति सवन्धः ॥

नमदमरशिरोरुहतस्तसामोदनिर्निद्रमन्दारमालारजोरञ्जिताहे धरित्रीकृता-
वन वरन् संगमोदारतारोदितानङ्गनार्यावलीलापदेहेक्षितामोहिताक्षो भवान् ।

धतरतु वीर निर्वाणशर्माणि जातावतारो धराधीशसिद्धार्थधाम्नि
क्षमालंकृता-

वनवरतमसङ्गमोदारतारोदितानङ्गनार्याव लीलापदे हे क्षितामो हिताक्षो-
भवान् ॥ ९३ ॥

नमतामनराणा शिरोरुहेभ्य' केशेभ्य' स्वस्ताः सामोदाना निर्निद्राणां विकसिताना
मन्दाराणा या मालात्तासा रजसा परागेण रञ्जिताहे पाटञ्जितचरण । धरिण्या भुव'
कृतावन विहितरक्षण । वरतम प्रधानतम । संगमनानो देवस्य संबन्धिनी उदारा तारा
उदितानङ्गा उद्गतस्तरा अथवा वरतम संगम सनागमो यस्या' ना वरतमसंगमा उ-
दारतारा अदीनकनीनिवा उदितानङ्गा उद्गतस्तरा या नार्यावली नारीणा पत्नित्तस्या
त्यापेन जल्पितेन देहेन ईक्षितेन च न मोहितानि अक्षानि इन्द्रियाणि यस्य न भवान्
त्वम् नम वितरतु हे वीर जिन । निर्वाणशर्माणि मोक्षसुखानि । जातावतारोऽवतीर्ण ।
उत्पन्न इत्यर्थः । धराधीश' क्षितिपतिय' सिद्धार्थस्तस्य धाम्नि गृहे । कथभूते । क्षमाल-
कृतां भुवोऽल्कारभूते । अनवरतमजस्रम् । हे अनमोद सङ्गमोदान्या रहित । यद्वा

शिष्टः । मालां स्रजं दधत् दधानः । यां मालामलीना भ्रमराणामाली पटली उदारा
प्रचुरा मुदा हर्षेन आरात् अन्तिके अरमत्यर्थं लीना क्षिष्टा सती अदधत्पीतवती । किं-
भूताम् । मधुरो मधुर्मकरन्दरसो यस्याः सा ताम् । पार्श्वः किंभूतः । आलानवद्वाह
यस्य सः । सुष्ठु उचिता या उमा कीर्तिस्तया चितो व्याप्तः । रुचिररुचयो रम्यका-
न्तयो रदा दन्ता यस्य सः । तथा यस्त्येय यदीया तनुः शरीरे आपत्रा विपदो रक्षिका ।
किंभूता । देवाना संवन्धिनी या राजीवराजी स्वर्णाम्बुजश्रेणी सैव पत्र वाहनं यस्या
सा । पार्श्वः किंभूतः । अतनुयोजनप्रमाणभूमौ श्रूयमाणत्वात्प्रौढो रवो देशनाध्वनिर्धस
स । नन्दकः समृद्धिजनक नन्दयिता वा । नोदको नो प्रेरको न भवतीत्यर्थः ॥

राजी राजीववक्रा तरलतरलसत्केतुरङ्गचुरङ्ग-

व्यालव्यालअयोधाचितरचितरणे भीतिहृद्यातिहृद्या ।

सारा साराज्जिनानामलमलमलमतेर्बोधिका माधिकामा-

द्व्यादव्याधिकालाननजननजरानासमानासमाना ॥ ९० ॥

राजी श्रेणी राजीववक्रमलयद्वय यस्याः सा । तथा तरलतरलगत्केतवः कम्प्रविरा-
जमानध्वजा रङ्गतां नलतां तुरङ्गाणा व्यालाना दुष्टदन्तिना व्यालमा अभिघटिताः
कुनाधिरोहणा वा ये योधाः गुमटास्तेराचित आकीर्णो रचित कृतश्च यो रणः गङ्गाम-
स्रज या भीतिर्भय तां हरतीति सा । या अतिहृद्या अत्यन्तहृदयगमा । साग उत्कृष्टा ।
सा यच्छब्दनिर्दिष्टा । आराहृदादन्तिकान्ता । जिनाना रवेज्ञानाम् । अलमत्यर्थम् । अ-
मला मतिर्यस्य तस्य बोधिका बोधजनका । मा माम् अधिको यो आगो रोगस्तस्मात्
गद्गा आपिश्र कामश्च तस्मान् । व्याधिश्च कालानन यमगुर मरणं च जनन न जरा
प्रागश्च मानश्च न विद्यन्ते व्याध्यादयो यस्यां सा । अगमाना गुणैरसदृशा । या
जिनाना राजी रणे भीतिहृद्या अव्यादिति सवन्धः ॥

मद्योऽसद्योगभिद्गागमलगमलया जैनराजीनराजी-

नृता नृतार्थधात्रीह तनहततमःपातकापातकामा ।

शास्त्री शास्त्री नगणां हृदयहृदयजोरोधिकावाधिका धा-

देव्या देयान्मुदं ते मनुजमनुजग त्याजयन्ती जयन्ती ॥ ९१ ॥

जिनराजाना मयन्धिनी जैनराजी वाग्वाणी ते तुभ्य मुद देव्या । किंविशिष्टा । गम-
नीत्र अगन्तो ते योगा मनोवाहायथापागन्तान भिनतीति सा । अमलानां यमाना
यो यत्र सा । इना उभ्याः मृग्यां वा नेषा राज्या नृता स्तुता । नृताश्च जिनानान् द-
न्तीत्यर्थः । इह श्रुतिव्याप्तम् । तत्र विपुल ह्य व्यस्य तमोऽज्ञान पातक पाप्मा यथा
। अज्ञानः पन्तरङ्गित्वात्सश्च यथा । यद्वा पृथग्व्यंशपथम् न विद्येते पातकाम्
। सा शास्त्री शास्त्रमन्विनी । नगणा शास्त्री शान्तिहा । यद्वा शास्त्रीशास्त्री

